

தெவை போதினி

நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புகள்

வெளியீடு :

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

தைவ போதினி நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புகள்

கலைப்பால்டி உடைய
பே, கல்லூரி வீத,
நீராவியா
யாழ்ப்பாணம்

அறிநெறிப் பாடசாலைகளுக்கான
இலவச வெளியீடு - 7

பதிப்புரிமை :
விவேகானந்த சபை, கொழும்பு

வெளியீடு :
இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
98, வோட் பிளேஸ்,
கொழும்பு - 7

நூற்பதிப்புத் தரவுகள்

கைவ போதினி
நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்புகள்

அறநெறிப் பாடசாலைகளுக்கான இலவச வெளியீடு - 7

மறுபதிப்பு	:- 2007 டிசம்பர்
பிரதிகள்	:- 10,000
அச்சு	:- ஒவ்செட்
பதிப்புரிமை	:- விவேகானந்த சபை, கொழும்பு.
வெளியீடு	:- இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 98, வோட் பிளேஸ், கொழும்பு - 7
அச்சகம்	:- அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களம், 118, பேஸ்லைன் வீதி, கொழும்பு 8.
பக்கங்கள்	:- 142

நன்றி

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கை கணை நல்லமுறையில் செயற்படுத்தும் பொருட்டு அறநெறிப் பாடசாலை களில் விநியோகிப்பதற்காக கைவ போதினி நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்பு நூல்களை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியிட அனுமதி தந்த கொழும்பு விவேகானந்த சபையினருக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
98, வோட் பிளேஸ்,
கொழும்பு - 7

சைவ போதினி

நான்காம் வகுப்பு

சான்றிதழ்

1952 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 25 ஆம் திகதி வெளி வந்துள்ள இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானிப் பத்திரிகையில் உதவி நன்கொடை பெறும் தன்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும், இரு பாலை பாடசாலைகளுக்கும் ஆங்கில பாடசாலைகளுக்குமான ஒழுங்குச் சட்டத்தின் 19 (A) - ம் பிரிவில் பிரசர்க்கப்பட்டதற்கமைய இப் புத்தகம் நான்காம் வகுப்பில் சைவ சமய பாடம் படிப்பிப்பதற்கு ஒரு பாடப் புத்தகமாகப் பாடசாலைகளில் உபயோகிப்பதற்கு வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இல.: ஈப்பி/ சி/ 456; 24 - 10 - 66.

1979

உரிமை பெற்றது]

வெளியீட்டுரை

இலங்கையில் வாழும் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த சிறார்கள் சமய அறிவைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளை முடிந்தளவு பரவலாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் அறநெறிப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து, சைவசமய அமைப்புகள், சமூக நல நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்புடன் நடாத்தி வருகின்றோம்.

இறைவன் திருவருள் - புகழ் பெற்ற திருத்தலங்கள் அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய சமய குரவர்கள் - அவர்கள் அருளிச் செய்த தேவாரங்கள் - சமயப் பெரியார்கள் - அற ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கக் கூடிய நற்சிந்தனைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி சிறுவர்களுக்கு, அவர்கள் வாசித்து விளங்கி ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் ஆக்கங்களை அச்சிட்டு வழங்க ஒழுங்கு செய்ய எண்ணியபோது கொழும்பு விவேகானந்த சபை வெளியீடான சைவ போதினி நூல்கள் எமது நினைவுக்கு வந்தன. அவை, எமது நோக்கத்துக்கு மிகப் பொருத்தமானவை என்பதைப் பலரும் ஏற்றுக் கொண்டோம். யன் நிறைந்த நூலை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியீடு பெரு மனதுடன் அனுமதி தந்த கொழும்பு விவேகானந்த சபையினருக்கு மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன், சைவச் சிறார்கள் நூலை வாசித்து, கருத்துக்களை உணர்ந்து உள்வாங்கி; நினைவு, சொல், செயல் எவ்வாவற்றாலும் நல்லவர்களாக வாழ வேண்டுமென்பது எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

எஸ். தில்லைநடராசா,
பணிப்பாளர்.

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்,

98, வோட் பிளேஸ்,

கொழும்பு - 7

12.08.1998.

பதிப்புரை

[கொழும்பு, விவேகானந்த சபை இந்நாலை
வெளியிடபோது இடம்பெற்ற பதிப்புரை]

எமது சபையார் நடாத்தும் அகில இலங்கைக் கைவ சமய பாடப் பரிட்சைக்குரிய அரசினர் பாடத்திட்டத்துக்குச் சிறந்த முறையில் உதவக்கூடிய வழியில், “கைவ போதினி” தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. கைவ மாணாக்க, மாணாக்கியர் தத்தம் தகுதிகட்டு ஏற்றவாறு, இலகுவிற் படித்துக் கிரகிக்கக்கூடிய முறையில், இப் புதிய வெளியீடு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நால் நான்காம் வகுப்புச் சிறுவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சிறந்த பதிப்பாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. கைவ சமயத்தின் தத்துவார்த்த விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடங்கள், நாயன்மார் சரித்திரங்கள், புராணக் கதைகள், கைவத் திருமுறைகள் இப் பதிப்பில் இலகுவாகப் போதிக்கப்படக்கூடிய முறையில் அரசினர் பாடத் திட்டத்தை தழுவியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

கடந்த ஜம்பது வருடங்களாக இச் சபையாரால் ஆண்டு தோறும் நடாத்தப்பட்டுவரும் அகில இலங்கைக் கைவ சமய பாடப் பரிட்சையின் அடிப்படைக் காரணமாகிய கைவ சமயப் போதனையும் மேன்மேலும் விருத்தியடைந்து வருவதற்கு “கைவ போதினி” ஒரு பற்றுக்கோடாக இருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை.

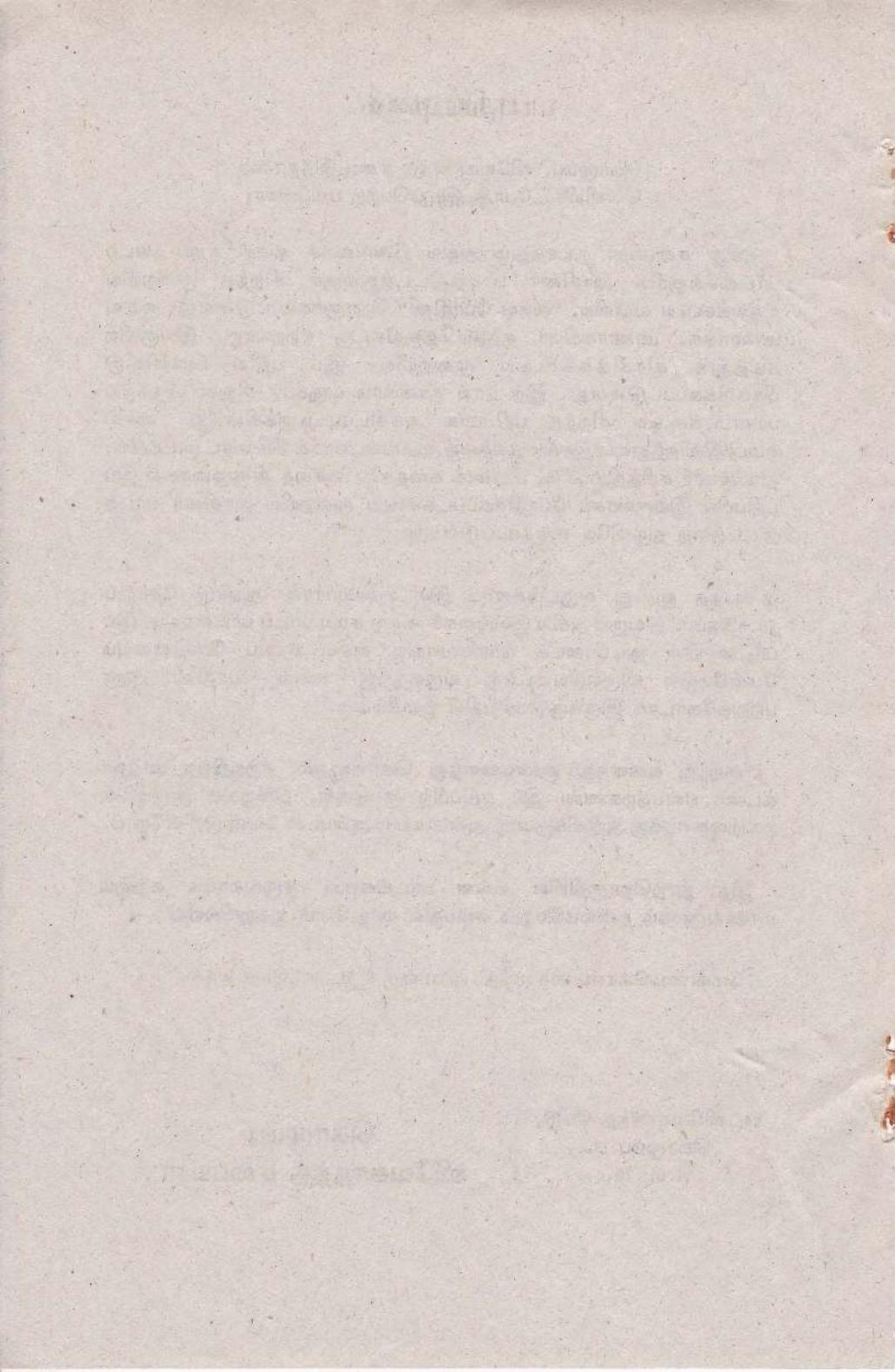
“குற்றங் களைந்து குணமளைந்து கொள்ளுதல், கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்” என்பதற்கமைய இப் பதிப்பிற் குறைகள், பிழைகள் இருப்பின் அவற்றை எமக்கு அறிவிக்குமாறு அன்பர்களை அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இந் நாற்றெழாகுதியில் உள்ள பாடங்களை ஒழுங்காகக் கற்கும் மாணவருவகம் நன்மைபெறும் என்பதில் யாதுமோர் ஜயவில்லை.

“மேன்மைகொள் கைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

34, விவேகாநந்த மேடு,
கொழும்பு 13,
17.01.79.

கொழும்பு
விவேகாநந்த சபையார்

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

1. திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்	1
2. சைவ சமயம்	3
3. திருக்கேதீசுவரம்	5
4. அகத்தியரும் பிள்ளையாரும்	8
5. திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவர்ரம்	10
6. திருநீறு	12
7. திருக்கோணேசுவரம்	14
8. முருகக் கடவுளும் ஒளவையாரும்	15
9. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்	18
10. நித்திய கருமம்	21
11. கதிர்காமம்	23
12. சம்பந்தர் ஞானப்பாலுண்டது	25
13. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்	28
14. கோயிலுக்குச் செல்லுதல்	30
15. மாவிட்டபுரம்	32
16. அப்பர் சூலை நோய் தீர்ந்தது	34
17. பெரியபுராணம்	36
18. கோயில்களைச் சுத்தன் செய்தல்	38
19. சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்டமை	40
20. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்	43
21. பூந்தோட்டம்	46
22. செம்மனச் செல்வியார்	48
23. விநாயகக் கடவுள்	51
24. நீதிப் பாடல்கள்	52
25. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்	60
26. அப்புதியடிகள்	66
27. கண்ணப்ப நாயனார்	69
28. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்	74
29. நம்பியாண்டார் நம்பி	79
30. ஆற்றிலிட்ட பொன்னைக் குளத்தில் எடுத்தமை	82

பொருளாடக்கம்

	பக்கம்
31. கல் தோணியாக மிதந்தது	83
32. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நேவாரம்	85
33. சம்பந்தர் பொற்றாளமும், முத்துப் பஸ்லக்கும் பெற்றமை	89
33. நாரியைப் பரியாக்கியது	91
34. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்	93
35. ஈவ சமயம்	96
36. சிவபெருமான்	97
37. திருக்கேத்திச்சாரம்	99
38. திருவிசைப்பா (சேந்தனார்)	101
39. நல்வினை, தீவினை	102
40. திருநீறு	104
41. திருக்கோணேஸ்வரம்	105
42. திருப்பல்லாண்டு	107
43. நித்திய கரும்	108
44. கோயில்களுக்குச் செல்லுதல்	109
45. கோயிலைச் சுத்தனு செய்தல்	111
46. பூந்தோட்டத் தொண்டு	112
47. திருவிளக்கிடுதல்	113
48. திருப்புராணம்	115
(1) கந்தபுராணம்	
(2) விருத்தாசல புராணம்	
49. முன்னேஸ்வரம்	116
50. கதிர்காமம்	118
51. திருப்புகழ் (அருணகிரிநாதர்)	121
52. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்	124
53. செல்வச் சந்திதி	126
54. நீதிப் பாடல்கள் (நல்வழி)	128

திருச்சிற்றம்பலம்

சௌ போதினி

நான்காம் வகுப்பு

சௌவயர்பாணை சுப்ப
எ, கல்லூரி வீதி,
நீராவியடி,
யாழ்ப்பாணை.

1 ஆம் பாடம்

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

(1)

திருவலிவலம்

திருவிராகம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இதன் பொருள் :- பிக்க கொடையே வடிவமாகவுடைய சான்றோர் வாழ்கின்ற திருவலிவலம் என்னும் பதியில் எழுந்தருளிடுள்ள சிவபெருமான், தமது சத்துயியகிய உழையம்மையார் பெண் யானை வடிவத்தைக் கொள்ள, தாம் ஆண்யானையின் வடிவத்தைக் கொண்டு, தமது பாதங்களை வழிபடும் அடியாரது குன்பங்களை நீக்கும் தன்மையுடையவராகிய விநாயகர் கடவுள் உற்பத்தியாவதற்குத் திருவருள் புரிந்தார்.

குறிப்பு : பிடி - பெண் யானை, கரி - ஆண் யானை, கடி - நீக்கும்.

(2)

திருப்பழனம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மோதிவென்னால் பூள்ளு வெள்ளை எருதேறி
 புதன் சூழப் பொலிய வருவார் புலியின் உரிதோலார்
 நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா எனநின்று
 பாதந் தொழுவார் பாவந் தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இதன் பொருள் :- திருப்பழனம் என்னும் தலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள
 சிவபெருமான் வேதங்களை ஒதிக்கொண்டும், பூஜையை மார்பிலே
 அனிந்துசொண்டும், வெண்ணையான எருது வாகனத்திலே ஏறிக்கொண்டும்,
 புதித் தோலை ஆடையாக உடுத்துக்கொண்டும், பூதகணங்கள் சூழ
 வருவார்.. அவர் தலைவனே என்றும், ஆடை அற்றவனே என்றும்,
 நம்பிராணேயென்றும் சொல்லி வணக்கும் அடியார்களது பாவங்களைத்
 தீர்த்தருளுவார்.

குறிப்பு :- நாதா - தலைவனே, நக்கா - ஆடை அற்றவனே (எங்கும்
 நிறைந்தவனே), நம்பா - நம்புதற்குரியவனே.

(3)

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - கெளசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ஸீரிமல்கி
 ஒது வார்த்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ஓாவது
 நாதன் நாம் நமச்சி வாயவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு :- திருக்கானசம்பந்தர் திருப்பெருமணநல்லூர் என்னுந்
 திருத்தலத்திலே திருமணங்கு சொன்டபின்: அங்கே எழுந்தருளியுள்ள
 இறைவனை நோக்கி இல்லறத்தினிட்டிறும் தும்மைக் காத்துத் தி ருவடியிற்
 சேர்த்துக்கொள்ளும்படி வேண்டுமார். அதற்கியைய இறைவன் அங்கே ஒரு
 சோதியை உண்டாக்கி அதனுள்ளே, விஹாகத்தைத் காண வந்த அனைவரையும்
 புகச் செய்தார். அப்போது திருக்காரம்பந்தர், யாவருக்கும் மெய்ந்
 நெறியாவது நமச்சிவாப என்னும் மந்திரமே என்னும் கருத்தைக் கொண்ட
 இப் புதிகத்தை அருளிச்செய்து, எல்லாருடனும் சோதியினுட் கலந்து
 சிவசாயுச்சியமீய்தினார்.

இதன் பொருள் : - அன்பு பெருகி மனம் கசிந்து கண்ணீர் நிரம்பச் சொரிந்து பக்தியுடன் ஒதுபவர்களை நஸ்வழியில் செலுத்துவதும், நான்கு வேதங்களிலும் சூறப்படுகின்ற மெய்ப்பொருளாவது, இறைவன் திருஞானசம்பந்த சபை “நமச்சிவாய” என்கின்ற திருவைந்தெழுத்தேயாகும்.

66,கல்லூரி வீதி,

நீராவியடி,
நாம்ப்பாணம்

(4)

பன் - காந்தாரம்

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றும்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் ஜே.து நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆலவாயான் திருந்ரே.

திருச்சிற்றும்பலம்

பதிக வரலாறு : - மதுரையிலே பாண்டிய அரசனின் வெப்பு நோயை நீக்குதற் பொருட்டு இப்பதிகத்தைப் பாடி விபூதியை இட்டார் திருஞானசம்பந்தர். உடனே வெப்பு நோய் நிங்கியது.

இதன் பொருள் : - சிவந்த பவளம் போன்ற வாயையடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலே கொண்ட திருவாலவாய்ப் பெருமானின் சின்னமாகவுள்ள திருநீறு நினைப்பவரைக் காப்பது ; புகழ்ந்து வணங்கப்படுவது ; மோட்சமடை வதற்கு உபாயமாகவுள்ளது ! சமயத்தில் அடையாளமாய் உள்ளது.

குறிப்பு : சுந்தரம் - அழகு ; தந்திரம் - உடாயம் ; துவர் - பவளம் ; ஆலவாய் - மதுரை .

2 ஆம் பாடம்

தைவ சமயம்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமே தைவ சமயமாகும். இது மிகவும் பழைமை வாய்ந்தது. உலகம் எப்பொழுது தோன்றியதோ அப்பொழுதே சிவ வழிபாடும் தோன்றியதென்னாம்.

தைவ சமயம் என்பதற்குச் சிவத்தை அடையச் செய்யும் சமயம் என்பது கருத்தாகும். சிவம் என்பது முழுமுதற் கடவுள் ; அவர்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர் ; உருவமற்றவர் ; எமது மனத்துக்கு எட்டாதவர் ; ஆனால், திருவருட செயல்களினால் மாத்திரம் நாம் அவரை உணருகிறோம்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய அருட்சக்தி என்று சொல்லப்படுவார். இவ்வுக்கத்திலே எங்களை அதிக அன்பாய்க் காத்து வருபவர் எமது தாயாரே. அதுபோலவே எங்களைத் தமது அன்பினாலே ஈடேற்ச செய்வர் சத்தியாகிய உமாதேவியாரே. இந்தச் சக்தியைக் கொண்டே சிவபெருமான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளால், மறைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையும் புரிகிறார். இத் தொழில்களை முறையே பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், சதாசிவன், மகேசுவரன் என்னும் திருமேனிகளில் நின்று புரிகிறார்.

சிவபெருமான் தம்மை வழிபடும் அடியவர்களுக்கு முத்தியின்பமாகிய மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறார். எனவே அவரை வழிபடும் மார்க்கத்தைக் கூறுகின்ற சைவ சமயத்தை நாம் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும்.

சைவ சமயக் கொள்கைகள் பல நீதிகளை அடக்கியன வாகவும், நல்வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுவனவாகவும் உள்ளன. பகுசமா பாதகங்களையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று சைவ சமயமே எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. உயிர்களைக் கொல்லுதல், பிறர் பொருளை அபசரித்தல், மது அருந்துதல், புலாலுண்ணல், பொய் பேசுதல் ஆகியவை பாவச் செய்கைகளாகுமென்றும் அவற்றைச் செய்தவர் நாகத்துள் வீழ்ந்து துன்பப்படுவர் என்றும் சைவ சமய நூல்கள் சொல்லுகின்றன. கடவுள் வழிபாடு, தருமம் செய்தல், உள்மை பேசுதல், சீவகாநுண்யம் முதலிய நல்வினைகளைச் செய்தோர் முத்தியின்பத்தை அடைவர் என்றும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆதலால், பின்னைகளே ! கடவுளைப் பற்றியும், கடவுள் வழிபாட்டைப் பற்றியும், பாவ புண்ணியங்களைப் பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லும் பெய்ச் சமயமாகிய சைவ சமயத்தைக்

கைக்கொண்டு சரியான முறையில் ஒழுகுவீர்களேயானால், முத்தியின்பத்துக் கேதுவான இறைவன் பாதங்களை அடைவீர்கள் என்பது தின்னாம்.

வினாக்கள்

- (1) சைவ சமயம் என்பதன் பொருள் யாது?
- (2) ஐந்தொழில்கள் எவை?
- (3) சக்தி என்பது யாரைக் குறிக்கிறது?
- (4) பஞ்சமா பாதங்கள் எவை?
- (5) கீரிட்ட இடங்களை நிரப்புக:
  - (அ) நாங்கள் ..... செய்தால் நரகத்தை அடைவோம்.
  - (ஆ) விரமா ..... தொழிலைப் புரிகிறார்.
  - (இ) சிவபெருமான் ..... இல்லாதவர்.

3 ஆம் பாடம்

திருக்கேதீசவுரம்

எழுநாட்டிலே தேவாரம் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகள் இரண்டு உண்டு. அவை திருக்கேதீசவுரம், திருக்கோணேசவுரம் என்பன. அவற்றில் திருக்கேதீசவுரத்தைக் குறித்து திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தேவாரம் பாடி இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாலயம் எழுநாட்டின் வடமேற்குப் பாகத்திலே மன்னாரை யடுத்துள்ள மாதோட்டப் பகுதியிலே உள்ளது. பண்டைக் காலந் தொட்டு மாதோட்டம் சைவ சமயத்தின் இருப்பிடமாகியிருந்தது. மன்னாரில் இன்று காணப்படும் மாதோட்டம் பழைய மாதோட்ட நகரின் சுருங்கிய பெயராகும். அக்காலத்தில் மாந்தை துறைமுகப் பட்டுள்ளாய் அமைந்திருந்ததென்றும், பிறநாட்டுக் கப்பல்கள் தங்கிப் போதற்குரிய இடமாக விளங்கியதென்றும், தேவாரப் பாடங்கள் கூறுகின்றன. மாதோட்டத் துறைமுகத்திலே சங்குகளும், முத்துக்களும், மணிகளும் மட்டுமன்றிப் பஸ்வேறு தேசங்களிலிருந்து வந்த விலையுயர்ந்த பண்டங்களும் குவிந்து கிடந்தன.

இங்கு, பழையம் வாய்ந்த சிவன் கோயில் ஒன்றும், பாலாவித் தீர்த்தமுழுண்டு.

கேதீசுவரம் என்பது கேது என்னும் அசரன் வழிபட்டு முத்தியடைந்த தலம் என்பதால் வந்த பெயர் என்பர்.

முன்னொரு காலத்திலே தேவர்கள் அமுதம் பெறும் பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அப்பொழுது அங்கே தோன்றிய அமுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தேவர்கள் உண்பதற்காக ஒரி!-த்தில் புகுந்தார்கள். அசரார்களை அமுதம் பருகாவண்ணம் தடுத்தார்கள். இதே நேரத்தில் அசரன் ஒருவன் மாறுவேடம் பூண்டு அவ்விடத்தில் புகுந்து கொண்டான்.

மோகினி வடிவங்கொண்ட திருமால் அமிர்தத்தைப் பசிர்ந்து கொண்டு வரும்போது, சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையில் ஒனித்து நின்ற அசரன், தன்காங்களை நீட்டி அமிர்தத்தைப் பெற்றுப் பருகினான். உடனே சூரிய சந்திரர்கள் சந்தேகித்துத் திருமாலுக்குக் காட்டினார்கள். திருமால் தன்கையிலிருந்த சட்டுவத்தால் தலைவேறு உடல் வேறு ஆகும்படி வெட்டினார். அசரனும் அமுதம் பருகியதால் சாகாவரம் பெற்று இரண்டு உருவங்களாயினான். இந்த இரண்டு உருவங்களே இராகுவும் கேதுவுமாகும். இவர்கள் இருவரும் கேதீசுவரத்தையடைந்து தவஞ் செய்து முத்தியடைந்தனர். என்று கூறப்படுகிறது.

முன்னொரு காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் மனைவி மண்டோதரியும் திருக்கேதீசுவரப்பெருமானை வழி பட்டு அருள்பெற்றாள் என்று கூறப்படுகிறது. திருக்கேதீசுவர ஆலயத்தை இலங்கை வேந்தன் விசயன் புதுப்பித்தான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பிற்காலத்தில் யாழிப்பாணத்து அரசர்கள் திருக் கேதீசுவரத் திருப்பணியை நிறைவேற்றி வந்தனர். அக் காலத்தில்

மாதோட்டப் பகுதியும், மன்னாரும் யாழ்ப்பான இராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தன. இவர்கள் காலத்துக்கு முன்பே பழைய திருக்கேத்சவரக் கோயிலும் பாலாவி ஆற்றின் மேற்குக் கரையும் கடலால் கொள்ளப்பட்டு விட்டன. பின்பு இவ்வாலயத்துக்குரிய விக்கிரகங்கள் எல்லாம் நிலத்தினுட் புதைந்து கிடந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன.

ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் ஆரிய பிரசங்கங்களின் பெருமூலியற்சியினாலும், கைவ உணர்ச்சி மிக்க செட்டிமார் களின் பெருமூலியற்சியினாலும், அங்கு புதிதான ஓர் ஆலயம் சமீப காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயத்தில் புதிய இலிங்கம் ஒன்று கருவரையிலும், பழைய இலிங்கம் ஒன்று மேற்குப்பிரகாரத்திலும் வைத்துப் பூசிக்கப்படுகின்றன. இப்போதுள்ள ஆலயம் ஏறக்குறைய ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அழகான முறையிலே திருத்தப்பட்டதாகும். இங்கு கிரமமாகப் பூசைகளும் விழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவற்றைத் திருக்கேத்சவர் ஆலயத்திருப்பணிச் சபையார் மேற்பார்வை செய்து வருகின்றனர்.

வினாக்கள்

- (1) ஈழநாட்டுவேங்கள் தேவாரம் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகளைவ ?
- (2) திருக்கேத்சவரத் தலத்தின்மேல் தேவாரம் பாடி ணோர் யாவர் ?
- (3) இவ்வாலயத் தீர்த்தத்தின் பெயர் யாது ?
- (4) மாதோட்டம் எங்குள்ளது ?
- (5) கேத்சவரம் என்ற பெயரைக்குக் காரணம் யாது ?
- (6) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.
  - (அ) ... என்னும் இருவரும் கேத்சவரத்தை வழிபட்டு முத்தியடைந்தனர்.
  - (ஆ) இங்கு புதிய ஆலயம் ... ஆண்டுகளுக்குமுன் அமைக்கப்பட்டது.
  - (இ) ... என்பது துறைமுகப்பட்டினமாம் அமைந்திருந்தது.

அகத்தியரும் பிள்ளையாரும்

முனிவர் காலத்திலே அகத்தியர் என்ற பெயருடைய முனிவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தவத்தாற் பெரியவர்; உருவத்திற் சிறியவர். நிரம்பிய கல்வியறிவு உடையவர்; சிவபெருமான் இடத்திலே அளவு கடந்த பத்தியடையவர்.

இருமுறை சிவபெருமானுடைய கட்டளைப்படி அகத்தியர் வடநாட்டிலிருந்து தென்னாட்டுக்கு வந்தார். வரும்போது ஒரு கையிலே கமண்டலமும், மறு கையிலே தன்னுங் கொண்டு வந்தார். கமண்டலத்திலே கங்கா நதியின் புண்ணிய தீர்த்தம் நிறைந்திருந்தது. வரும் வழியிலே கொங்கு நாட்டைச் சுந்திக்க நேர்ந்த போது அகத்திய முனிவர் அங்கு சிலகாலந்தாங்கினார்.

தேவேந்திரன் அந்நாட்டிலே தவஞ் செய்து கொண்டு இருந்தான். அந்நேரத்திலே மகழில்லாமையால் பூரங்கள் எல்லாம் வாடி நின்றன. ஓருவாஸ் சிவபூசைக்குத் தேவையான மஸர்களைப் பெற்றுக்கொமல் இந்திரன் வருந்திப் பிள்ளையாரை நினைந்து வணங்கினான். உடனே பிள்ளையார் அவர் முன் காட்சியளித்தார். அப்போது இந்திரன், “சவாமி! தன்னீர் இல்லாமையால் இங்குள் ழுந்தோட்டம் வாடுகின்றது. இப்பொழுது இந்நாட்டில் தங்கியிருக்கின்ற அகத்திய முனிவருடைய கமண்டலத்திலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தை ஊற்றினால் அது ஆராக்கப் பட்டியும்” என்று கூறி வணங்கினான். பிள்ளையார் அவ்விதம் செய்வதாகக் கூறி மறைந்தார்.

அகத்திய முனிவர் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு ஒரு காகம் பறந்துவந்து முனிவரது முடிச்சடலத்தின் பேர் உட்கார்ந்தது. இதனைக்கண்ட அகத்திய முனிவர் அக்காசத்துத் துரத்தினார். காகம் பறங்குப் போது குவான்டாக்கத்திலிருந்த நீங்கள் கவிழ்த்து விட்டுச் சென்றது. அகத்தியர் பெருஞ்சினப்போன்று

திரும்பிப் பாத்தபோது காகம் இருந்த இடத்தில் ஒரு பிராமணச் சிறுவன் நிற்பதைக் கண்டார்.

சிறுவன் செய்த செயலுக்காக அவனைக் கூட்டுவதற்கு அகத்தியர் சென்றபோது சிறுவனும் ஓடினான். அதைத்தியரும் பின்தொடர்ந்து ஓடினார். அதிக ரூரம் ஒரு மீற்றும் சிறுவனைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அகத்தியருக்குக் கணப்பு உண்டாவிடது. கடுங் கோபத்தோடு அவர் கூட்டத்தில் தங்கினார்.

அப்பொழுது அகத்தியர் முன்பு பிள்ளையார் தோன்றினார். காகமாகவும், சிறுவனாகவும் தோன்றியவர் விநாயகப் பெருமானே என்பதை முனிவர் உணர்ந்தார். “ஐயோ ! பெரும் பாவருக்கெய்தேன் ! என்னுடைய பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று கூறித்தும் தலையிலே குட்டி வணங்கினார். பிள்ளையாரும் அகத்தியருக்கு அருள் செய்து மறைந்தார்களார்.

அகத்தியருடைய கமண்டலத்திலிருந்து ஓடிய தீர்த்தம் ஆறாகப் பாய்ந்தது. இந்த ஆறுதான் காவிரி என்றும், பொன்னி என்றும் பெயர் கொண்டு, இப்போது தயிழ்நாட்டை வளஞ் செய்கின்றது.

வினாக்கள்

- (1) அகத்தியர் தென்னாட்டுக்கு வரும் போது எவற்றைக் கொண்டு வந்தார் ?
- (2) இந்திரன் பிள்ளையானா நினைத்தது என் ?
- (3) காகமாகப் பறந்து வந்தவர் யார் ?
- (4) அகத்திய முனிவர் விநாயகப் பெருமானே எப்படி வணங்கினார் ?
- (5) அதைத்திய முனிவர் காகத்தந் என் தூரத்தினார் ?

5. ஆம் பாடம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

(1)

திருவங்கமாலை

பண் :- சாதாரி

திருச்சிற்றும்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக்களின்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்.

திருச்சிற்றும்பலம்

இதன் பொருள் : தலையே நீ இறைவனை வணங்குவாயாக, பிரம
விட்டுனுக்களுடைய மன்றடோடுகளை மாலையாக அணிந்து கொண்டு,
இரு மன்றடோட்டுலே பிச்சையெடுக்கின்ற தலைவனாகிய
சிவபெருமானை, தலையே நீ வணங்கக் கடவாய்.

குறிப்பு :- பலி - பிச்சை.

(2)

திருச்சிற்றும்பலம்

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சன்ட கண்டன்றனை -
எண்டோள் விசிநின்றாடும் பிரான்றன்னை
கண்காள் காண்மின்களோ..

திருச்சிற்றும்பலம்

இதன் பொருள் : கண்களே நீங்கள் கிளபெருமானைக் கானுங்கள்.
கடலிலே மிதந்து வந்த நஞ்சை உண்டதினாலே கறுத்தக கழுத்தூயதையவரும்,

எட்டுந் தோள்களை வீசி நிஃ்றாடுயவருமாகிய சிவ பெருமானைக் கண்களே காணும்கள்.

குறிப்பு : எஸ்டம் - கழுத்து.

(3)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மத
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்தவனை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இதன் பொருள் : வாயே நீ சிவபெருமானை வாழ்த்தக் கடவாய் ; மத பானையை உரித்து அதன் தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்து, பேய்கள் வாழுகின்ற காட்டிலே கூத்தாடுமிழறவனை, வாயே நீ வாழ்த்தக் கடவாய்.

குறிப்பு : உரி - தோல்.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பங்க - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஷ்வினுக் கருங்கலம் பொங்கு ராமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரங்கு சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்டில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வட்டவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு : சமனர் திருநாவுக்கரச் நாயனாரைக் கல்லுடன் கட்டிக் கடலிலே விட்டபொழுது நாயனார் சிவ பெருமானைப் புகழ்ந்து பதிகம் பாடிக் கூறரேயீனார். அப்பொழுது பாடிய பதிகத்தின் இரண்டாம் செய்யுள் இதுவாம்.

இதன் பொருள் : பூக்கஞுக்குள்ளே சிறப்புடையது பொலிவு பெற்ற தாமரை, பசுக்கஞுள்ளே சிறந்தது சிவபெருமானுடைய ஒபிடேகப் பொருள்களைக் கொடுக்கும் பசு. அரசக்குள்ளே சிறந்தவன் செங்கோள்மையுடைய அரசன். அவை போன்று நாகக்குள்ளே சிறந்தது திருக்கயந்தெழுத்தை ஒதும் நாவே.

குறிப்பு : கோ - அரசன், பொலிவு... பொலிவின்று.

திருநீறு

சைவ சமயத்தவர்களின் விசேஷ சிள்ளமாக திருநீறு விளங்குகிறது. இதனை விபூதி என்று கூறுவர். விபூதி என்றால் மேலான செல்வம் என்பது பொருளாம்.

உலகத்திலேயுள்ள மற்றைய செல்வங்களெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு உதவியாக இருந்தாலும் அவற்றால் அடையும் நன்மைகள் நிலையற்றவையாகும். ஆனால் விபூதியானது அவ்வாறன்றி எமது பிறவியை அறுத்து மோட்சத்தை எமக்குத் தருவதால் அதனை மேலான செல்வம் என்று கூறுவர். எம்மைப் பீடித்து நிற்கும் பாசங்களை நீராக்குவதால் அதற்கு நீறு என்பது பெயராயிற்று.

பகுவினது சாணத்தை உருட்டி வெயிலிற் காயவைத்துப் புடமிட்டு நீராக்கியதே தூய்மையான நீராகும். திருநீறு வெண்மை நிறமானது. வெண்மை நிறம் தூய்மைக்கு அடையாளமாகும். திருநீறு அணிவதால் எமது அகமும்புறமும் தூய்மை அடைகின்றன. திருநீற்றை உத்தாளனமாக வேணும், திரிபுண்டரமாகவேணும் தரிக்கலாம். உத்தாளனமாக அணிதல் என்பது, நீற்றை நீரிற் குழையாது பூசதலாம். திரிபுண்டரமாவது நீரிற் குழைத்து மூன்று குறியாகத் தரிப்பதாம்.

காலையிலும், மத்தியானத்திலும், மாலையிலும், ஸநானம் செய்தவுடனும், பூசைக்கு முன்னும், பின்னும், போசனத்திற்கு முன்னும், பின்னும், நித்திரைக்கு முன்னும், பின்னும், மலசல மோசனஞ் செய்து கால் கழுவிய பின்னும், தந்த சுத்தம் செய்த பின்னும் திருநீறு அவசியம் பூசதல் வேண்டும். திருநீறு பூசம் பொழுது சிவபெருமானைத் தியானித்து வடக்கு முகமாகவேணும் கிழக்கு முகமாகவேணுந் திரும்பி அண்ணாந்து. “சிவ சிவ” என்று சொல்லிப் பூசதல் வேண்டும். ஒருவன், திருநீறு பூசினால் அத்திருநீறு படிந்த இடமெல்லாம் சிவலிங்கமாகிறது என்று சைவ சமய நூல்கள் கூறுகின்றன.

பாண்டி நாட்டிலே சமன சமயம் பரவிய காலத்தில் அதனை அழித்துச் சைவத்தை நிலைநாட்ட எழுந்தருளினார் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான். இதைக் கேட்ட சமனர்கள் பொருமையடைந்தனர். பாண்டிய மன்னை ஒக்குத் தீய புத்திமதிகள் கூறினர். சம்பந்த சுவாமிகள் இருந்த மட்டத் துக்குத் தீவைத்தனர். அவர்கள் வைத்த தீ பாண்டியனையே சென்று அடைந்து வெப்புநோயைக் கொடுத்தது. நோயைத் தீப்பதற்குச் சமனர்கள் தேடிய பரிகாரம் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை; இந்த நிலையில் சம்பந்த சுவாமிகள் அங்கு எழுந்தருளி பாண்டியனை விழுதி அனியச் செய்வித்து வெப்பு நோயைத் தடுத்தருளினார். இதனால் பாண்டியனும் சைவ சமயத்துவனாகிப் பாண்டி நாட்டு சைவ சமயத்தில் மேலோங்கியது; ஆகவே, பாண்டி நாட்டில் சைவ சமயத்தைப் பேணிக் காப்பாற்றியது திருநீறே!

“கங்காளன் பூசும் கவகத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மதிழ்வாரே யாமாகில்.
தங்கா விணங்களுக் காருஞ் சிவநெறி
சிங்கார மான சிவன்டி சேர்வாரே.”

வினாக்கள்

- (1) விழுதி என்பதன் பொருள் யாது?
- (2) வெண்மை ரிறம் எதற்கு அடையாளமாகும்?
- (3) உத்தாவாஸ் என்பது என்ன?
- (4) திரிபுண்டரம் என்பது என்ன?
- (5) எவ்வெத் திணக்கலை நோக்கித் திருநீற்றைப் பூச வேண்டும்?
- (6) கீரிட்ட இடங்களை நிரப்புக:
  - (அ) திருநீற்றைப் பூசும் போது..... தியானிக்க வேண்டும்.
  - (ஆ) பாண்டி நாட்டில் சைவ சமயத்தைப் பேணிக் காத்தது.....
  - (இ) ஸ்துதி அஸ்விவதாய் மெழு..... காப்பமை அடைகின்றா.

திருக்கோணசுவரம்

இவ்வாஸயம் ராழ நாட்டின் கீழ்க் கடற்கரையிலுள்ள திருக்கோணமலைப் பகுதியில் உள்ளது. திருக்கோணமாயலையின் கண்ணே அமைந்திருப்பதால் திருக்கோணசுவரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் இத்தலத்தின் மீது தேவாரம் பாடியிருக்கிறார்.

ஒருமுறை ஆதிசேடனுக்கும் வாயுபகவானுக்குமிடையில் சண்டையேற்பட்டது. இருவரும் தத்தும் வலிமையைக் காட்ட முயன்றனர். மகா மேருமலையின் முடிசளைப் பிடிங்கி வாயுபகவான் எறிந்தான். ஆப்ரற்றன் ஒன்று இலங்கையில் வீழ்ந்தது. அதுவே திருக்கோணமலை என்றும், தட்சின் கைலாயமெனவும் வழங்கப்பட்டது. சிவபெருமான் மாதேவியாரோடு திருக்கைலாய மலையில் எழுந்தருளி அடியவர்களுக்கு அருள் புரிதல் போல இத் திருக்கோணமலையிலும் எழுந்தருளி அருள் புரிகிறார் என்று கூறப்படுகிறது.

முன் ஸொரு கர்லத்திலே இலங்கையை ஆண்டவன் இராவணன். அவன் சிவபெருமானிடத்து மிகுந்த பக்தியுடையவன். அவனுடைய தூாயும் சிவபத்தி பிருந்தவள். ஓவ்வொரு நாளும் கோணைவாப் பெருமானை வழிபட்டு வருதல் அவருடைய வழக்கம். ஆனால், இலங்காபுரிக்கும் இவ்வாலயத்துக்கும் வேகுதூராம். இதனை உணர்ந்த இராவணன் கோணைசர் கோயிலிலுள்ள சிவவிங்கத்தை எடுத்துச் சூதனது நகராகிய இலங்காபுரிட்குக் கொண்டுபோக, ரினைந்து சிவவிங்கக் கீருந்த இடத்தை வெட்டினான். அவன் வெட்டிய இடம், “இராவணன் வெட்டு” என்று இப்பொழுதும் வழங்கப்படுகிறது. இது ஈவாபி மலையின் பக்கத்திலே கடற்கரை ஒரமாக அமைந்துள்ளது. பின்னர் தன் தாயார் இறந்த செய்தியறிந்து இராவணன் வெட்டு வாத நிறுத்தினான். தன் தாயார் இறந்த செய்தில், அதனையறியாத இராவணன் கோணைசர் ஆலயத்தில் புகுந்தான். அப்பொழுது கோணைசர் அழனந்த தடுத்து கடந்த செய்தியை

அறிவித்தார். மாதாவின் ஈமக் கடன்களை இராவணன் செய்து முடித்தான். திருக்கோணமலைக்கு அணித்தாகவுள்ள கண்ணி யாய் தீர்த்தக் கரையிலே அவன் அக் கடமைகளைச் செய்து முடித்தான் என்று கூறப் படுகிறது.

பிற்காலத்தில் கோணேசர் ஆஸயம் போர்த்துக்கீசரால் இடிக்கப்பட்ட போது, அங்கு பல கல்வெட்டுக்கள் கண்டு எடுக்கப்பட்டன. அதிலிருந்து மனுச்சோழனால் இவ் வாஸயம் கட்டுவிக்கப்பட்டதென்றும், அவன் மகன் குளக் கோட்டன் மிகுதி வேலைகளை முற்றுவித்தான் என்றும் அறியக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

கோணேசர் ஆஸயத் திருப்பணிக்காக குளக்கோட்ட மன்னன் அதிகம் பாடுபட்டான். எத்தனையோ ஹாணிகளை யெல்லாம் கோயிலுக்கு உபகாரமாக அளித்தான். கோயிலுக்குத் தொழுமு செய்யப் பல பணியாட்களை நியமித்தான்.

அடுத்ததாகக் கயபாகு மன்னனும் இவ்வாஸயத்துக்குத் திருப்பணிகள் பல புரிந்துள்ளான். இம் மன்னன் ஒரு முறை கோணேசர் ஆஸயத்துக்குக் கிட்டவெந்தபோது அவ ஜூட்டா கண்ணொளி மங்கியது. அவன் திகைத்து ஒன்றுத் தெரியாதவனாக நின்றான். அப்பொழுது கோண நாதர் பிராமண வடிவமாக அவன் முன்னே தோன்றி திரு நீரு கொடுத்து மறைந்தார். அரசனும் அத் திருநீற்றை அணிந்து தன் கண்ணொளியைத் திரும்பப் பெற்றான். கோணேசுவரர் திருவருளை நினைந்து ஆஸயத் திருப் பணியில் கவனஞ் செலுத்தினான். பெரும் பொருள் செலவழித்து ஆஸயத்தைத் திருத்துவித்தான். கயபாகு மன்னனுடைய சந்ததியினாரே பின்னும் இவ்வாஸய வேலையில் கவனஞ் செலுத்தினார்.

போர்த்துக்கீசரும் ஓல்லாந்தரும் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில், கோணேசர் ஆஸயத் திருப்பணி சிறிது தடைப்பட்டது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் திரும்பவும் வேலை ஆரம்பமானது. பழைய சிறப்புக்களை உணர்ந்து இவ்வாஸயப் பணியைச் சைவ மக்கள் பலரும் நிறைவேற்றினர்.

நாற்நாட்டின் பழும் பெருமையை கோணேசுவரம் போன்ற திருத்தலங்களே எடுத்துக் காட்டுவதால், அவற்றை மேன்மேலும் புதுப்பித்தல் சைவ மக்கள் கடனாகும்.

வினாக்கள்

- (1) கோணேசுவரத்தின் மறு பெயர் யாது?
- (2) இவ்வாலயத் திருப்பணியில் கவனஞ் செலுத்திய மன்னர்கள் யாவர்?
- (3) இவ்வாலயத்தின் மேல் தேவாரம் பாடியவர் யார்?
- (4) இராவணன் தூயார் மரணம் சடங்கு எங்கு செய்யப்பட்டது?
- (5) கயபாகு மன்னர்க்குத் திருநீறு கொடுத்தவர் யார்?
- (6) கோணேசுவர் ஆவயம் எப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது?

3 ஆம் பாடம்

முருகக் கடவுளும் ஒளவையாரும்

இந்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் ஒளவையார். அக்காவத்திலிருந்த பல பெண்பாற் புலவர் களுள்ளே இவர் தலைசிறந்தவர். திறைந்த புலமையும் கடவுட் பக்தியிழுடையவர். இவரியற்றிய பாடல்களில் பலவற்றைப் பழைய தமிழ் நூல்களில் நாம் காணலாம். ஆப்பாடல்கள் பல அறிவுரைகளை மைக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன.

ஆக்காவத்தில் வாழ்ந்த பல தமிழரசர்கள் ஒளவையாரின் மதிக்குப்பத்தை மெட்சி அப்பை அட்சிப்படன் ஆதித்தவர். ஒளவையார் ஒருஞ்சு கே:த்தாருக்குப் போக்க கொண் டிருந்தார். முருகப் பெருமாகல:யே மஜதில் நினைந்து ஜோன்டு, காட்டு யழியாத் கேள்வு ஜோன்கிருங்கும் போது வெல்கி அதிகார இருந்தது; உரியும் விகுதியாக அப்பை வாட்டுத்து; வழி கடந்த காலம்பைய் ஒரு நாலும் மாட்டியின் நிழலின் துங்கிவிட்டார். அங்கிடத்தில் தில் நாலுற் பழுங்கள் ஏற்படுத்தன. ஒளவையார் கே:யே கண்ணாட்டு பாஸ்ததார்; ஒரு கயைன் பாஸ்துவிருந்து பழங்கள் உண்பதைக் கண்டார்.

சிறுவனை நோக்கி, “தம்பி ! எனக்குக் கொஞ்சம் பழங்கள் தருவாயா?” என்று கேட்டார் ஒளவையார். உடனே சிறுவன், “பாட்டி, பாட்டி ! உனக்குச் சுட்ட பறும் வேண்டுமா? என்ற பழங் வேண்டுமா?” என்று கேட்டார். இதனை உடன்ட ஒளவையார் சிரித்து, “எனக்குச் சுட்ட பழந்தான் வேண்டும்; போடு” என்றார்.

ஒளவையாரைச் சோதிக்க விரும்பிய சிறுவன், நன்றாகப் பழுத்த பழங்களைப் பறித்து, நிலத்திற் போட்டான். பழங்களைப் பொறுக்கிச் சாப்பிடுவதற்காக ஒவ்வொடு குனிந்தார் ஒளவையார். எல்லாப் பழங்களிலும் மனல் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். ஒவ்வொன்றாக எடுத்து மனல் போகும்படி நன்றாக ஊதிச் சாப்பிட்டார். இதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிறுவன் ஹக கொட்டிச் சிரித்தான். ஒளவையார் ஒன்றும் அறியாதவராகிச் சிறுவனை அண்ணாந்து பார்த்தார். “ஊது பாட்டி ஊது, பழங்கள் நன்றாகச் சுடுகின்றனவா?” என்று நலகப்படுதன் கேட்டார் சிறுவன். அப்பொழுது தான் ஒளவையார் யோசித்தார். சிறுவனுடைய மதி நுட்பத்தையும், தான் அவனுக்குத் தோற்ற தன்மூலையையும் எண்ணி நானமடைந்தார்.

சிறுவன் யாரென்பதை அறிய விரும்பி, “தம்பி, உனது புத்தியை மேச்சினேன். நீ யார்?” என்று கேட்டார். “ஒளவையே ! என்னை நீ அறியாயோ” என்று கூறிப் பச்சை மயில் மீதே வேலாயுதத்துடன் காட்சி கொடுத்தருளினார் முருகப் பெருமான். ஒளவையாரும் முருகப் பெருமானின் திருவருளை நினைத்து வணங்கினார்.

வினாக்கள்

- (1) ஒளவையாரை துதித்தவர்கள் யாவர்?
- (2) நாவல் மரத்திலே சிறுவனாக நினைவர் யார்?
- (3) ஒளவையார் நாவற் பழங்குத ஏன் ஊதினார்?
- (4) ஒளவையாருக்கு முருகப் பெருமான் எவ்வாறு காட்சி கொடுத்தார்?
- (5) “பழங்கள் நன்றாகச் சுடுகின்றனவா” என்று யார் கேட்டார்?
- (6) ஒளவையார் நானமடைந்துதேன்?

9 ஆம் பாடம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூரின் கண்ணே
அந்தனார் குலத்திலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவதரித்தார்.
இவருடைய தந்தையார் சடையனார் என்பவர். தாயார் பெயர்
இசை ஞானியார். சுந்தரருக்குப் பெற்றோர்களோல் இடப்பட்ட
பெயர் நம்பியானுரர் என்பதாகும். நம்பியானுரர் சிறு குழந்தையாக
இருக்கும்போது நரசிங்கமுனையர் என்னும் மன்னரால் செல்வச்
சிறப்போடு வளர்க்கப்பட்டார். திருமணப் பருவம் அடைந்த
இவர், மணக்கோலத்தோடு கஸ்யாணப் பந்தலில் நிற்கும்
போது, சிவபெருமான் பிராமண வடிவத்தோடு எழுந்தருளி
வந்து, இவரைத் தடுத்தாட்கொண்டார். பின்பு பல
சிவதலங்களுக்குஞ் சென்று தேவாரங்கள் பாடினார். அவர்
பாடிய பாடல்களில் மூன்று பாடல்கள் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

(1)

7-ந் திருமுறை
திருவெண்ணெய் நல்லூர்
பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றும்பலம்
பித்தாபிறை சூடிபெரு மாணேஅரு ளாவா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தெள்பால்வெண்ணெய் நல்லூரஞ்சுடு
[இறையுள்]
அத்தாவுனக் காளாயினி அல்லேனை ஸ்வாமே.

திருச்சிற்றும்பலம்

பதிக வரவாநு :- சிவபெருமான் கிழப்பிராமண வடிவத்தோடு எழுந்தருளி வந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைத் திருமணப் பந்தவின் ரண்ணை தடுத்தாட்கொண்டருளினார். பின்பு இறைவன் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் காட்சி கொடுத்தருளி மறைந்தபோது, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் முதன் முதலாகப் பாடப்பிற்ற தேவாரா் இருவாழும். முன்; வேத்யராக வந்து இறைவனையிரியாது பித்தவென்று ஏபிளார் சுந்தரர். அதனால் “பித்தா! என்றே பாடுகு,” என்று பணித்தார் சிவபெருமான்.

இதன் பொருள் :- பித்தனே! பிலையைக் குடியல்லே! எட்பெருமானே! அருள் உடையவனே! எவ்வகையாலும் ஆடுயேன் உன்னை மறவாமலீல இடையாது தியானிக்கிள்ளேர். நீயு என்மனக்திலே உன்னை வைத்தாய், பெண்ணையாற்றுத் தென்கரையிலுள் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அருட்டுறையென்னுங் கோயிலில் எழுந்தருள்ளட தந்தையே! உனக்கு நான் அடிமையாகியிருந்து கொன்டே இனி ஆளவேன் என மறுக்கலாமோ?

குறிப்பு :- அருளாளா - அருஞ்ஞடையவனே, எத்தால் - எவ்வகையாலும், அத்தா - தந்தையே, இனி - இப்பொழுது.

(2)

7-ந் திருமுறை
திருமழுபாடு
பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றும்பலம்

பொன்னார் மேனியனே புவித்தோலை அரைக்காசத்து
மின்னார் செஞ்சுக்கட்டமேல் மினிர்கொண்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழுபாடியுள் யாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லால் இனியார் நினைக்கேனே.

திருச்சிற்றும்பலம்

பதிக வரலாறு : - சந்தராமர்த்தி நாயனார் திருவாலம்பொழில் என்னும் பதியில் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, சிவபெருமான் கனவில் தோக்கி, “மழபாடிக்கு வர மறந்தாயோ?” என்று கேட்டார், அவர் கட்டளைப்படியே நாயனார் மழபாடிக்குச் சென்று பாடிய பதிகம் இதுவாம்.

இதன் பொருள் : - போன் போன்ற திருமேனியை உடையவரே! புவித்தோலை அரையிலே உடுத்து மின்னல் பொருந்திய (மாலைக் காலத்தை ஒத்த) சிவந்த சட்டைமின் மேல் ஒளிவிடுங் கொன்றை மஸரை அணிந்தவரே! தலைவரே! பெறுதற்கரிய இரத்தினமே! மழபாடியில் இருக்கும் மாணிக்கமே! அன்னையே! தேவரிரையல்லாது நான் இனி யாரை நினைப்பேன்.

குறிப்பு : - அசைத்து - உடுத்து (கட்டி); மின்னார் - மின்போன்ற, மன்னே - தலைவனே.

(3)

7-ந் திருமுறை
திருக்கோளிலி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீள நினைந்தடியேன் உமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன் கண்மைவாள் அவள் வாடிவருந்தாமே

கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டையூர்க்கிலை நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெருமா எலவை யட்டித் தரப்பனியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு : - சந்தராமர்த்தி நாயனாரும் பரவையாரும் திருவாளுரிலே இருக்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய நெல்லை குண்டையூர்க்கிழார் என்னும் வேளாளர் கொடுத்து வந்தார். ஒருமுறை மழையில்லாமையால் நெல்லனுப்ப முடியாமற் போயிற்று. இதனால் மனவருத்தத்தோடு குண்டையூர்க்கிழார் நித்திரை செய்யும்போது சிவபெருமான் கனவிலே தோன்றி சந்தரானுக்கு அனுப்பும்படி ‘நெல்லைத் தந்தோம்’ என்று அறிவித்தார். குண்டையூர்க்கிழார் அதிசயித்து விழித்து இச் செய்தியைச் சுந்தரருக்கு அறிவித்தார். சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரும் நெல்லின் தொகையைக் கண்டு அதிசயித்து, அதனைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய ஆளை உதவவேண்டும் என்று சிவபெருமானிடம் கேட்டுக் கொண்ட பதிகம் இதுவாம்.

இதன் பொருள் : - ஆடியேன் உம்மை இடைவிடாது பினைத்து எப்பொழுதும் வணங்குவேன். வாள் போன்ற கண்ணண்ணுடையவளாகிய பரதவையார் பசியால் வருந்தாமல் குண்டையூரிலே நெல்லைப் பெற்றேன். திருக்கோளிலியில் எழுந்தருளிய எமது பெருமானே, அவற்றை வீடு கொண்டு போய்க் கேர்க்க ஆளில்லை. ஆனாடியால் அவற்றை வீடு கேர்க்க தேவரீர் உமது பரிசுஞரைக் கட்டளையிட வேண்டும்.

குறிப்பு : - நித்தலுங் - எப் பொழுதும், மடவாள் - பாலை, அட்டித்தரா - கொண்டுபோய்க் கேர்க்க, பணி - உட்டளையிடு.

10 ஆம் பாடம்

நித்திய கரும்

நாம் இந்த உலகத்திலே பிறந்திருக்கிறோம். சில காலங்களுக்காவது இவ்வுலகத்திலிருந்து நல்வாழ்வு வாழவே விரும்புகிறோம் இதற்கெல்லாம் நமக்கு அருந்துணை புரிபவர் கடவுளே. அவருடைய அருள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நொடிப் பொழுதேனும் நாம் வாழ முடியாது.

கடவுளுடைய அருளை நாம் பெற வேண்டுமானால் அவரிடத்து மிகுந்த பத்தி உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். தினந்தோறும் பல முறை அவரை நினைக்க வேண்டும். அப்படி நினைப்பதற்குச் சில வழிகளைப் பெரியோர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவை நித்திய கரும் என்று சொல்லப்படும்.

கோலானது குருடனுக்கு வழிகாட்டுவது போல் நித்திய கருமங்களே இவ்வுலகத்தின் இன்ப வாழ்க்கைக்கும், மறு வுலகத்தின் மோட்ச வாழ்க்கைக்கும் வழிகாட்டுவனாக உள்ளன. அவற்றைக் கிரமந் தவறாது அனுட்டித்தல் சைவ மக்களின் கடமையாகும்..

குரியன் உதிப்பதற்கு முன் நித்திரை விட்டெழுதல் வேண்டும். எழும்பும்போது 'சிவ சிவ' என்று சொல்லிக் கடவுளைத்தியானித்தல் வேண்டும். பின்பு மஸலை மோசனஞ் செய்து கை, கால் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும். பல விளக்கி, முகம் கை பால்களைச் சுத்தமாகக் கழுவித் திருந்து பூசிக் கடவுளை வழிபடவேண்டும். ஸ்நானஞ் செய்யப்படுகுங்கால் உடுத்திருந்த ஆடைகளைத் தோய்த்து உலரவிட வேண்டும். பின்பு நீராடி உடம்பைத் தூய்மையாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளை உடுத்து, விழுசி தரித்துக் கொண்டு சிவபெருமானை வழிபடல் வேண்டும்.

வழிபடும்போது அன்றலர்ந்த புதுப் பூக்களைக் கொய்து, இறைவனின் திருவடிகளுக்குச் சூட்டியும், தூப் தீபங் காட்டியும் வணங்குதல் நன்று. தீட்சை பெற்றவர்கள் சந்தியாவந்தனஞ்

செய்தல் வேண்டும். அதன்பின் கோயிலுக்குப் போய் வருதல் சிறந்த கரும்யாகும்.

உண்வு உண்ணாத் தொடர்க்குமுன், சிவபெருமானைத் தியானித்து அவருக்கு ஈம்மை அர்ப்பணித்தல் வேண்டும். உண்ணும் உணவில் ஒரு பகுதியைக் காகம் முதலிய பிரானிகளுக்கு இடுதல் வேண்டும். உண்ணும் போது தோவயற்ற வார்த்தைகளைப் பேசாது, சிவபெருமானையே மனதில் நினைத்தல் வேண்டும்.

வீட்டைவிட்டு வெளியே போகும் போதெல்லாம் விழுதி தரித்தல் வேண்டும். விழுதி தரிக்கும் நேரமெல்லாம் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும். வழியிலே கோயில்களைக் கண்டால் கும்பிடுதல் வேண்டும். சோயிலிலே அடிக்கிற மணிச் சத்தும் கேட்கும் போதெல்லாம் அப்பக்கம் நோக்கிக் கடவுளைத் தியானித்தல் வேண்டும். வேலைகள் முடிந்தபின் ஒய்வான நேரங்களில் தேவார திருவாசகங்களை ஒதுதலும் மெப்படியார்கள் சரித்திரங்களைப் படித்தலும் நன்று. நித்திரைக்கருப் போகுமுன் விழுதி பூசுதல் வேண்டும்.

இப்படியாகச் செய்து வருவோமானால் சிவ உணர்வு எமது உள்ளத்திற் பெருகும். அதனால் நாம் பிறவி எடுத்த பயனையும் அடையலாம்.

வினாக்கள்

- (1) நித்திரை விட்டெழுஷ்டும் போது என்ன செய்ய வேண்டும் ?
- (2) நீராடுவதற்கு முன் என்ன செய்ய வேண்டும் ?
- (3) தீட்சை பெற்றவர்கள் யாது செய்ய வேண்டும் ?
- (4) உண்ணும் போது கவனிக்க வேண்டியன யாவை ?
- (5) ஒய்வான நேரங்களில் யாது செய்ய வேண்டும் ?

11 ஆம் பாடம்

கதிர்காமம்

ஈழநாட்டிலே முருகப் பெருமான் கோயில் கொண்டருளும் ஆலயங்கள் பல உண்டு. அவற்றுள் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது கதிர்காமம்.

இது ஈழநாட்டின் தென்கீழ்பால் உள்ளது. ஆலயத்தின் அருகே மாணிக்க கங்கை என்னும் நதி ஓடுகிறது. இதுவே இவ்வாலயத்துக்குரிய புனித தீர்த்தம்.

கதிர்காமம் என்பதற்குத் தினை நிறைந்த கிராமம் என்பது பொருளாகும். இப்பகுதியைச் சுற்றித் தினைப் பயிர்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன என்றும் வேடுவச் சாதியினரே அங்கு வசித்தனர் என்றுங் கூறுவர். இக் காலத்திலும் ஆலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் வேடுவச் சாதியார் வாழுவதைக் காணலாம். அந்தக் காலந்தொட்டு வேடுவச் சாதியினர் வழிபடு தெய்வம் முருகப் பெருமானே என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இப்பொழுதும் கதிர்காம ஆலயத்துக்கு வேடர் வழிவந்த சிங்களவர்களே பூசை செய்கின்றனர். இவர்களை ‘கப்றானை’ என்று அழைப்பார்கள். இவர்கள் வாயைச் சீலையால் கட்டிக்கொண்டே பூசை செய்வது வழக்கமாக ஜிருக்கிறது.

கதிர்காம ஆலயத்தின் கட்டிடம் மிகச் சிறியது. கோடிலின் மூலஸ்தான வாசல் ஒருபோதும் திறக்கப் படுவதில்லை. அது எப்பொழுதும் திரையால் மறைக்கப் பட்டிருக்கும். திரையிலே முருகனுடைய படம் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இங்கு ஆடி மாதத்தில் விசேட உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றைவிட, திருக்காரர்த்திகை, ஏரூடப்பிறப்பு முதலிய தினங்களிலும் விசேட உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. உற்சவ காலங்களில் மூலஸ்தானத் திலிருக்கும் இயந்திரத் தகடு வைக்கப்பட்ட பெட்டியைக் கோயில் யானை மீது எழுந்தருளச் செய்து வீதிவலம் வருவது வழக்கமாகும். பக்தகோடிகள் தேனுந் தினை மாவுங் கொண்டு மாவிளக்கேற்றியும், காவடி

எடுத்தும், கற்பூர தீபச் சட்டி ஏந்தியும் முருகப் பெருமானை வழிபடுகின்றனர்.

ஆலயத்துக்கு, ஓனித்தாகக் கதிரையை என்ற பரிசுத்த மலை காணப்படுகிறது. ஜோயிலுக்குச் செல்லும் யாத்திரி கர்கள் இம் மலைமேல் ஏறி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானுக்கு வழிபாடாற்றித் திரும்புவார்கள். அடுத்து, சில நால்கள் தூரத்தில் செல்லக்கத்திரிகாம் என்னுந் தலம் உள்ளது. இங்குள்ள மாணிக்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்துக்குச் சென்று அடியார்கள் பொங்கலிட்டு வணங்குவார்.

இன்னும் குரிர்காம ஆலயத்துக்குப் பக்கத்தில் தெய்வயானை அப்மன் ஆஸபமும், எதிரே வள்ளியம்மன் ஆலயமும், வலப்பக்கத்திற் பிள்ளையார் ஆலயமும் அமைந் திருக்கின்றன.

கதிர்காமத்தைப் பற்றி வழங்கப்படுகின்ற ஒதை ஒன்று உண்டு. முத்துவிங்க சுவாமிகள் என்பவர் ஒருவர் முருகப் பெருமானிடத்தில் மிகுந்த பக்தியடையவராக இருந்தார். பொன் தகட்டிலே ரூரூபப்பெருமானது இயந்திரத்தை மந்திர வடிவாக அமைத்து வணாப்பர விழும்பினார். இதனால் இயந்திரத் தகட்டிலே மந்திர வடிவாக ரூரூபனை அமைத் துத் தன்னுடன் கொண்டு புறப்பட்டார். அதே நேரத்தில் முருகன் தன்னை விட்டுச் செல்வதுபோல் வள்ளிநாயகி அம்மையாருக்குத் தோன்றியது. உடனே அம்மையார் முத்துவிங்க சுவாமிகளின் மூன் தோன்றி முருகாஸுக் கொண்டு செல்ல வேண்டாமென வேண்டினார். அதனால் அந்த இயந்திரத் தகட்டை அவ்விடத்திலேயே வைத்து வள்ளிக்குத்தற்பெருட்டு குத்துவிங்க சுவாமிகளும் கந்திராமத்திலேயே குத்தினார். வள்ளிநாயகியம்மையாரும் மறைந்திருள்ளார். ஒந்த இயந்திரப் பெட்டுபே திருவிழுாச் சுவாமித்திர் பானை நிறு விரி வலம் வருகிறது என்பார்.

முத்துவிங்க சுவாமிகள், இத்தலத்திலேயே பல காலந் தங்கியிருந்து முத்தியடைந்தார். அவருடைய ஞாபகமாக

முத்துவிங்க சுவாமிகள் ஆஸயம் கதிர்காமத்தில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

வைய சமயத்தவர்களாகிய நாம் ஒரு முறையாபது கதிர்காமத்தைத் தரிசித்து, ஒருங்கிப்பெருமானின் அருளைப் பெற்றுப் பேராணந்தமகடவோமான். அருணகிரிநாதரும் இவ்விடத்துக்கு வந்து ஒருகப் பெருமானை வணங்கித் திருப்புகழ் பாடியிருக்கின்றார்.

வினாக்கள்

- (1) கதிர்காம ஆஸயம் எங்கே அமைந்துள்ளது?
- (2) கதிர்காமம் என்பதன் பொருள் யாது?
- (3) வேடுவச் சாதியார் யாரை வழிபடுவார்?
- (4) கதிர்காமத்தின் விசேட உரசவகாலங்களைவ?
- (5) முருகப் பெருமானது இயந்திரத்தை மந்திரவடிவமாக அமைத்து வணங்கியவர் யார்?
- (6) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.
  - (அ) கதிர்காமத்து பூசகர்கள் ..... என்று அழைக்கப்படுவார்.
  - (ஆ) கதிர்காமத்தின் புனித தீர்த்தம் ..... ஆசூம்.
  - (இ) பக்தர்கள் ..... கொண்டு மாவிளக்கேற்றி வணங்குவார்கள்.

12 ஆம் பாடம்

சம்பந்தம் ஞானப்பாலுண்டது

சோழவன நாட்டிலே, சீர்காழி ஸ்ரீ ஊரிலே சிவபாத விருதயர் என்னும் அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய மனைவியார் பெயர் பகவதியார். அவர்கள் இருவரும் சிவபிராணிடத்து மிகுந்த பக்தியடையவர்கள். அக்காலத்திலே தமிழ் நாடெங்கும் சமனசமயமும், பொத்த சமயமும் மேலோங்கி இருந்தன. சைவ சமயம் குன்றியிருந்தது. இதனாற் கவலையடைந்திருந்த சிவபாதவிருதயர் சிவபிராணிடம் முறையிட்டார். சைவ சமயத்தை வளர்த்தந்தொருடுத் தமக்கு ஒரு சந்புத்திரரைத் தந்தருள வேண்டுமென்று அருந்தவஞ் செய்தார்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே பகவதியார் ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். அக் குழந்தையை மிகவும் அன்புடன் அவர்கள் வளர்த்து வந்தனர்.

குழந்தைக்கு மூன்றாம் வயது நடக்கும்பொழுது ஒரு நாள், சிவபாதவிருதயர் கோயிலுக்குப் போகப் புறப் பட்டார். அச் சமயத்தில், குழந்தை தானும் வரவேண்டு மென்று அழுதது. தகப்பனார், வரவேண்டாம் என்று தடுத்தபோதும் குழந்தை அதனைக் கேட்கவில்லை. மேஜும் அழுகை நீடித்ததால் குழந்தையைத் தன்னுடனேயே கூட்டிக் கொண்டு சென்றார் சிவபாதவிருதயர்.

கோவிலுக்குச் செல்வதற்கு முன் நீராடுவதற்காகப் பக்கத்திலே உள்ள திருக்குளத்துக்குச் சென்றார். குளக் கரையிலே பிள்ளையை இருத்தி விட்டுத் தான் தீர்த்தத் தினுள்ளே இறங்கி நீராடினார். சிறிது நேரத்தால் தந்தையாரைக் காணாது குழந்தை துடித்தது. கண்ணீர் ததும்பக் கையாற் கண்ணை பிசைந்து, பிசைந்து அழுதது. நாலா பக்கமும் திரும்பிப்பார்த்து அழுது, பின்பு சிவபெருமானின் கோயிற் கோபுரத்தை அண்ணாந்து பார்த்து அழுதது. ‘அம்மே ! அப்பா !’ என்று குழந்தை அழுஞ் சத்தம் சிவபெருமானின் திருச் செவிகளிற்பட்டது.

முற்பிறப்பிலேயே பெருந்தவம் புரிந்த அக் குழந்தையின் அழுகையை மாற்றச் சிவபெருமான் திருவளங் கொண்டார். பார்வதி தேவியாரோடு இடப்பாகுடராய் எழுந் தருளினார்; தீர்த்தக் கரையையடைந்து, உமாதேவியாரை நோக்கி, “உன்னுடைய முஸலப்பாலைப் பொற் கிண் ணத்திலே கறந்து இவனுக்கு ஊட்டுக” என்று அருளிச் செய்தார். அங்ஙனமே உமாதேவியார் குழந்தையை அணைத்துக் கண்ணீர் துடைத்துத் திருமுஸலப்பாலை ஊட்டியருளினார். குழந்தையும் பாலைப் பருகி, அழுகை தீர்ந்து பேரானந்தமடைந்தது.

சிவபாதவிருதயர், சிறிது நேரத்தால் தமது ஸ்நானத்தை முடித்துவிட்டுக் கரையிலேறினார். குழந்தையின் வாயிலிருந்து

பால் வடிந்திருப்பதைக் கண்டார்; யாரிடமோ பால் வாங்கிக் குடித்து விட்டதேயென்று நினைத்துக் குழந்தையை நோக்கி, “உனக்குப் பால் தந்தவர் யார் ?” என்று கோபத்துடன் கேட்டார்; கையிலே எடுத்த ஒரு சிறு தடியால் அடிப்பதற்கு ஓங்கினார்.

உடனே குழந்தை தனது திருக்கை விரலினாலே ஆகாயத்தைச் சுட்டிக்காட்டி “தோடுடைய செவியன்” என்ற தேவாரத்தைப் பாடியது. இதனைக் கண்ட சிவபாதவிருதூயர் பேராச்சரியமடைந்து இதுவெல்லாம் சிவபெருமானது திருவருளே, என்பதையும், தமது குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்தவர் உமாதேவியாரே என்பதையும் உணர்ந்தார். தாம் பெற்ற தெய்வக் குழந்தையின் மகிழமையை என்னிப் பேரானந்தமடைந்தார். குழந்தையைத் தோளிற் சுமந்து கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

இத் தெய்வக் குழந்தை, சிவபெருமானால் ஆளப்பட்டமையாலே, “ஆனுடைய பிள்ளையார்” என்ற பெயரையும், ஞானப்பால் உண்டமையாலே “திருஞான சம்பந்தர்” என்ற பெயரையும் பெற்றது.

திருஞானசம்பந்தர் பல சிவஸ்தலங்களையும் தரிசித்துத் தேவாரம் பாடியருளினார். இவர் பாடிய தேவாரங்களை, முதல் முன்று திருமுறைகளாக வகுத்துள்ளார்கள்.

வினாக்கள்

- (1) திருஞானசம்பந்தர் திரு அவதார செய்த திருப்பதி யாது ?
  - (2) சம்பந்தரின் தந்தையார் யார் ?
  - (3) எந்தச் சமயத்தை வளர்த்துப் பொருட்டு ஞானசம்பந்தர் அவதாரித்தார் ?
  - (4) குழந்தை என்ன என்றி அழுதது ?
  - (5) சம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலுரட்டியவர் யார் ?
  - (6) ‘தோடுடைய செவியன்’ - இது யாராலே பாடப்பட்டது ?
  - (7) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக :
- (அ) சம்பந்தர் பாடிய தேவாரங்களை குதல் ..... திருமுறைகளாக வகுத்தனர்.
  - (ஆ) சிவபெருமானால் ஆளப்பட்டமையாலே ..... என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.
  - (இ) ஞானப்பாலுண்டதையால் ..... என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

13 ஆம் பாடம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

பாண்டி நாட்டி. லேயுள்ள திருவாதவூரிலே, மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அவதரித்தார். இவர் தந்தையார் பெயர் சம்புபாதாசிரியர். தாயார் சிவனூரனவதி எனபவர். அரிமர்த்தன பாண்டியன் இவரது அறிவுக் கிறத்தையும் பெருமையையும் அறிந்து; இவரை அழைத்துத் தன் முதன் மந்திரியாக அமர்த்தின் கொண்டான். மந்திரிப் பதவியிலிருக்கும்போது, ஒருநாள் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமர நிழலிலே, சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். இவர் பல தலங்களுக்கு ஏன்று பாடிய பாடல்களே திருவாசகமாம். அவற்றில் இரண்டு பாடல்கள் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

(1)

8-ந் திருமுறை

தில்லையில் அருளப்பட்டது.

திருச்சாழல்

திருச்சிற்றங்கலம்

பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங்காவும்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காண்டி.
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை
ஈசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

திருச்சிற்றங்கலம்

பதிக வரலாறு :- மாணிக்கவாசகர் ஒத்தருடன் வாது செய்து வென்றபொழுது புத்தர் கேட்ட கேள்வியும் விடையுமாக இப்பாட்டு அமைந்துள்ளது.

இதன் பொருள் :- ஏத தோழி! சிவபெருமான் பூசிக் கொள்வதும் வெள்ளை நிறமுள்ள விழுதியே, அனிந்து கொள்வதும் சீருகின்ற பாம்பே, திருவாயால் பேசிக்கொள்வதும் மறைக்கேள - பெண்ணே இவற்றைப் பார், இவற்றின் நோக்கமென்ன? (இது கேள்வி)

சாம்பலைப் பூசுவதினாலும், மறை பேசுவதினாலும் பாம்பை அனிந்து கொள்வதினாலும் இறைவனுக்கு என்ன இழிவு? எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் அவ்வவ்யுமிர்களின் தன்மையாயிருந்தான் கான் சாழோ. (இது விடை)

குறிப்பு :- சாழல் - பெண்கள் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று. மூண்பது - அனிவது, பொங்கு - சீரும். அரங்ம - பாங்கு. மறை - வேதம். இரகலியம்.

(2)

8-ந் திருமுறை

தில்லையில் அருளப்பட்டது.

அச்சோப்பதிகம்

திருச்சிற்றுயலம்

அத்தினநிரி அறியாத மூர்க்களொடு முயல் வேணப்
பத்திநெநி அறிவித்துப் பழவிளைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சீவமாக்கி எண்யாண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்ப்பெறுவார் அச்சோவே.

திருச்சிற்றும்பலம்

பதிக வரலாறு :- சிவபெருமான் தனக்கு அருளிய தஸ்மையை நினைத்து, மாணிக்கவாசகர் பேரானந்தங் கொண்டு பாடிய பாடல் இருவாம்.

இதன் பொருள் :- முத்தி மார்பக்தாத அறியாத அறிவிலிக்கருடன் சோவிருந்த என்ன, அன்பு நெநி அறியம்படி சொய்து, பறைய வினைகள் நீங்கும்படி உயிரின் மலங்களை நீங்கூசி செய்து, சிவரூபாக்கி என்னை ஆண்ட இறைவன் எனக்குச் செய்த அருளை வேறு யார்தான் பெறுவார்கள்.

குறிப்பு :- அச்சோ - அதிசயச் சொல். மூர்ப்பர் - அறிவில்லாதவர். நெநி - வழி. பாறுதல் - அழிதல். சித்தம் - உடன். அத்தன் - இறைவன். தலைவன்.

கோயிலுக்குச் செல்லுதல்

தைவு சமயத்தவர்களாலிய நாம், தினமும் சிவபெருமானைப் பத்தியடிடன் வணங்கி வருதல் வேண்டும். அவரை வணங்கு வதற்கு திருக்கோயில்களே சிறந்த சாதனங்களாக அமைந்துள்ளன.

கோ என்பது கடவுளையும், இல் என்பது இருப்பிடத்தையும் குறிக்கும். எனவே கோயில் என்பது கடவுளுடைய இருப்பிடமாகும். கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவராயினும், கோயில்கள் போன்ற புனிதமான தலங்களிலே தான், நாம் இறைவனை மனமாரப் பூசித்து அருள்பெற வழியுண்டாகிறது. பஸ்வேறு திருவருவங்களையும் தரிசித்து வழிபடுதலே சிறந்ததாகும்.

நாம் தினந்தோறும் கோயிலுக்குச் சென்று வருதல் நன்று. ஒவ்வொருநாளும் சென்று வர இயலாதவர்கள், வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் திங்கட்கிழமைகளிலும் மற்றும் விசேட புண்ணிய தினங்களிலும் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்தல் வேண்டும்.

கோயிலுக்குச் செல்லுங்போது, நீராடித் தூய்மையான ஆடைகளை உடுத்திக்கொண்டு திருந்று அணிந்து செல்லுதல் வேண்டும். கோயிற்பூசைக்கு வேண்டிய பால், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, தேங்காய், கர்ப்பூரம், ழக்கள் என்பனவற்றைக் கொண்டு செல்லுதல் நன்று.

கோயிலுக்குக் கிட்டப் போனவுடன், பக்கத்தேயுள்ள நீரினிலையில் கால்களைக் கழுவி தூலவிங்கமாகிய கோபுரத்தைக் கும்பிட்டுக்கொண்டு கோயிலினுள்ளே செல்லுதல் வேண்டும்.

கோயிலுக்குள்ளே சென்றதும் முதலில் நந்தி தேவரை வணங்குதல் வேண்டும். அவர்தாம் சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பவர். ஆகவே, அவரை வணங்கி உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு உள்ளே சென்று பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நின்று வணங்குதல் வேண்டும்.

வணங்கும் போது, ஆன்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்யவேண்டும். அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, இரு கைகள், இரு காதுகள், மோவாய், இரு தோள்கள், என்னும் எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்திற் படிய விழுந்து வணங்குதலாம். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது, தலை, இரு கைகள், இரு முழந்தாள்கள் என்பன நிலத்திற் படிய வணங்குதலாம். இந்த வணக்கங்களைக் கோயில்களிலே நீங்கள் கண்டிருப்பீர்கள்.

பிள்ளையாரின், திருவுருவத்தைக் கோயிலின் ஒரு பகுதியிலே காணலாம். நாம் பிள்ளையாரைத் தரிசனஞ் செய்யும் போது, முட்டியாகப் பிடித்து இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே

முன்று முறை குட்டிக் கும்பிடுதல் வேண்டும். பின்பு உமா தேவியார், முருகன், வீரபத்திரர் முதலிய தெய்வங்களை வணங்குதல் வேண்டும். சூப்பிய கைகளுடன், அருட்பாக்களையாயினும் பஞ்சாட்சரத்தையாயினும் ஓதிக்கொண்டு, கோயில் வீதியை வலம் வருதல் வேண்டும். கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்த பின்பு, சவாமி சந்திதானத்தில் நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். இறைவனுக்குக் காட்டும் தூப்தீபங்களைத் தரிசித்துப் பக்தியோடு கும்பிடுதல் வேண்டும்.

கோயிலுக்குப் போனால் நாம் வேடிக்கைகளைப் பார்ப்பதும் வீண்வாரத்தைகள் பேசுதலும் கூடாது. சண்டையிடுதல், எச்சில் உமிழ்தல், மயிர் சீவுதல், செருப்புடன் போதல் முதலியதீய காரியங்களைச் செய்தல் கூடாது.

இவ்வாறு நாம் தினந்தோறும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வணங்குவோமானால், எமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களினின்றும் நீங்கி இன்ப நிலையையட்டவோம் என்பது தின்னனம்.

வினாக்கள்

- (1) கோயில் என்பதன் கருத்து யாது?
- (2) எந்தெந்த நாட்களில் கட்டாயமாக கோயில் தரிசனங்கள் செய்தல் வேண்டும்?
- (3) சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பவர் யார்?
- (4) அட்டாங்க நமஸ்காரம் யார் செய்தற்குரியது?
- (5) பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் யார் செய்தற்குரியது?
- (6) நெற்றியிலே குட்டி வணக்கங் செலுத்துவது யாருக்கு?
- (7) கோயிலிலே செய்யத்தகாத காரியங்களைவ?

15 ஆம் பாடம்

மாவிட்டபுரம்

இலங்கையின் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களில் மாவிட்டபுரம் ஒன்றாகும். இது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வடக்கே பத்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இங்கே பிரசித்தி பெற்ற கந்தசவாமி கோயில் ஒன்று உண்டு. கோயிலுக்குரிய புனித தீர்த்தமாகக் கீரிமலைக் கேணி அமைந்திருக்கிறது.

இவ்வாலயம் அழகான சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் முற்புறத்தில் நவீன முறையில் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலுள்ள கோயிற் கோபுரங்களில் இதுவே மிக உயர்ந்ததாம்..

இங்கே ஆனி, ஆடி மாதங்களில் இருபத்தைந்து நாட்களுக்குத் தொடர்பாகத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆடி அமாவாசைக்கு முதல் நாள் தேர்த்திருவிழா நடைபெறுகிறது. ஆடி அமாவாசையே தீர்த்த தினம்.

இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றைப் பற்றிய கதை ஒன்று உண்டு. இந்தியாவிலே உக்கிர சோழன் என்று ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுடைய மகள் மாருதப்புரவீகவல்லி என்பவள். இவள் ஒருநாள் பூந் தோட்டத்துக்கு உலாவச் சென்றபோது அங்கே ஒரு முனீவர் தவஞ்செய்து கொண்டி

ரூபதைக் கண்டாள். அவர் பெயர் கலைக்கோட்டு மாழனிவர். அவரது வடிவத்தைக் கண்டு அரசுகுமாரி ஏனான் செய்து நகைத்தாள். இதனால் கோபமடைந்த முனிவர், “உனது முகம் குதிரை முகமாக மாறுக” என்று சாபம் இட்டார். அவரது சாபப்படியே குமாரத்தியின் முகம் குதிரை முகமாக மாறியது.

இதனால் கவலையடைந்த மாருதப்புரவீகவல்லி பல இடங்களுக்குஞ் சென்று பரிகாரம் தேடினாள். பல கோயில்களுக்குஞ் சென்று வணங்கினாள். ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லை. கடைசியில் ஒரு முனிவரின் கட்டளைப்படி யாழ்ப்பானைம் வந்து கீரிமலையில் தீர்த்த மாடினாள். பின் மாவிட்டபுரத்தை அடைந்து கந்தசுவாமி யாரை வணங்கித் தனது குறையை முறையிட்டாள். கந்தசுவாமியாரின் அருளினாலே அவனுடைய குதிரை முகம் மாறி அழகான மங்கை முகம் தோன்றியது.

இதனாற் பெருமகிழ்ச் சியடைந்த அரசு குமாரி கந்தசுவாமியாரை மனமாரப் பூசித்து அவருக்கு அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயம் எழுப்பவேண்டுமென்று விரும்பினாள். நடந்த செய்தியைத் தந்தைக்கு அறிவித்து, அங்கிருந்து விக்கிரகங்களை அனுப்பும்படி வேண்டினாள்.

உக்கிரசிம்மனும் இதனைக் கேள்வியற்று மகிழ்ச்சி யடைந்து, கந்தசுவாமியார், வள்ளியம்மன், தெய்வயானை அம்மன் ஆகியவற்றின் விக்கிரகங்களைச் சோழ நாட்டிலிருந்து அனுப்பி வைத்தான். அவை, காங்கேசன் துறையில் கொண்டு வந்து இறக்கப்பட்டன. மாருதப்புரவீகவல்லி இவற்றை வைத்து மாவிட்டபுரத்தில் கோயில் கட்டுவித்தாள்.

குதிரை முகம் நீங்கிய இடமாகையால் இவ்விடத்துக்கு மாவிட்டபுரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்று கூறுவார்கள். மாருதப்புரவீகவல்லி பல காலம் இவ்விடத்திலேயே

தங்கியிருந்தாள். இவள் தங்கியிருந்த இடம் குமாரத்தி பள்ளம் என்று கூறப்படுகிறது. இப்பொழுதும் அந்த இடத்துக்கு ஆப்பெயரே வழங்குகிறது.

மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோயிலும், போத்துக்கீசர் காலத்தில் இடிக்கப்பட்டு பின்பு ஆங்கிலேயர் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. கோபுரம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

வினாக்கள்

- (1) மாவிட்டபுரம் எங்கே அமைந்துள்ளது?
- (2) மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோயில் டாரால் கட்டப்பட்டது?
- (3) மாவிட்டபுரத்திற்குரிய தீர்த்தம் யாது?
- (4) மாருதப்புரவீகவல்லிக்குக் குதிரை முகம் ஏற்பட்ட காரணம் யாது?
- (5) கோயிலுக்குரிய விக்கிரகங்கள் எங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டன?
- (6) மாவிட்டபுரம் என்ற பெயருக்குக் காரணம் யாது?
- (7) இவ்வாலயத்தில் எழுமாதங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன?
- (8) மாருதப்புரவீகவல்லியின் தந்தை யார்?

16 ஆம் பாடம்

அப்பர் சூலைநோய் தீர்ந்தது

இந்தியாவிலேயுள்ள திருமுனைப்பாடு நாட்டிலே திருவாழுரிலே திருநாவுக்கரசர் அவதரித்தார். இவரது தந்தையார் புகழனார் என்பவர். தாயார் பெயர் மாதினியார். பெற்றோர்கள் மருண்க கியார் என்ற நாமத்தைத் திருநாவுக்கரசருக்கு இட்டனர். இவரே அப்பர் சுவாமிகள் என்றும் அழைக்கப்படுவர்.

சிறு வயதிலே இவருடைய தாய், தந்தையார் இறந்து விட்டனர். தமக்கையாராகிய திலகவதியார் இவரை அன்புடன் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தார்.

சில காலத்தின் பின் திருநாவுக்கரசர் தீவினை வசத்தால் சமண சமயத்திற் சேர்ந்தார். ஆனால் திலகவதியார் சைவ சமயத்திலேயே நெறி தவறாது ஒழுகி வந்தார். தம்பியார் சமண சமயத்திற் சேர்ந்த செய்தியை அறிந்து பெருங் கவஸை கொண்டார். சிவபெருமானை வணங்கி, “எனது தம்பி சைவ சமயத்தை திரும்பவும் கடைப்பிடிக்க அருள் முரிய வேண்டும்” என்று அல்லும் பகலும் பிரார்த்தித்தார்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே அப்பருக்குச் சூலைநோய் வந்தது. அந்நோய் அப்பர் சுவாமிகளின் குடலைக் குடைந்து குடைந்து மிகவும் வருத்தியது. இதனாற் பெருந் துண்பமடைந்தார் நாவுக்கரசர்.

சமண சமயத்தவர்கள் தங்களால் இயன்ற வைத்திய முறைகளைச் செய்தனர். ஒன்றுமே பலிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக நோய் வரவரக் கூடிக்கொண்டே சென்றது. சமணர்களும் ஒன்றும் செய்ய இயலாதென்று கூறிவிட்டனர்.

அப்பொழுது தான், அப்பருக்குத் தமக்கையாரின் நினைவு வந்தது; ஓர் ஆளிடம் நடந்த செய்தியைச் சொல்லித் தமக்கையாரிடம் தூது விட்டார் அப்பர்.

இதனைக் கேள்வியுற்ற திலகவதியார், “நான் அந்தப் பொல்ஸாத சமணர்கள் வாழுமிடத்துக்கு வரமாட்டேன்” என்று கூறித் தூதுவரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார். சூலைநோயால் வருத்தமடைந்த அப்பர் சுவாமிகளின் உள்ளம் மாறுபட்டது; ஒருவருக்கும் தெரியாமல் சமணர் பள்ளியைவிட்டுத் தமக்கையாரின் இருப்பிடத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். திலகவதியாரை வீழ்ந்து வணங்கித் தான் சூலை நோயால் வருந்துவதைப் பற்றி அழுதழுது கூறினார்.

திலகவதியார், மனம் இரங்கித் தன் தம்பியை அன்புடன் அணைத்து நெற்றியிலே திருநீறு பூசிச் சிவ மந்திரத்தை அவருக்கு உபதேசித்தார்.

திருநாவுக்கரசர், தமக்கையாரின் கட்டளைப்படி திருவதிகையிலே வீற்றிருக்கின்ற வீரட்டானேசுவரரை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாட்டார். “கூற்றாயின் வாறு விலக்கனிலீர்” என்ற முதலடியையுடைய தேவாரப் பதிகத்தை பாடி முடிக்கச் சூலைநோயும் அப்பரைவிட்டு நீங்கியது. பின்பு அங்கிருந்து பல தலங்களுக்குஞ் சென்று தேவாரங்கள் பாடி முத்தியடைந்தார். இவரியற்றிய தேவாரப் பாடல்கள் நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

வினாக்கள்

- (1) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.
- (அ) திருநாவுக்கரச நாயனார் ..... நாட்டில் அவதரித்தார்.
- (ஆ) இவருக்கு.....என்று பெற்றோர் நாம மிட்டனர்.
- (இ) நாவுக்கரசர்.....சமயத்திற் சேர்ந்ததால் திலகவதியார் கவலை கொண்டார்.
- (2) அப்பருக்குச் சூலை நோயை வருவித்தது யார் ?
- (3) தாதுவரிடம் திலகவதியார் என்ன கூறி அனுப்பினார் ?
- (4) திருநாவுக்கரசர் தமது முதலாவது தேவாரத்தை எந்தத் தலப் பெருமான் மீது; பாட்டார் ?
- (5) திலகவதியார் அப்பருக்கு எதனை பதேசித்தார் ?

17 ஆம் பாடம்

பெரிய புராணம்

பெரிய புராணத்தை இயற்றியவர் சேக்கிழார் சுவாமிகள். இவர் தொண்டை நாட்டில் குன்றத்தூரில் பிறந்தவர். இவர் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுக்கு மந்திரியாக இருந்தவர். சைவ சமயத்தை மேலோங்கக் செய்வதற்காகத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணத்தை இயற்றினார். இந் நூல் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடைய சரித்திராத்தைக் கூறுகிறது. சேக்கிழார் சுவாமிகள் இந் நூலை எழுதுவதற்கு “உலகெலாம்” என்னும் தொடரை எடுத்துக் கொடுத்தவர்

சிவபெருமானே. சேக்கிழார் சுவாமிகள் அந்தத் தொடரை முதலாக வைத்துக் கீழ்க் காட்டிய புராணத்தைப் பாடினார். இது பெரிய புராணத்தின் கடவுள் வணக்கப் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரு திருமுறைகளிற் பன்னிரண்டாவதாகும்.

(1)

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெ ஓமுணரந் தோதற் காயிவன்
நிலவு வாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பஷத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இதன் பொருள் :- உயர்ந்தோர் எல்லோரும் அறிந்து துதிப்பதற்கு அரியவனும், பிறர் ஈந்திரனையும் அசைந்த கங்கா நதியையும் சடாமுடியிலே தரித்தவனும், அளவிஸ்லாத சோதி வடிவானவனும், தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே ஆடாந்த நடனமிடுபவனுமாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குவோமாக.

குறிபு - நிலவு - சந்திரன், நீர் - கங்கை, வேணி - சடாமுடி, சிலம்படி - ஒலிக்கிணற அடி, சிலம்பணிந்த திருவடி; (ஏனமிடும் போது, சிவபெருமானுடைய பாதங்களிலே கட்டப்பட்ட சிலம்புகள் ஒலிக்கிணறன.)

(2)

கந்த புராணம்

கந்த புராணத்தை இயற்றியவர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் என்பவர். இவர் முருகப் பெருமானிடத்து மிகுந்த பத்தியடையவர். இதன் நிமித்தபாகலே கந்தபுராணத்தை இயற்றினார். கந்தபுராணம் மூருகப் பெருமானுடைய அருட செயல்களை எடுத்து விரிவாகக் கூறுகிறது. கீழ் வரும்

பாடல் கந்த புராணத்தில் பிள்ளையார் வணக்கமாக
அமைந்துள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணூல் கத்தினில் பிறவி மாசற¹
என்னிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மஸரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இதன் பொருள் :- இந்த உலகத்திலே பிறவியினால் ஏற்படும் துங்பங்கள் நீங்கவும், நினைத்த காரியங்கள் இலகுவில் நிறைவேறவும், நெற்றிக் கண்ணன்யுடைய ஒப்பில்லாத யானையினது பெருமை பெற்ற முகத்தையுடைய தேவனான விநாயகப் பெருமானது தாமரை மஸர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்துவோமாக.

குறிப்பு :- மாசற - துங்பம் நீங்க. முற்றுற - நிறைவேற. நுதல் - நெற்றி. களிறு - ஆண் யானை.

18 ஆம் பாடம்

திருக்கோயில்களைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல்

பிள்ளைகளே, நாங்கள் வசிக்கும் வீடுகளைப் பாருங்கள். அவற்றை நாம் தினந்தோறும் கூட்டிச் சுத்தம் செய்கிறோம் அல்லவா, ஏன்? சுத்தமான வீடுகளைத்தான் யாரும் விரும்புவர். அவற்றிலும் மேலாக, நம் கோயில்களைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். தூய்மையான ஆலயங்களிலே தான் இறைவனின் நிறைந்த அருளைப் பெற முடியும்.

முன்னொரு பாடத்தில், கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்யும் முறையைப் பற்றிப் படித்தோம். வழிபாட்டோடு மாத்திரம் நின்றுவிடுதல் கூடாது. சிவத் தொண்டுகளையும் நாம் செய்தல் வேண்டும். அவற்றில் கோயிலைச் சுத்தமாக

வைத்திருத்தல் ஒரு சிறந்த சிவத் தொண்டாம். கோயிலின் சுற்றுப் புறங்களை வீதிகள் என்று கூறுகிறோம். இந்த வீதிகள் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அங்கே சாணப்படும் புல் பூண்டுகளை அகற்ற வேண்டும். குப்பை கூளங்களைச் சுட்டித் துப்புவு செய்தல் வேண்டும். வீதிகளுக்கு வெண் மணல் பரப்பி அழுகு செய்ய வேண்டும். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், உழவாரப் படைகொள்ளு கோயிற் சுற்றுப் புறங்களிலுள்ள புல் பூண்டுகளை நீச்கியும், கடவுளை வழிபட்டும், தேவாரம் பாடியும் பல்வேறு திருப்பணிகளைப் புரிந்து சிவனாடி சேர்ந்தார்.

கோயிலின் உள் வீதிகளும் மண்டபங்களும் எந் நேரமும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். அங்கே பலரும் வந்து வழிபாடுகள் செய்வதாலும், பூசைகளும் விழாக்களும் தினந்தோறும் நடைபெறுவதாலும், அடிக்கடி குப்பை கூளங்கள் சேருவது இயல்பே. இவற்றை உடனுக்குடன் சுட்டித் துப்பாவு செய்தல் வேண்டும். அழுக்குகளைத் தூரத்தில் ஏறிதல் வேண்டும். வீதிகளுக்கு மருசன் நீர் அஸ்து சாண நீர் தெளித்தல் வேண்டும். கோயில் மண்டபங்களுக்கு நீர் ஊற்றிக் கழுவுதல் வேண்டும். கோயிலின் செவி வாயில்களின் முற்புறத்தைச் சாணத்தினால் மெழுகி அரிசி மாவினால் கோலமிடலாம். கோயிலுக்குரிய விளக்குகள், நீர்க்குடங்கள், தீபக் கருவிகள் ஆகியவற்றைத் தேயத்துக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து உதவுதல் வேண்டும்.

அப்பர் சுவாமிகளின் தமக்கையாராகிய திலகவழியார் இப்படியான கோயிற் பணிகளைச் செய்து முத்தியடைந்தார்.

பின்னைகளே, நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் சிறிது நேரத்திற்காவது கோயிற்றொண்டுகளைச் செய்யப் பழகல் வேண்டும். இதனால் இறைவனுடைய பேரன் பிற்கு நாம் உரியவராவோம்.

“நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் மூன் அஸ்கிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
ழுமாலை புனைந்தேத்திப் புழந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெய் ஆதி யென்றும்
ஆசுரா என்றென்றே அலறா நில்லே.”

(அப்பர் தேவாரம்)

வினாக்கள்

- (1) தலைசிறந்த சிவத்தொண்டு எது ?
- (2) கோயில் வெளிவீதியை எவ்வாறு சுத்தம் செய்யலாம் ?
- (3) உழவாரப்படை கொண்டு பணி புரிந்தவர் யார் ?
- (4) கோயிலைச் சுத்தம் செய்வதில் வாழ்நாளைக் கழித்த பெண்மணி யார் ?
- (5) உள் வீதிகளுக்கு எவ்வகையுடன் நீர் தெளிக்கலாம் ?

19 ஆம் பாடம்

சுந்தரரைத் தடுத்தாட கொண்டமை

பிள்ளைகளே, முன்னொரு பாடத்தில், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பற்றிச் சுருக்கமாக அறிந்தோம். சிவபெறுமானுடைய திருவருளினாலே இவர் சடையனாருக்கு இசைகுானியார் வயிற்றில் உற்பவித்தார். பிறந்து சிறுகுழந்தையாக விளையாடித் திரியும் பருவத்திலே நரசிங்கமுனையர் என்னும் மன்னாரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டார். இதனால் இளமையிலேயே நன்கு கல்வி கற்றார். உரியபிராயத்தை அடைந்தபோது, அவருக்கு விவாகஞ் செய்வதற்கு

வேண்டிய ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன. புத்துரி லூளை சடங்கவி சிவாசாரியாருடைய மகளையே மணப் பெண்ணாகப் பெரியோர் தெரிவு செய்தனர்.

கலியான சுபநேரம் நெருங்கியது. சுந்தரர் அழகிய மணக்கோலத்துடன் மணமகனாகப் பெண் வீட்டுக்குச் சென்று மணப் பந்தலிலே உட்கார்ந்தார்.

அப்பொழுது அங்கே ஒரு கிழப் பிராமணர் வந்தார். அவர் நரைத்த சடையும் சரிந்த தொந்தியும் உடையவராய்த் தடியொன்றை ஊன்றியவராய், வயதில் முதிர் நதவராய்க் காணப்பட்டார். ‘அப்பிராமணர் யார்’ என்பதை அங்கிருந்த எவரேனும் அறியார். வந்த கிழப் பிராமணர் அங்கிருந்த சபையோரைப் பார்த்து, “எனக்கும் இந்த மணமகனுக்கும் ஒரு வழக்கு இருக்கிறது; அதைத் தீர்த்த பின்பே அவன் விவாகஞ் செய்தல் வேண்டும்” என்று கூறினார். சபையோர் அனைவரும் திகைத்தனர். மணமகன் அதனைக் கேட்டு, “எனக்கும் உமக்கும் என்ன வழக்கு இருக்கிறது? அப்படி இருந்தால் அதைத் தீர்த்த பின்பே நான் விவாகஞ் செய்வேன். முதலில் உமது வழக்கைச் சொல்லும்” என்றார்.

உடனே கிழப்பிராமணர் சுந்தரரைப் பார்த்து “நீ என் நுடைய அடியவன்; ஆகையால் என்னுடைய வேலை களைச் செய்ய வேண்டும்” என்றார். சுந்தரருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. “ஐயரே, பிராமணருக்குப் பிராமணன் அடிமையானது எங்கேனும் உண்டா? நீர் யார்? பித்தனைப் போற் பிதற்றுகிறீரோ?” என்று கேட்டார்.

“நான் பித்தனுமல்லன்; பேயனுமல்லன்; உமது பாட்ட னாரால் எழுதப்பட்ட ஒலை இதோ இருக்கிறது; பாரும்” என்று ஓர் ஒலையை நீட்டினார் பிராமணர். சுந்தரர் கோபத்துடன் அவ்வோலையைப் பறித்துக் கிழித்து ஏறிந்தார்.

“சபையோரோ... ஒது என்ன அந்தி! இது முறையோ!, தகுமோ! என்று ஒலையிட்டார் பிராமணர். “இதனைக் கிழித்தாற்

போல் இவன் தப்பிவிட முடியாது ; இவனுடைய பாட்டன் எனக்கு எழுதித் தந்த மூல ஒலை என்னிடமுண்டு . அதனைக் காட்டி எனது வழக்கை நிசுபிப்பேன் ” என்று திருவென்னென்ற நல்லூரை நோக்கிச் சென்றார் . அவர் பிறகே நம்பியாருந் தொடர்ந்து சென்றார் . திருவென்னென்ற நல்லூர் அந்தணர்களின் முன் இவ்வழக்கை மெய்ப்பிக்கச் சென்ற கிழவர் அந்தண ரிடம் தான் வைத்திருந்த மூல ஒலையைக் காட்டி வழக்குரைத்தார் . அதிலிருந்த கையெழுத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது சரியாகக் காணப்பட்டது . “இது சுந்தரரின் பாட்டனாருடைய கையெழுத்துத்தான் . ஆகவே சுந்தரர் இந்தப் பிராமணருக்கு அடிமைதான்” என்று திரு வென்னென்ற நல்லூர் அந்தணர் தீர்ப்புக் கூறினார் .

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பிராமணரைப் பார்த்து “ஜயா, நீர் யார் ? உமது வீடு எங்கேயிருக்கிறது ? ” - என்று கேட்டார் . கிழவர் தமது வீட்டைட்டுக் காட்டுவதாகக் கூறி, எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, திருவென்னென்ற நல்லூர் கோயிலுக்குட் புகுந்தார் . புகுந்த பிராமணர் திடை ரென மறைந்து விட்டார் . அங்கு நின்றவரளைவரும் திகைத்தனர் . சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பேராச்சரிய மடைந்தார் . அப்போழுது அசரியாக “சுந்தரனே, நானே உன்னைத் தடுத்தாட கொண்டேன் ; நீ என் மேல் தோத்திருங்கள் பாடி வணங்கு” என்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் கேட்டது .

சிவபெருமான் தன்னை வந்து தடுத்தாட கொண்ட திறத்தை நினைந்து பேரானந்தமடைந்தார் சுந்தர் . “பெருமானே, உம்மை எப்படிப் பாடுவேன் ? ” என்று இரந்து கேட்டார் . அப்போது சிவபெருமான் அம்மையாரோடு இடபவாகனத்தின் மேல் தோண்றி, “சுந்தரனே முன்பு நீ என்னைப் பித்தனென்றாய ; ஆதலால் ‘பித்தா’ என்றே பாடு” என்று அருளிச் செய்தார் . சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே” என்ற தொடக்கத்தையுடைய தேவாரத்தைப் பாடியருளினார் .

நாயனார் பின்பு பல தலங்களுக்குக் கென்று சிவபெருமானை வணங்கித் தேவாரங்கள் பாடியருளினார் .

கடைசியாகச் சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையாணையின் மேலேறித் திருக்கமிலாயன் சேர்ந்தார். இவர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் ஏழாந் திருமுறையாக வகுக்கப் பட்டுள்ளன.

வினாக்கள்

- (1) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் யாரால் வளர்க்கப்பட்டார் ?
  - (2) விறுப் பிராமணராக எழுந்தருளியவர் யார் ?
  - (3) “முதலில் உமது வழக்கைச் சொல்லும்” இது யார் கூற்று ?
  - (4) யார் முன்னிலையில் இவ்வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டது ?
  - (5) திருவெண்ணெய் நல்லார்க் கோமிலுக்குள் மறைந்தவர் யார் ?
  - (6) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.
- (அ) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் . . . வயிற்றில் உற்பவித்தார்.
 (ஆ) சிவபெருமான் . . . நாயனாரை . . . பந்தவிலே தடுத்தாட் கொண்டார்.
 (இ) . . . என்ற தொடக்கத்தையுடைய தேவாரத்தைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் . . . முதன்முதலாகப் பாடினார்.

20 ஆம் பாடம்

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

இந்தியாவிலுள்ள திருவன்னாமலையிலே, ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அருணகிரிநாதர் அவதரித்தார். இவர் முருகப்பெருமானிடத்து பிருந்த பக்தி உள்ளவர். இன்மைப் பருவத்திலேயே, நெறியில்லா நெறியில் சென்றமையால், பல கொடிய நோயினாலும் வறுமையினாலும் வருந்தினார். தம் குறையை முருகப்பெருமானிடம் முறையிட்டார். முருகப் பெருமான் அவருக்கு இரங்கி, அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்து, முன்பு தோன்றி அவர் நோயை நீக்கி, ஞானமார்க்க அறிவைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அன்று தொடக்கம் அருணகிரிநாதர் ஆலயங்கள் தோறும் சென்று முருகப் பெருமான் மீது இனிய சந்தங்களைமெந்த பக்திப் பாடல்களைப் பாடி வணங்கினார். இப் பாடல்களே திருப்புகழ் எனப்படுகின்றன.

இவர் இலங்கையிலுள்ள கதிர்காமக் கந்தன் மீதும் திருப்புகழ் பாட்டியுள்ளார்.

(1)

கதிர்காமம்

இறவாமற் பிறவாஸ் என்னயான்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
சுற்மாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

இதன் பொருள் :- வள்ளிநாயகியாரின் நாயகரே ! குகனே ! குமரேசனே ! உரல் போன்ற காலையுடைய மானையின் முகத்தையுடையவராகிய விநாயகருக்கு இளையபெருமானே ! நான் இனிமேல் இறவாமலும் பிறவாமலும் நீரே என்னயானும் நல்ல குருவாகியும் பிறவாகியும் வந்து முத்தியாகிய பெருவாழ்வைத் தருவீராக.

குறிப்பு : - கறை - உரல் போன்ற கால். சுற்மாது - வள்ளி நாயகியார். திரம் - (ஸ்திரம்) - அழிவற்றது. இளையோன் - தம்பி.

(2)

சுவாமி யலை

சுவாமிமலை என்பது சோழ நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இதனைச் திருவேரகம் என்றும் கூறுவர். முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுபடை வீடுகளில் இதுவு மொன்றாகும். இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனுக்குச் சுவாமி நாதன் என்று பெயர். தந்தையாராகிய சிவ பெருமானுக்குக் குழந்தையாகிய முருகன் பிரணவத்தை உபதேசித்தபடியால் அப்பெயரைப் பெற்றார். கீழே காட்டப்படும் திருப்புகழ் இத்தலத்திலுள்ள முருகன் மேல் பாடப்பட்டது.

தாவ தாதன தாவ தனதன
தான தனதன - தனதான

பாதி	மத்தந்தி போதும் அனிசை.
	நாதர் அஞ்சலிய - சூப்ரேஶா
பாரு	கனி மொழி மாது குறமகள்
	பாதம் வருடிய - மணவாளா
காதும்	ஒருவிழி காகம் உறங்குள்
	மாயன் அரிதிரு - மருகோனே
	காவன் எனனானு காமஸ் உனதிரு
	காவிற் வழிபட - அஞ்சலாயே
ஆதி	அயனொடு தேவர் சரநுல
	காஞம் வகையறு - சிறந்தோ
	ஆடு மயிலினில் ஏறி அமர்கள்
	குழ வலம்புரும் - இளையோனே
குதும்	மிகவளர் சோலை மருவுசு
	வாமி மலவதனில் - உறைவோனே
	குரன் உடலற வாரி சுவநிட
	வேலை விடவல - பெருமாளே.

இதன் பொருள் :- முன்றாம் பிறகுச் சந்திரனையும் கங்கையையும் கொன்றை மூன்றாம் மாலையையும் சூடிப்பிருக்கின்ற சுடா மாதையுடையவராகிய சிவபெருமான் பெற்ற இளைமயான திருவருட செல்வனே, வெல்லப் பாகினையும் முப்பழச் சுவையினையுமொத்த மொழிகளைப் பேசுகின்ற குறமகளாகிய வள்ளிநாயகியாரின் பாதங்களைத் தடவிய மணவாளனே !

காக்கைக்கு ஓர்கறக் கண் கெட்டு ஒழியும் வண்ணம் அருள்செய்த திருமாலினது அழிகிய மருமகனே ! பிரமதேவருடனே மற்ற தேவர்களும் வானுலகத்தை ஆனுவதற்கு வழிசெய்து பிரமதேவரின் சிறையை மீட்டு விடுவித்து தேவர்கள் குழ ஆடும் மயிலினி கோ அமர்ந்து உலாவி வருகின்ற முருகப்பெருமானே !

மாமரங்கள் மிக வளர்ந்திருக்கின்ற சோலைகளையுடைய கவாமி மலவென்னும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி இருப்பவரே ! குருபத்மாது உடம்பு சிதையவும் கடல்நீர் வற்றிப் போகவும் வேற்பட்டையைச் செலுத்தவல்ல ஹேருகம் மிக்கவனே !

இயங்காளவன் என்னை நெருப்கி வராமஸ் உடை இரண்டு திருவடிகளையும் போற்றி வணங்குவதற்குத் திருவருள் புரிவாயாக .

குறிப்பு :- பாதிமதி - பிரைச்சந்திரன். பாசு - சர்க்கரைப் பாகு. கனி - முக்கனி (மா, பலா, வாழை). சூதம் - மாமாம். அயன் - பிரமா. வாரி - கடல்.

21 ஆம் மாடம்

மூந்தோட்டம்

திருக்கோயில்களிலே நடைபெறும் பூசைகளுக்கும் விழாக் களுக்கும் பலவிதமான பூக்கள் பயன்படுகின்றன. சிவபெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு இப்பூக்களை இட்டு வழிபாடுகள் நடத்துகிறார்கள்.

புனிதமான இப் பூக்களைப் பெறுவதற்குப் பூந்தோட்டங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவும் சிறந்த ஒரு சிவ தொண்டாகும். தூய்மையானதும் மேடானதுமான இடத்திலேயே இப்பூந்தோட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும். செடி கொடிகள் செழுமையாக வளரக் கூடிய நிலத்தன்மை அங்கு அமைந்திருக்க வேண்டும்.

பூந் தோட்டத்திலே கண்ட கண்ட பூ மரங்களையெல்லாம் நாட்டுதல் கூடாது. சிலபெருமானுடைய அர்ச்சனைக்குத் தேவையான வில்வம், கொன்றை, ஆத்தி, தும்பை, மருக்கொழுந்து, மூல்லை, மல்லிகை, செவ்வரத்தை, சண்பகம் முதலிய பூச்செடி கொடிகளையே அங்கு உண்டாக்கி வளர்த்தல் வேண்டும். மழையில்லாத காலங்களில் தினந்தோறும் நீருற்றுதல் வேண்டும். காலை நேரங்களில் நீருற்றுதலே சிறந்தது.

பூந் தோட்ட வேலை சிறந்த ஒரு பொழுது போக்காகும்; பெரியதோர் திருத்தொண்டாகும். பூந் தோட்டங்களுட் பிரவேசிக்கும் போது தூய்மையான முறையிலேயே நாம் செல்லுதல் வேண்டும். பாதரட்சைகள் போட்டுக்கொண்டு போகக் கூடாது. பூக்களைக் கொய்யும் போது தவறிக் கீழே விழுந்த பூக்களை எடுக்கக் கூடாது.

கொய்த பூக்களை பூக்குடலைகளி லேனும் தட்டுக் களி லேனும் கோயிலுக்குக் கொண்டு சென்று, சொரி பூக்களாகவும், மாலைகளாகவும் சுவாமிக்குச் சாத்தலாம். சுவாமிக்கு வேண்டிய பூக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் ஷந்தோட்டம் செய்தல் பெரும் பயன் உடையதாகும்.

சோழ நாட்டிலே இருந்த சிவகாமியாண்டார் என்னும் சிவன்றியார் ஒருவர் பூத்தொண்டு புரிந்து சிவபதம் அடைந்தார். முருக நாயனார் என்னும் திருத்தொண்டர் பலவகையான மாலைகளைக் கட்டி இறைவனுக்குச் சாத்தி, அதனால் முத்தி யடைந்தவர். அதேபோல் நாமும் இப்படியான திருப்பணிகளைச் செய்து முத்தியடைவோமாக.

வினாக்கள்

- (1) எப்படியான பூச்செடிகளை நடுதல் வேண்டும்?
  - (2) பூத்தொண்டு புரிந்த சிவன்றியார் யார்?
  - (3) எத்தகைய இடத்திலே ஷந்தோட்டம் அமைக்க வேண்டும்?
  - (4) பூக்கள் எவ்வகையில் பயன்படுகின்றன?
  - (5) கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக:
- (அ) பூச்செடிகளுக்கு காலை நேரங்களில் ..... சிறந்தது?
- (ஆ) ஷந்தோட்ட வேலை சிறந்த ஒரு ..... .
- (இ) ..... பூக்களை சொரி பூக்களாகவும் மாலைகளாகவும் ..... சாத்தலாம்.

செம்மனச் செல்வியார்

பாண்டி நாட்டின் தலைநகராக அமைந்தது மதுராபுரி. இதனைத் தலைநகராகக் கொண்டு பாண்டிய மன்னர்கள் பலகாலம் அரசியற்றி வந்தார்கள். அவ்வரசர்களில் அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்பவனு மொருவன்.

மதுரையிலே, இம்மன்னன் அரசாட்சி செய்யுங் காலத் தில் செம்மனச் செல்வி என்னும் முதாட்டி ஒருத்தி வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் மிகவும் ஏழை. சுற்றத்தவர் எவரும் இல்லாதவன். பிட்டு விற்று அன்றாடச் சீவியம் நடாத்து பவள். அவனுக்கு 'வந்தி' என்ற மறு நாமமும் உண்டு.

ஒருமுறை பாண்டிய மன்னன் மாணிக்கவாசகருக்குச் செய்த தண்டனையின் காரணமாகச் சிவபெருமான் வைகை நதியைப் பெருங்கெடுக்கச் செய்தார். வைகை நதி மதுரையின் பக்கமாகவே பாய்கிறது. அது பெருகியதால் அவ்வூர்க் கனங்கள் பெரிய துண்பத்துக்குள்ளாயினார். வீடு இழந்தோரும், ஆடு, மாடுகளை இழந் தோருமாக மக்கள் அவதிப்பட்டனர். அச் செய்தியை அறிந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன், வைகை நதிக்கு அணைகட்டும்படி அவ்வூர்க் கனங்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். அணைவருக்கும் ஒவ்வொரு பங்கு அளந்து விடப்பட்டது. மக்கள் எல்லோரும் அரசன் ஆணையைத் தலைமேற் கொண்டு தனக்குரிய பங்குகளுக்கு அணை கட்டுவதற்காக வைகைக் கரைக்கு வந்தார்கள். செம்மனச் செல்வி என்னும் முதாட்டிக்கும் ஒரு பங்கு அளந்து கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கிழவியால் அணைகட்ட முடியவில்லை. என்றாலும் தனது கடமையையும் அரசனுடைய கட்டளையையும் நிறைவேற்ற நினைத்து கூவியாட்களைத் தேடி அலைந்தாள்.

ஒருவரைத் தவிர இந்த உலகத்திலேயே அம்மையாளின் முறையிட்டுக்குச் செவி கொடுப்பவர் வேறு எவருமேயில்லை. அவர்தான் சிவபெருமான். அவளின் துணை தனக்கு உண்டு

என்ற நம்பிக்கையோடு மதுரைச் சொக்க நாதர் கோமிலுக்குச் சென்றாள். “எம்பெருமானே ! எனக்குத் தாய், தந்தை, சுற்றும், எல்லாம் நீரோ ! ஏழை யேனுக்கு உதவி புரிய இவ்வுலகில் வேறு யார் இருக்கிறார்? எனது மனத் துண்பத்தை நீரோ நீக்கியது வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் உயிர் விடுவதலாமல் வேறு வழிகாணேன்” என்று கண்ணீர் சொரிய விழுந்து அழுதாள்.

அன்பர்கள் வேண்டியபோது வேண்டியவாறு உதவி புரிபவர்ஸ்வா சிவபெருமான் ! செம்மனச் செல்வியாரின் பிரலாபம் அவரது திருச்செவிகளிற் பட்டது. கிழவியின் துண்பத்தை நீக்க நினைத்து தானே கூவியாள் வேடம்பூண்டு, கூடையைத் தலைமேலும் மன்வெட்டியைத் தோள் மேலும் தாங்கிக் கொண்டு கோயில் வாயிலிலே வந்து நின்றார்.

“கூவி கொள்வாருண்டோ?” என்று உாத்துக் கூவினார். செம்மனச் செல்வியார் அதனைக் கேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தவராய் அவர் முன்னிலையிற் சென்று, “வைகைக் கரையில் என்னுடைய பங்கை அடைத்துத் தா. அதற்குக் கூவியாக இன்று பிட்டு விற்றுக் கிடைக்குங் காசு முழுவதையும் உதிர்ந்த பிட்டு முழுவதையும் உனக்குத் தருகின்றேன்” என்றார்.

கூவியாள் அதற்குச் சம்மதித்து அவளோடு சென்றார். “எமக்குப் பசியாக இருக்கிறது” என்று கூறிக் கிழவியிடம் உதிர்பிட்டினை வாங்கி உண்டார். உண்ணும்போது “அம்மா, உனது பிட்டு மிக நன்றாயிருக்கிறது” என்று சொல்லிச் சொல்லிச் சாப்பிட்டார்.

பிட்டை உண்டபின் கரையை அடைப்பதற்காகச் சென் றார். எனினும் வேலையை ஊக்கமொடு செய்தாரில்லை. சிறிது நேரம் ஆடுவார்; பின்பு நின்று பாடுவார். மடியில் உள்ள பிட்டை உண்பார். கூடையில் சிறிது மன் எடுத் துப் போய்க் கரையில் கொட்டுவார். இனைத்து நிற்பார். மேட்டிற்கு மன்

போடுவார். பள்ளத்திலிருந்து இன்னும் மன்னை வெட்டி எடுப்பார். ஈற்றில் கூட்டடயைத் தலையின்கீழ் வைத்து மாநிழலில் உறங்குவார். இப்படியான பல திருவிளையாடல்களைச் செய்து கொண்டிருந்த படியால் குறித்த நேரத்தில் கரை முற்றுப்பெற அடைக்கப்படவில்லை. காவலாளர்கள் வந்து பார்த்தபோது செம்மனச் செல்வியரின் கரைப்பங்கு அடைபடாமல் இருப்பதைக் கண்டனர். கோபத்தோடு சென்று இச் செய்தியைப் பாண்டியனுக்கு அறிவித்தனர். அரசனும் கூலியாளைத் தன் முன்னிலையில் அழைப்பித்துப் பிரம்பால் அடித்தான். அவ்வளவில் சிவபெருமானாகிய கூலியாள் ஒரு கூட்டமன்னை உடைப்பினிட்டு முறைந்தருளினார். வைகைக் கரையும் அடைபட்டது. பாண்டியன் அடித்த அடி சர்வ ஆன்மாக்கள் மேலும் பட்டது. எல்லாருந் திகைத்தனர். செம்மனச் செல்வியார் தம் கூலியாளுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த போது தேவதூதர்கள் அவ்விடம் வந்து பொன் விமானத்தில் அவரையேற்றிக் கைலாயம் கொண்டு சென்றனர்.

பின்னைகளே ! செம்மனச் செல்வியாரைப் போன்று நாமும் சிவபெருமானிடத்து அன்புடையவர்களாக இருந்தால் எமக்கு எவ்விதத் துன்பமும் ஏற்படாமாட்டா?

வினாக்கள்

- (1) செம்மனச் செல்வியார் எந்த அரசன் காலத்தில் வாழ்ந்தார்?
- (2) வைகை பெருக்கெடுத்ததேன்?
- (3) செம்மனச் செல்வி பாரிடம் சென்று முறையிட்டார்?
- (4) கரையை அடைக்கச் சென்ற கூலியாள் செய்த திரு விளையாடல்கள் எவை?
- (5) கூலியாளுக்கு அடித்த அடி யான் மேற் பட்டது?
- (6) செம்மனச் செல்வியார் மறுபெயர் என்ன?

விநாயகத் கடவுள்

திருமூலர் அருளிச் செய்த
திருமந்திரம்

10 - ஆந் திருமூறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜந்து காத்தனை ஆன முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்துடி போற்றுகின் நேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது பத்தாந் திருமூறையாகிய திருமந்தரத்தின் விநாயகர் காப்புச் செய்யுளாம். இத் திருமூறையைப் பாடியவர் திருமூலநாயனார்.

இதன் பொருள் :- ஜந்து திருக்கரங்களை உடையவரும், யாஸை முகத்தை உடையவரும், பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற தந்தத்திலை உடையவரும், சிவபெருமானுடைய முத்த புதல்வரும், வளரும் ஞான

வடிவினருமாகிய விநாயகப் பெருமானை நான் மனத்திலே இருத்தி அவர் திருவடியை வணங்குகின்றேன்.

குறிப்பு :- கரம் - கை, இந்து - சந்திரன், எயிறு - பல், நந்தி - சிவபெருமான், ஞானக்கொழுந்து - வளரும் ஞானம், புந்தி - மனம்.

24 ஆம் பாடம்

நீதிப் பாடல்கள்

வாக்குண்டாம் (முதுரை)

ஓளவையார் என்னும் பெண்பாற் புலவர் பல நீதிநூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவையாவன : ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி என்பனவாம். இவை பல புத்திமதிகளை எமக்கு எடுத்துப் புகட்டுகின்றன. சிறு பிள்ளைகளும் படித்து அறிதற்கேற்ற முறையில் அப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கீழே காட்டப்படும் பன்னிரண்டு பாடல்களும் வாக்குண்டாம் என்னும் நீதிநூலிலேயுள்ளவை. முதலில், பிள்ளையார் வணக்கம் சூறப்பட்டுள்ளது. வாக்குண்டாம் என்னும் நீதி நூலுக்கு முதுரை என்னும் பெயருமுண்டு.

பிள்ளையார் வணக்கம்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமஸராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதன் பொருள் :- பவளம் போன்ற சிவந்த திருமேனியையும் தும்பிக்கையையுடைய விநாயகப் பெருமானது திருவடிகளைத் தினந்தோறும் தவறாமற் சென்று வணங்குவோருக்குச் சொல்வன்மை உண்டாகும். சிறந்த நினைவுகள் உண்டாகும். அழகிய செந்தாமரை

மலரிலே வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி தேவியின் அருட்பார்வையுண்டாகும்.
அவர்களின் உடம்பு பலவிதத் துன்பங்களால் வருந்தி வாட்டமடையாது.

பொழிப்பு :- விநாயகப் பெருமானை வணங்குவோருக்கு கல்வி, செல்வம்,
நோயின்மை முதலிய நற்பலன்கள் உண்டாகும்.

குறிப்பு :- நோக்கு - பார்வை, துப்பு - பவளம், நுடங்காது - வாட்டமடையாது.

நன்றி ஒருவற்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாஞ்ணட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்.

இதன் பொருள் :- நிலத்திலே நிலைபெற்று உறுதியாக வளர்ந்து
வருகின்ற தென்னை மரமானது, தனது வேரினால் உட்கொண்ட தண்ணீரை,
தனது தலையாலே காம்க்கும் இளநீராகத் தருகிறது. அதுபோல,
நற்குணமுள்ள ஒருவனுக்கு நன்மையான உதவியைச் செய்தால் அவ்வுதவிக்கு
ஏற்ற வேறு உதவியை அவன் எப்போது திருப்பிச் செய்வான் என்று நாம்
சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. அவன் கட்டாயமாகவே திருப்பிச்
செய்வான்.

பொழிப்பு :- நற்குணமுள்ள ஒருவனுக்கு நாம் ஓர் உதவியைச் செய்தால்
அவன் எப்போதாவது ஒருமுறை அவ்வுதவியை எமக்குத் திருப்பிச் செய்தே
தீருவான்.

குறிப்பு :- தெங்கு - தென்னை மரம், தாள் - அடி, வேர்.

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே - அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்துக்கு நேர்.

இதன் பொருள் :- நல்லவர்களுக்குச் செய்த உதவியானது
கருங்கல்லின்மீது வெட்டப்பட்ட எழுத்துப்போல அழிவில்லாமல் விளங்கும்.
நல்லார் அல்லாத இரக்கமற்ற மனமுடையவருக்குச் செய்த உதவியானது
நீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துப்போல் அழிந்துவிடும்.

பொழிப்பு :- நல்லவர்களுக்குச் செய்த உதவி நிலைத்து நிற்கும்.
தீயவர்களுக்குச் செய்த உதவி உடனே அழிந்து போகும்.

குறிப்பு :- ஈரமில்லாத - இரக்கமில்லாத, எந்த - செய்து, நேர் - ஒப்பு.

இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால
 இன்னா அளவில் இனியவும் - இன்னாத
 நாள்லா நாள்பூத்த நன்மஸரும் போவுமே
 ஆளில்லா மங்கைக்கு) அழகு.

இதன் பொருள் :- இன்பம் அடைவதற்கேற்ற இளமைப் பருவத்தில் வறுமையானது வந்து சேருமானால் அது துன்பத்துக்கே இடமான தாகும்; துன்பத்திற்கிடமான முதுமைப் பருவத்தில் செல்வும் வந்து சேருமானால் அதுவும் துன்பத்துக்கே இடமானதாகும்; அவைகள் காலமஸ்லாத் காலத்திலே பூத்த பூதினையும், கணவனில்லாத இளம் பெண்ணுக்கு வாய்த்த அழகினையும் ஒத்தனவாம்.

பொழிப்பு :- இளமையில் வந்த வறுமையும், முதுமையில் பெற்ற செல்வமும் துன்பத்திற்கிடமானவையோம்.

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா(து) அளவளாய்
 நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
 கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க ணேசங்கு
 கட்டாலும் வென்மை தரும்.

இதன் பொருள் :- பாலை நன்றாக வற்றக் காய்ச்சினாலும் அது தனக்குள்ள இனிப்புச் சுவையில் குறைந்து போகாது. சங்கினைச் சுட்டு நீராக்கினாலும் அது தனக்குரிய வெண்ணிறமே கொடுக்கும். அது போல மேலானவர் கள் வறுமையில் மெலிந்தாலும் மேன்மையாய் குணமுடையவராகவே இருப்பர். நட்புக்குணமில்லாத கீழ் மக்கள் ஒன்று கலந்து நட்புக் கொண்டாலும் நட்பாகமாட்டார்கள்.

பொழிப்பு :- மேலானவர்கள் வறுமையடைந்தாலும் மேன்மைக் குணமுடையவராகவே காணப்படுவர். ஸ்ரோர் கலந்து றவாட்னாலும் நட்பாகமாட்டார்கள்.

குறியிபு :- அட்டாலும் - காய்ச்சினாலும். குன்றாது - குறையாது.

அத்து முயன்றாலும் ஆகுநான் அன்றி
 எடுத்த கருமங்க ணாகா - தொடுத்த
 உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
 பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

இதன் பொருள் :- கிளைகள் நிறைந்த உயர்ந்த மரங்கள் எல்லாம் தத்தமக்குரிய பருவகாலங்களில் அல்லாமல் காய்த்துப் பழுக்க மாட்டா.

அதுபோல அடுத்தடுத்து முயற்சி செய்தாலும் ஒரு காரியம் முடிகின்ற காலத்தில் அல்லாமல் முடியமாட்டா.

பொழிப்பு :- எந்தக் காரியங்களும் துவை முடியும் காலம் வந்தால்லாமல் முடியமாட்டா. ஆகவே காலமறிந்தே எதையும் செய்தல் வேண்டும்.

உற்ற இடத்தில் உயிரவழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றுஞ்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கில்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

இதன் பொருள் :- கருங்கல் தூணானது பெரிய சுமையைத் தாங்குமானால் வெட்டத்து உடைந்து போவதன்றித் தான் தளர்வற்று வளையுமோ? வளையாது. அதுபோல், மானக்குறைவு நேர்ந்த இடத்திலே தம் உயிரைக் கொடுக்கின்ற பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் பக்கவரைக் கண்டவிடத்தில் வணங்குவரோ? வணங்கார்.

பொழிப்பு :- மானத்தைக் காக்கும் தன்மையுடையோர் தன் பெருமைக்குக் குறைவு நேர்ந்தால் தம்முடிரை விடுவரேயன்றி மானத்தை விடார்.

நீரளவே ஆகுமாம் நீராம்பல் தான்கற்ற
நூலளவே ஆகுமாம் நூண்ணிவு - மேலைத்
தவத்தளவே ஆகுமாம் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே ஆகுங் குணம்.

இதன் பொருள் :- நீரில் உண்டாகும் ஆம்பற் பூவானது நீரினது உயரத்தினாவாகவே இருக்கும். கூர்மையான அறிவு தான் கற்று அறிந்த அரிய நூல்களின் அளவாகவே உண்டாகும். ஒருவன் அடைந்த செல்வப் பொருள் முற்காலத்தில் செய்த தவத்தினது அளவாகவே இருக்கும். ஒருவனது குணம் தான் பிறந்த குடியின் தன்மையினதாகவே இருக்கும்.

பொழிப்பு :- ஒருவனுக்கு அறிவு தான் படித்தறிந்த நூலினாவாகவும், செல்வம் முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் அளவாகவும், குணம் தான் பிறந்த குடிப்பிறப்பின் அளவாகவும் உண்டாகும்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலம்மிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ(டு)
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

இதன் பொருள் :- நல்ல பண்புள்ளவரைப் பார்ப்பதும் நன்மையே. நல்வருடைய சொற்களைக் கேட்பதும் நன்மையே. நல்லோருடைய நல்ல பண்புகளை அடிக்கடி பேசுவதும் நன்மையே. அந்த நல் லோருடனே நட்புக்கொண்டிருத்தலும் நன்மையே.

பொழிப்பு :- நல்லாரைக் காண்பதுவும், அவர் சொல்லைக் கேட்பதுவும், அவர் குணங்களைப் பேசுவதும் அவரோடு கூடி வாழ்வதும் நன்மையே தரும்.

குறிப்பு :- இணங்கி - நட்புக் கொண்டு.

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவந் தீதே அவரோ(டு)
இணங்கி இருப்பதுவந் தீதே.

இதன் பொருள் :- கெட்ட குணமுள்ளவரைப் பார்ப்பதும் தீமையே. அவருடைய பயன் இல்லாத சொற்களைக் கேட்டலும் தீமையே. கெட்டவர்களுடைய கெட்ட குணங்களை எடுத்துச் சொல்லுதலும் தீமையே. அவரோடு நட்புக் கொண்டு இருத்தலும் தீமையே.

பொழிப்பு :- தீயவரைக் காண்பதுவும், அவர் பேச்சைக் கேட்பதும், அவர் குணங்களைப் பேசுவதும் அவரோடு கூடி வாழ்வதும் தீமையேயாகும்.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உள்ரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

இதன் பொருள் :- நெற் பழிருக்கு இறைக்கப்பட்ட தண்ணீரானது வாய்க்கால் வழியாகப் போய், அவ்வழியிடத்துள்ள புல்லுக்கும் கசிந்து போய்ச் சேரும். அது போல பழமையான இவ்வுலகத்தில் நல்லவர் ஒருவராயினும் இருப்பரேல், அவர் ஒருவரின் காரணமாகப் பெய்கிற மழையானது உலகிலுள்ள எல்லோருக்கும் பயன்படுகிறது.

பொழிப்பு :- நல்லவர் ஒருவர் இருப்பதால், அவராலே எல்லாரும் நன்மையடைவார்கள்.

குறிப்பு :- பொசியும் - கசிந்து சேரும். தொல் - பழைய ஏ; தோற்றுப் பொருட்டு, தொல்லுவகில் “நல்லார் ஒருவர் உள்ரேல்; அவர் பொருட்டு பெண்ணும் மழை - எல்லார்க்கும் - ஆம் எனக் கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
வின்டுமி போனால் முளையாதாம் - கொண்டபேர்
ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்.

இதன் பொருள் :- முன்னே முளைப்பது அரிசியேயானாலும் உமிநிங்கிப் போனால் அவ்வரிசியானது முளைக்கமாட்டாது. அது போல அதிக வலிமையுடையவர்களுக்கும் இன்னொருவனுடைய உதவி யில்லாமல் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைச் செய்து முடிக்க முடியாது.

பொழிப்பு :- மிக்க வலிமையுடையவருக்கும் துணையில்லாமல் எச் செயலையும் செய்து முடிக்க இயலாது.

குறிப்பு :- பண்டு - முன்பு. ஆற்றல் - வலிமை.

மடல் பெரிது தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
மண்ணீரும் ஆகா ததனருகே சிற்றுாறல்
உண்ணீரும் ஆகி விடும்.

இதன் பொருள் :- தாழம் பூவின் மடல் அளவிற் பெரிது. ஆனால், மனத்திற் குறைந்தது. மகிழம் பூ இனிய வாசனையில் மிக்கது. ஆனால் அளவிற் சிறியது. கடல் பெரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய நீர் உடலைக் கழுவவும் பயன்படாது. அதன் பக்கத்திலேயுள்ள சிறிய ஊற்று நீரானது குடிக்கக் கூடியதான் பெரும் பயனைத் தருகின்ற நீராகவும் ஆகும்.

பொழிப்பு :- உருவத்தைப் பார்த்து ஒருவரைப் பெரியவராகவும் சிறியவராகவும் மதித்தல் கூடாது.

குறிப்பு :- கந்தம் - வாசனை. சிற்றுாறல் - சிறிய ஊற்று நீர்.

முற்றிற்று.

சிவப்பம்

சௌ யோதி

ஜந்தாம் வகுப்புக்குரியது

சான்றிதழ்

1952 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 29 ஆந் திகதி வெளி வந்துள்ள இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானிப் பத்திரிகையில் உதவி நன்கொடை பெறும் தன்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும் இரு பாலைப் பாடசாலைகளுக்கும் ஆங்கில பாடசாலைகளுக்குமான ஒழுங்குச் சட்டத்தின் 19 (A) ம் பிரிவில் பிரசரிக்கப்பட்டதற்கண்ண இப் புத்தகம் ஜந்தாம் வகுப்பில் சௌ சமய பாடம் யடிப்பியதற்கு ஒரு பாடப் புத்தகமாக 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 3 ம் திங்டிவரை உபயோகித்தற்கு வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இல. டபீ/ சீ/ 456 - 24 - 10 - 66.

1971

பதிப்புரை

[கொழும்பு, விவேகானந்த சபை இந்நாலை
வெளியிட்ட போது இடம்பெற்ற பதிப்புரை]

எமது சபை நடாத்தும் அகில இலங்கைச் சைவசமய பாடப் பரிட்சைக்குரிய புதிய பாடத்திட்டத்துக்குச் சிறந்த முறையில் உதவக்கூடிய வழியில் “சைவ போதினி” தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. சைவ மாணவ மாணவிகள் தத்தும் தகுதிக்ட்து ஏற்றவாறு, இலகுவில் படித்துக் கிரகிக்கக்கூடிய முறையில், இப்புதிய வெளியீடு பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நால் ஜந்தாம் வகுப்புச் சிறுவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சிறந்த பதிப்பாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. சைவ சமயத்தின் தத்துவார்த்த விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடங்கள், நாயன்மார் சரித்திரங்கள், புராணக் கதைகள், சைவத் திருமுறைகள் இப்பதிப்பில் இலகுவாகப் போதிக்கப்படக்கூடிய முறையில் அரசினர் பாடத் திட்டத்தைத் தழுவியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

கடந்த நாற்பத்திரின்டு வருடங்களாக இச்சபையாரால் ஆண்டு தோறும் நடாத்தப்பட்டுவரும் அகில இலங்கைச் சைவ சமய பாடப் பரிட்சையும், இப்பரிட்சையின் அடிப்படைக் காரணமாகிய சைவ சமயப் போதனையும் மேன்மேலும் விருத்தியடைந்து வருவதற்கு “சைவ போதினி” ஒரு பற்றுக்கோடாக இருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை.

“குற்றங்களைந்து குனமளைந்து கொள்ளுதல், கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்” என்பதற்கமைய, இப்பதிப்பில் குறைகள், பிழைகள் இருப்பின் அவற்றை எமக்கு அறிவிக்குமாறு அன்பர்கள் வேண்டப்படுகின்றனர்.

இந்நாற்றிராகுதியில் உள்ள பாடங்களை ஒழுங்காகக் கற்கும் மாணவருலகம் நன்மை பெறும் வன்பதில் யாதுமோர் ஜயமில்லை.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமில்லாம்.”

34, விவேகானந்த மேடு,

கொழும்பு 13,

10.12.71.

}

கொழும்பு
விவேகாநந்த சபையார்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கைவ போதினி
கைவ சமயத் தொகுப்பு நால்
ஜந்தாம் வகுப்பு

1. திருஞான சம்பந்த கவாமிகள்
தேவாரம்

திருஞான சம்பந்த கவாமிகள்

திருஞான சம்பந்தர், சோழ நாட்டிலூள்ள சீகாழியிற் பிறந்தார். அவர் தந்தையார் பெயர் சிவபாதவிருத்யர். தாயார் பெயர் பகவதியார். இவர் சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போதே சிவ பெருமானும், உமா தேவியாரும் அவர் முன் தோன்றினர். உமா தேவியார், தமது திருமுலைப்பாலை அவருக்கு ஊட்டினார். சிவஞானப் பாலுண்ட மையால், ஞானசம்பந்தர் ஆயினார்.

திருஞான சம்பந்தர்

திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதுக் குழந்தையாய் இருக்கும் போது, திருக்கோலக்கா என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்றார். அங்கு இறைவனை வழிபட்டுத் தேவாரம் பாடினார். சிவபிராணால் ஜந்தெழுத்துப் பொறிக்கப்பெற்ற பொற்றாளம் பெற்றார். திருநெல்வாயில் அரத்துறையில், முத்துச் சிவிகையும், முத்துக் குடையும், முத்துச் சின்னமும் இறைவனால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. திருஞானசம்பந்தர் ஊர்கள்

தோறும் உள்ள சிவாஸயங்களுக்குச் சென்றார். இனிய தேவாரங்கள் பாடி இறைவனை வழிபட்டார்.

பின்பு பாண்டி நாடு சென்று திருவாஸவாய்ப் பெருமானை வழிபட்டார்; பாண்டிய மன்னின் வெப்பு நோயை நீக்கினார்; அவனைச் சைவ மதத்தினன் ஆக்கினார்; சிவபிரானை நினைத்து பல தேவாரப்பதிகங்கள் பாதனார்; சமணருடன் வாது புரிந்து சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதை விளக்கினார்; திருநீறு கொடுத்துப் பல நோயாளிகளின் நோய்களை நீக்கினார்; இறந்தவர்களை உயிர் பெற்று எழச் செய்தார்; எலும்பைப் பெண்ணாக்கினார்.

இவ்வாறு பல அற்புதங்களைப் புரிந்து, சைவ சமயத்தின் உண்மையையும் மகிழ்மையையும் உலகில் விளங்கவைத்தார். அதன் பின்னர், இறைவனருளால் ஒரு வைகாசி மூல நன்னாளில் அழிவில்லா வீடாகிய சிவசோதியுள் கலந்தருளினார்.

(1)

முதலாந் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பண் - நட்டபாடை

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதி சூடி காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி என் உள்ளங் கவர்கள்வன் ஏடுடையமல ராள்முனை நாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த பிடுடையபிர மாபுரமேவிய பெங்மா னிவனன்றே.

பொழிப்புரை :- தோடு என்னும் அணியை அணிந்துள்ள காதினை யுடையவனும், இடப் வாகனத்தின் மேலேறி வருபவனும், ஒப்பற் ற தூய வெண்ணிற்முள் மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைச் சடையில் தரித்தவனும், கடுகாட்டிலுள்ள சாம்பலை உடலெங்கும் பூசியவனுமாய் வந்து எனது மனத்தைக் கவர்ந்த கள்வன்! இதழகளையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் வணங்கித் துதிக்க அவருக்குத் திருவருள் புரிந்த பெருமை வாய்ந்த பிரமபுரம் என்னும் சீகாழிப் பதிமிலே கோயில்கொண்டெழுந்தருளி மிருக்கும் பெருமானாகிய இவன் அல்லவா?

குறிப்புரை :- தோடு - காதனி, விடை - இடபு. மதி - சந்திரன். பொடி - சர்வசங்கார காலத்தில் பெருந் தேவர்கள் அழிந்த சுடலை

விழுதி. உள்ளம் - மனம். ஏடு - இதழ். மலராண் - தாமரை மலரில் வீற்றிருப்ப வராகிய பிரம தேவர். முன்னென நாள் - முன்னொரு காலத்தில். பீடு - பெருமை. பிரமபுரம் - சீகாழி. (பிரமதேவர் வழிபட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது.) இது வேணுபுரம், புகவி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவும், சண்டை, கொச்சைவயம், கழுமலம் என்னும் வேறு பெயர்களையும் உடையது.

பதிக வரலாறு :- சோழ நாட்டில் உள்ள சீகாழிப்பதிகிலே சிவபாதவிருதூயர் என்னும் அந்தனர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பகவதி அம்மையார் என்னும் பெண்மனியை மனந்து இல்லறம் நடத்திவந்தார். அவ்விருவரும் புரிந்த அருந்தவத்தின் பயனாய் ஆதிரை நன்னாளில் ஒர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றனர். இக் குழந்தையே திருக்குான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆவார். குழந்தை செல்வமாக வளர்ந்து முன்றாம் ஆண்டு எம்தியது. அப்பொழுது ஒரு நாள் தந்தையார் நீராடும் பொருட்டுத் திருக்குளத்திற்குச் சென்றார். குழந்தை தானும் வருவதாகப் பிடிவாதமாய் அழுத்து. தந்தையார் குழந்தையை அழைத்துச் சென்று குளக்கரையில் இருத்திக் குளத்தில் இறங்கி நீராடினார். அப்போது தந்தையாரைக் காணாத குழந்தை, ‘அம்மே !, அப்பா !’ என அழைத்து அழக் தொடங்கியது. உடனே தோணி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்; அம்மையாருடன் இடப்பாகனத்தில் எழுந்தருளிக் குழந்தையின் முன் தோன் நினார். சிவபெருமான் அம்மையாரை நோக்கி, “பொற்கிண்ணத்தில் திருமூலைப் பாலுடன் சிவகுான அழுதையும் குழழுத்து ஊட்டுக” எனப் பணி நிதனர். அம்மையாரும் அவ்வாறே செய்தனர். பின் னர் சிவபெருமான், உமாதேவியாரோடு மறைந்தருளினார். குழந்தையார் ஞானப்பாலை உண்டவுடன் என்னிரைய ஞானம் அடையப்பெற்று விளங்கினார். இதனால் குழந்தைக்குத் திருக்குான சம்பந்தர் என்று பெயர் உண்டாயிற்று. சிவபாதவிருதூயர் நீராடி முடித்துக் கரையேறியதும், பால்வடிந்த வாய்டன் நின்ற பாலகளைக் கண்டு “உனக்குப் பால் ஊட்டியவர் யார் ?” எனக் கோபித்து ஒரு சிறு கோல் கொண்டு அதடிக் கேட்டனர். அப்பொழுது குழந்தை, தமக்குப் பால் கொடுத்தவர் அம்மையப்பரே என்பதைச் சுட்டிக்காட்டித் தாம் கண்ட திருக்கோலத்தை அறிவுறுத்தி, “தோடுடையசெவியன்” என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். இதுவே, திருக்குான சம்பந்த சுவாமிகள் முதன் முதலாகப் பாடியருளிய தேவாரமாகும்.

(2)

முன்றாம் திருமுறை

திருஅலவாய்

பண் - கொல்லி

மானி னேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பால்வீங்கிவ னென்றுநிபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயான் நிற்கவே.

பொழிப்புரை :- மானின் விழியை யொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே ! பாண்டியனாகிய நெடுமாறனின் தேவியே ! கேட்பாயாக, இவ்விடத்தில் உள்ள இவன், பால் மணம் மாறாத வாயையுடைய ஒரு குழந்தையென்று இராங்குதல் வேண்டா. ஆனைமலை முதலான இடங்களில் இருந்து பிறர்க்குப் பல துண்பங்களை விளைவிக்கின்ற கீழ்மக்களாகிய சமனர்களுக்கு யான், திருவாலவாயிலுள்ள சிவபெருமான் துணையாக நிற்பதனால் எனியவனாக வெல்லப்படக் கூடியவன் அல்லேன் என உணர்வாயாக.

குறிப்புரை :- மானின் நேர்வழி - மானைப் போலும் வெருண்ட பார்வை யுடைய கண். வழுதி - பாண்டியன். தேவி - மங்கையர்க்கரசியார். (பானல் - பால் - நல்) பானல்வாய் - பால்மணம் மாறாத வாய். பரிவு - இரக்கம். ஆனைமலை - ஒரு மலை. (பன்றிமலை, நாகமலை, பசுமலை முதலியனவும்). அல்லல் - துண்பம். ஈனர் - கெட்டவர். எனியேனலேன் - எனியவன் அல்லேன். இப்பதிகம் தம்மைப்பாலன் எனப் பயந்த மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கிக் கூறியதாகும்.

பதிக வரலாறு :- திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் பாண்டிய மன்னானுடைய வெப்புநோயை நீக்கும் பொருட்டு அவனுடைய அரண்மனையில் வந்து இருந்தார். அப்போது அங்கிருந்த சமனர்கள் அவரை வாதுக்கழைத்தனர்; அதற்கு நாயனார், “உங்கள் சமய நூற்றுணிபைக் கிரமமாகக் கூறுங்கள்” என்றார். அது கேட்ட சமனர்கள் துள்ளியெழுந்து கதறினார்கள். அது கண்ட பாண்டிமா தேவியார் மனம் நடுங்கி மன்னனை நோக்கி “நாயனாரோ சிறு பாலர்; சமனர்களோ பலர்; இப்பொழுது நாயனார் உமது வெப்பு நோயை நீக்கக் கடவர்; பின்பு சமனர்கள் அவருடன் பேச வல்லாராயின் பேசக்கடவர்” எனக் கூறினர். அப்பொழுது நாயனார் மன்னன் தேவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி, “மாதேவியே நான் பாலன் என்று நீர் மனம் வருந்துதல் வேண்டாம். திருவாலவாய் அராண் நமக்குத் துணையாய் நிற்கும்போது, நான் ஈனராகிய சமனருக்கு எனியனல்லேன்” என்று கூறி “மானி னேர்விழி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

(3)

முன்றாம் திருமுறை

பொது

பண் - கெளசிகம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ராணினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
 ஆழ்க தீயதெல் வாமரன் நாமமே
 சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்க்கவே.

பொழிப்புரை :- வேதியர்கள், தேவர்கள், பசுக்கூட்டங்கள் என்பன என்றும் நிலைத்து வாழ்க. உலகின் மழை வளங்குறையாது பொழிவதாக, அரசன் செங்கோல் சிறப்படைவதாக, தீய நெரிகள் எல்லாம் அழிவனவாக. எல்லா உலகங்களிலும் சிவபிரான் திருநாமமே யினங்குவதாக, உலகம் துன்பம் நீங்கி இனபமடைவதாக.

குறிப்புரை :- அந்தணர் - பிராமணர், வானவர் - தேவர்கள். ஆன இனம் - பசுக்கூட்டம். புனல் - மழை. வேந்தன் - அரசன். தீயது - தீய நெரிகள்; (வேதாகமங்களுக்குப் புறம்பாயுள்ளவைகள்), வையகம் - பூமி, தீர்க - நீங்குக. இச்செய்யுளின் மெய்ப் பயன் உலகு உயிர் யாவும் துன்பம் நீங்கி இனபவாழ்வு அடைதலாம்.

பதிக வரலாறு :- திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாண்டிய மன்னனுடைய வெப்புநோயைத் தீர்த்தபின், அவருடன் வாதுபுரிய எண்ணிய சமணர்கள், அவரைப் புனல் வாதத்திற்கு அழைத்தனர், அவர்கள் நாயனாரை நோக்கி, “எங்கள் எங்கள் சமய உன்மைகளை ஓர் ஏட்டில் எழுதி ஒடுக்கின்ற வைகைநதியில் இடுவோம். நீரை எதிர்த்துச் செல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருளுடையது என அறிவோம்” என்று கூறினர். நாயனார் அதற்கு இணங்கினர். சமணர்கள், “அத்தி நாத்தி” என்று எழுதிய ஏடு கடல் நோக்கி சென்றது. நாயனாரோ, “வாழ்க அந்தணர்!” என்ற பதிகம் எழுதப்பெற்ற ஏட்டை இட்டார். அது எதிரேறிச் சென்றது. அவ்வேட்டில் “வேந்தனும் ஓங்குக” என்று அருளினமையால் அரசன்து சுதாம் நிமிர்ந்தது.

(4)

முதலாந் திருமுறை

கோயில்(சிதம்பரம்)

பண் - குறிஞ்சி

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
 செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றுப் பலமேய
 முற்றா வெண்டிங்கள் முதல்வன் பாதமே
 பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

பொழிப்புரை :- வேதம், ஆகமம் முதலிய நூல்களைக் கற்றுக் கற்ற முறைப்படி யாகங்கு செய்து சிவபெருமானை வணங்கி நூட்டில் கேடுண்டாகா வண்ணம் ஒழித்தவர்களாகிய அந்தணர்கள் வாழ்கின்ற தில்லை நகரிலுள்ள பொன்னம்பலத்தில் திருநடங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற வெண்மை யான இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை விடாது பற்றி அன்பழன்டு ஒழுகுகின்ற அடியவர்களைத் தீமைகள் ஒருபோதும் அனுகுவதில்லை.

குறிப்புரை :- கற்று ஆங்கு - நூல்களைக் கற்ற முறைப்படி. எரியோம்பி - வேள்வித் தீவளர்த்து (இறைவனை வணங்கி வேண்டி). கவி - துன்பம். செற்றார் - நீக்கியவர். முற்றா - இளமை பொருந்திய, வெண் தீங்கள் - வெண்மை நிறம் பொருந்திய சந்திரன். முதல்வன் - சிவபெருமான். பாதம் - திருவடிகள். பற்றா நின்றார் - விடாது நினைக்கின்றவர்கள். பாவம் பற்றா - தீமைகள் வந்து சேரமாட்டா. (எரியோம்பிக் கவியை வாராமே செற்றார் - தில்லைவாழ் அந்தணர்கள்).

(5)

முன்றாந் திருமுறை

திருவாலவாய்

பண் - கெளசிகம்

குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடலால் வாயிலாய்
குற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்தும்நீ அருத்தமின்ப மென்றிலை
முற்றும் நீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென்மு கம்மனே.

பொழிப்புரை :- திருவாலவாய் என்னும் மதுரை மாநகரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தரு வியிருக்கும் பெருமானே ! இவ்வுலகில் குற்றமாகக் காணப்படுவதனும் நீயே. உயர்ந்த குணமாகத் தோற்றுவதனும் நீயே. உறவினராய் விளங்குபவனும் நீயே. ஒப்பற தலைவனும் நீயே. தொடர்ச்சியாக விளங்குகின்ற ஒளிப்பொருளும் நீயே. கற்ற நூல்களின் உட்பொருளாக இருப்பவனும் நீயே. செல்வம், இனபம் ஆகிய இவைகளும் நீயே. இவ்வாறிருக்க, உன்னைப் புகழ்ந்து உனது திருமுன்னே சொல்லக்கூடியது வேறு யாதுளது. அங்ஙனங் கூறுதல் வீண் உபசார மொழியாகும் அல்லவா ?

குறிப்புரை :- கூடல் - மதுரை. சுற்றம் - இனம். பிரான் - இறைவன். சோதி - ஒளி. நூற்கருத்து - வேத சிவாகமங்களின் உட்கருத்து. அருத்தம் - செல்வம். முகமன் - உபசார வார்த்தை.

பதிக வரலாறு :- திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாண்டி நாட்டில் சமனரை வென்று சைவத்தை நிலைநாட்டிய பின் அரசனும், தேவியும், அமைச்சரும் உடன்வர ஆவாய் அண்ணவிடஞ் சென்று தமக்கு இறைவன் பரிந்த திருவருளின் திறனை வியந்து பாடியது.

2. அப்பூதியடிகள்

சோழ நாட்டில் உள்ள திங்களுரில், அப்பூதியடிகள் என்னும் அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபக்தியில் மிக்கவர். சிவனடியார்களைப் போற்றி வழிபடும் சிறந்த பண்புடையவர். திருநாவுக்கரசரிடம் பேரன்பு ழண்டவர். அவவன்புக்கு அடையாளமாகத் தமது இரு புதல்வர்களுக்கும் முத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு எனப் பெயரிட்டனர். அதுவுமன்றித் தாம் அமைத்த திருமடம், தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றுக்கும் அப் பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்து தொண்டாற்றி வந்தார்.

அப்பூதியடிகள் இவ்வாறு வாழும் நாளில் திருநாவுக்கரசர், பல சிவ தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திங்களுர் வழியே சென்றார். அங்கே ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தரைக் கண்டார். அதிலே தமது பெயர் வரையப்பட்டிருத்தலைப் பார்த்தார். அவர் அங்கிருந்தவர்களை நோக்கி, “இப்பந்தரை இப்பெயரிட்டு அமைத்தவர் யாவர் ?” என வினாவினார். அங்குள்ளோர், “அப்பூதியடிகள்” என்றனர். “அவர் வீடும் தூரத்தில் இல்லை ; மிகச் சமீபத்தில் இருக்கிறது ” என்றார்கள்.

அப்பொழுது நாயனார் அப்பூதியடிகளின் வீட்டுக்கேகினார். அவர் வருகையை அறிந்த அப்பூதியடிகள் வாயிலை அடைந்து அங்கு வந்த சிவனடியாரை வணங்கினார். அவரை நோக்கி, “கருணை வடிவுடையீர் ! தாங்கள் இங்கு எழுந்தருளியது அடியேன் செய்த தவம் ” என்றார். நாவுக்கரசர் அப்பூதியடிகளை நோக்கி, “நாம் சிவ தலங்களைத் தொழுது கொண்டு இவ்வழியே வந்து கொண்டிருந்தோம் ; உமது தண்ணீர்ப்

பந்தரைக் கண்டோம் ; உமது அறங்களையும் கேட்டோம் ; உம்மைக் காண வந்தோம் ” என்றார். பின்பு சுவாமிகள், அப்புதியடிகளிடம் “ உமது பெயரைத் தண்ணீர்ப் பந்தரில் எழுதாது, வேறு ஒரு பெயரை எழுதியது என்னை ? ” என்று கேட்டார்.

அது கேட்ட அடிகள், “ பல்லவன் சமணரோடு சேர்ந்து செய்த கொடுஞ் செயல்களையெல்லாம் தமது திருத் தொண்டால் வென்ற சுவாமிகள் பெயரை, வேறு ஒரு பெயர் எண்ணலாமா ? ” என்று கோபத்துடன் கூறினார். அடிகளின் பெருமையை உணர்ந்த நாவுக்கரசர், “ சிவபிராணால் சூலை நேர்ய தந்து ஆளப்பெற்ற சிறுமையேன் யான் ” என்றார். அம்மொழி கேட்ட அடிகளின் கரங்கள் தலைமீது குவிந்தன. கண்கள் அருவிநீர் பொழுந்தன. உரை குழறியது, அவர் கீழே விழுந்து சுவாமிகளின் திருவடித் தாமரையைச் சூடிக் கொண்டார். பாதங்களை நீரால் விளக்கினார். அந் நீரை மனைவி மக்கள் அனைவராதும் தலைமேல் தெளித்து மகிழ்வெய்தினார்.

அடிகளார் நாயனாருக்கு அழுதளிக்க விழும்பினார். சுவாமிகளும் அதற்கு உடன்பட்டார். அப்பொழுது அடிகள், மனைவியாரைப் பார்த்து, “ இன்று இறைவனருளால் பெறுதற்கரிய பேறு பெற்றோம் ” என்று கூறி அவருடன் திருவழுது சமைக்கப் புகுந்தார். அறுசுவைக் கறிகளாக்கி அழுதும் ஆக்கினர். தம் புதல்வருள் முத்த திருநாவுக்கரசரை அழைத்து வாழைக் குருத்து அறுத்து வரும்படி தோட்டத்துக்கு அனுப்பினார்.

முத்த திருநாவுக்கரசர், பெற்றோர் சொற்படி தோட்டத் துக்குச் சென்றார். வாழைக் குருத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது ஒரு பாம்பு அவர் கையைத் தீண்டியது. அதைப் பாராது, “ சுவாமிகள் திருவழுது செய்தருளால் வேண்டும் ” என்று எண்ணியவராய் அதிவேகமாய் ஓடிவந்து குருத்தைத் தாயிடம்

நீட்டினார். உடல் கறுத்தது ; விடம் தலைக்கேறியது ; கீழே விழுந்தார். தந்தை, தாயார் புதல்வனை உற்று நோக்கினர் ; உளம் பதைத்தனர். மகன் விடத்தால் மாண்டான் என உணர்ந்தனர். சுவாமிகள் திருவழுது செய்ய வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையராய் உடம்பைப் பாயிலே கூற்றி வீட்டின் ஒரு புறத்தில் “மறைத்து வைத்தனர். உடனே சுவாமிகளிடம் வந்து “திருவழுது செய்ய எழுந்தருள்ள வேண்டும்” என வேண்டினர்.

சுவாமிகள் எழுந்து, கைகால் கழுவி ஒரு பீடத்தில் அமர்ந்தார். திருநீறனிந்தார். அடிகளுக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் திருநீறு கொடுத்தார், இளைய புதல்வர்க்குத் திருநீறு அளிக்கும் போது “முத்த குமாரன் எங்கே ?” என்றார். அதற்கு அடிகள் நிகழ்ந்ததைக் கூறாது “அவன் இங்கே இப்போது உதவான்” என்றார். அவ்வரை கேட்ட நாவுக்கரசர், “அவன் என செய்தான் ? உண்மை உரையும்” எனக் கேட்டார். அப்பூதியடிகள் “சுவாமிகள் அழுது செய்தற்கு இடையூறு நேர்ந்ததே” என்று வருந்தி நடந்ததைக் கூறினார்.

உடனே சுவாமிகள் எழுந்து சென்று, புதல்வனைப் பார்த்தார் ; திருவருளை நினைத்தார். “இன்று கொலாம்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். விடம் நீங்கிறறு ; புதல்வன் உயிர் பெற்றெழுந்தான் ; சுவாமிகளின் திருவடிகளை வணங்கினான். சுவாமிகள் அவனுக்குத் திருநீறு கொடுத்தார். அதன் பின்னர் நாவுக்கரசர் அடிகளின் மனையில் அழுது அருந்தினார். அடிகளாரும் பின்னைகளும் அவருடன் கூட இருந்து அழுது செய்தார்கள். நாவுக்கரசர் சில தினங்கள் அங்கு தங்கி யிருந்தார். அப்பூதியடிகளும், அவரது மனைவி மக்களும் நாவுக்கரசருடைய திருவடிகளையே தினழும் நினைந்து நினைந்து வணங்கி வாழ் ந்திருந்து இறைவன் திருவடியடைந்தனர்.

3. கண்ணப்ப நாயனார்

பொத்தப்பி நாட்டிலுள்ள உடுப்புரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகிய நாகன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் தத்தை என்பவனை மனந்து இல்லறம் நடத்திவந்தான். முருகப் பெருமான் திருவருளால் அவனுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அப்பிள்ளையை நாகன் தன் கையிலே எடுத்தபொழுது அது தின்மையாகத் தோன்றியது. அதனால் அவன் அதற்குத் தின்னன் என்னும் திருப்பெயரைச் சூட்டினான். தின்னனார் வளர்ந்து உரிய பருவத்தில் வில்லித்தை பயின்று தேர்ச்சி பெற்றார். அவர் தந்தை நாகன் முதுமையால் மெலிடற்றமையால் தன் மகனாகிய தின்னனார்க்கு அரசரிமையைக் கொடுத்தான்.

முதன்முதலாகத் தின்னனார் வேட்டைக்குரிய கோலங் கொண்டு வனத்திற் சென்று வேட்டையாடினார். அப்பொழுது ஒரு பன்றி வேடரால் கட்டப்பட்ட வலைகள் அறும்படி மிகுந்த வேகமாய் ஓடிற்று. தின்னனார் அதைத் தொடர்ந்து ஓடினார். பன்றி நெடுந்தூரம் ஓடிற்று. அது மேலும் ஓட இயலாமல் களைப்புற்று ஒரு மலையூடியில் உள்ள மரச் செறிவில் நின்றது. தின்னனார் பன்றியைக் கண்டார். அதனிடம் நெருங்கினார். உடைவானை உருவி அதைக் குத்தினார். தின்னனாரைத் தொடர்ந்து வந்த நாணன், காட்டு என்னும் இருவரும் தின்னனாரைப் புகழ்ந்து வணங்கி நின்றனர். அதன்பின் அவவிருவரும் தின்னனாரை நோக்கி “நாம் நெடுந்தூரம் வந்துவிட்டோம்; பசி நம்மை வருத்துகிறது; இப் பன்றியைக் காய்ச்சித் தின்று, தன்னீர் அருந்திப் பசி தனித்துக் கொள்வோம். அதன் பின்னர் வேட்டைக்குச் செல்வோம்” என்றனர். அது கேட்ட தின்னனார், “நல்லது, இக்காட்டில் தன்னீர் எங்கே இருக்கிறது?” என்று கேட்டார்.

நாணன் “அதோ! பொயிசேக்குமரம் தெரிகின்ற தன்றோ? அதற்கு அயலில் ஒரு மலையுண்டு. அதன்ரூபே பொன் முகலியாறு ஓடுகிறது” என்றான். தின்னனார், “நாம் அங்கே செல்வோம்; இப் பன்றியை எடுத்து வாருங்கள்” என்று கூறி

அம் மலையை நோக்கி நடந்தார். போகும்போது காளத்திமலை அவர் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அது கண்ட திண்ணனார், “நாணனே ! நமக்கு முன் தோன்றும் இம்மலைக்குப் போவோம்” என்றார். அதற்கு நாணன், “அங்கே குடுமித்தேவர் வீற்றிருக்கின்றார்; கும்பிடலாம்” என்றான். திண்ணனார் விரைந்து நடந்தார். மூவரும் பொன்முகவியை அடைந்தனர். ஒரு மாநிழலில் பன்றி வைக்கப்பட்டது. தீக்கடை கோலால் நெருப்பை உண்டுபண்ணி வைக்குமாறு காடனுக்குக் கட்டளையிட்டுத் திண்ணனார் நாணனோடு மலை நோக்கிச் சென்றார்.

திண்ணனார், சிவபெருமானைக் காண்பதற்கு முன்னே சிவபெருமான் அவருக்குத் திருவருள் புரிந்தார். அப்பொழுது வேடர் கோமான் அன்புருவம் பெற்றார். மலையில் விளங்கும் காளத்தி அப்பறைக் கண்டார்; கண்டதும் கட்டித் தழுவினார்; ஆனந்தக் கூத்தாழனார். ஈசனைப் பிரிந்து செல்ல மனமில்லாதவாய், “இவர் இங்கே தனிமையாய் இருக்கிறார்; இவர் அமுது செய்ய இறைச்சியும் அளிப்பாரில்லை; இவரைப் பிரிதலும் ஒண்ணாது; என்செய்வேன் !ஜயனே !” என்று என்னி வருந்துவார்; சிறிது தூரம் போவார்; மீண்டும் திரும்புவார்; தழுவிக் கொள்வார்; திரும்பவும் போவார்; நோக்கி நிற்பார்; அவர் பசியோடிருத்தலையும் விரும்பார்; ஆதலால், போய்வருகிறேன் என்று கணக்களில் அருவி பாய, வில்லை எடுத்துக்கொண்டு மலையினின்றும் இறங்கி வந்தார்.

அங்கிருந்த காடன் திண்ணனார் எதிரே சென்று பணிந்து, “தீக்கடைந்து வைத்துள்ளேன்” என்றான். கானவர் பெருமான் காடனை நோக்காது பன்றியை நெருப்பிலே வதக்கினார். வெந்த இறைச்சிகளை வாயிலிட்டு அதுக்கினார். அவற்றில் இனியவைகளைக் கல்லையில் ஒரு புறத்தில் வைத்தார். மற்றவைகளை மறுபுறத்தில் துப்பினார். இச்செயல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாணனும் காடனும், “இவருக்குப் பிக்தம் தலைக்கேறி விட்டது. நாம் சொல்வதையும் கேட்கிறாரில்லை. இவர் தெய்வப் பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்..

நாம் என்ன செய்வது? நாகனையும் தேவராட்டியையும் அழைத்து வருவோம்” என்று உரைத்துச் சென்றனர். இருவரும் சென்றது தின்னனார்க்குத் தெரியாது. அவர் இறைச்சியைக் கல்லையிலே வைத்துக் கொண்டார்; பொன்முகவியாற்று நீரை வாயிலே முகந்து கொண்டார்; பச்சிலைகளையும் மஸர் களையும் பறித்துக் குடுமியிலே செருகிக் கொண்டார்; ஒரு கையில் வில்லையும் அம்பையுந் தாங்கினார். விரைந்து சென்று மலையை அடைந்தார்.

அங்கே, சிவனார் திருமுடியிலிருந்த இலைகளைக் காற் செருப்பால் மாற்றினார்; வாய்ந்தை திருமுடியில் உமிழ்ந்தார்; குடுமியில் செருகி வந்த பூக்களை இறைவனுக்குச் சாத்தினார்; இறைச்சியைத் திருமுன்னே வைத்து, “எம்பெருமானே! இவ்விறைச்சிகள் நல்லன. இவைகளை யானே சுவை பார்த்துள்ளேன்; அழுது செய்தருஞ்க” என்று கூறி அழுதாட்டினார். இராக்காலமானதும் கொடிய விலங்குகளால் இறைவனுக்குத் தீங்கு நேரிடும் என்று கருதிக் கையில் சிலைதாங்கிக் கண்துமிலாது காவல் புரிந்தார். பொழுது புலர்ந்ததும் தின்னனார். இறைவனுக்கு ஊனமுது கொண்டு வர வேட்டைக்குப் புறப்பட்டார். வேடர் பெருமான் சென்ற பின் சிவகோசாரியார் அங்கே வந்தார். அவர் நாள்தோறும் காளத்தியப்பரை விதிப்படி அருச்சிப்பவர். வழக்கம்போல் இறைவன் திருமுன் சென்றார்.

அங்கே இறைச்சியையும் எலும்பையும் பார்த்தார்; பதை பதைத்தார்; கலங்கினார்; “வேடப்புலையர்களே இதைச் செய்திருத்தல் வேண்டும்” என்று கருதித் தெளிவடைந்தார். இறைச்சி, இலை முதலிய அடையையும் திருவலகால் மாற்றினார்; பிராயச்சித்தம் செய்தார். முறைப்படி அருச்சித்து வணங்கித் தமது ஆச்சிரமன் சென்றார். காண்புகுந்த தின்னனார் வேட்டையாடி, மான், பன்றி முதலிய விலங்குகளைக் கொன்றார். அவைகளின் ஊனை எடுத்துப் பதஞ் செய்தார்; தேன் கலந்து அவற்றைக் கல்லையிலே வைத்தார். முன்போலவே மஞ்சளமும் மலருங் கொண்டு மலையேறிச் சென்றார். அந்தனார் பூசையை அகற்றித் தமது பூசையைச் செய்தார்.

இறைச்சிகளைத் திருமுன்னே வைத்து எம்பெருமானை நோக்கி, “ஜயனே, இவ்விறைச்சிகள் மிகச் சிறந்தன; யானும் சுவை பார்த்தேன், தேனும் கலந்துள்ளேன்; தித்திக்கும்! அமுது செய்தருளுக” என்று இன்மொழி பகர்ந்து அமுது செய்வித்தார்.

இவ்வாறு, திண்ணனார் பகவில் வேட்டையாடி ஆண்டவனுக்கு அமுது படைத்தும், இரவில் உறங்காமல் இறைவன் முன் நின்று காவல் புரிந்தும், திருத்தொன்று புரிந்து வந்தார். சிவகோசரியாரும் சிவசந்நிதியிற் சென்று வனவேந்தர் பூசனையை மாற்றி ஆகம விதிப்படி அருச்சித்து வந்தார். நாணனும் காடனும் ஊருக்குச் சென்று நடந்தவை அனைத்தையும் நாகனுக்குத் தெரிவித்தனர். நாகன் தேவராட்சியையும் அழைத்துக் கொன்று மெந்தனிடம் சென்றான். அவரைத் தன்வழிப்படுத்த முயன்றான். முயன்றும் பயனில்லாது மனம் வருந்தி வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

சிவகோசரியார் தினந்தோறும் சிவசந்நிதியில் உள்ள அசுத்தங்களை விலக்கி விலக்கிச் சலிப்புற்றார். ஒருநாள் அவர் இறைவன் எதிரே நின்று, “எம்பெருமானே! கருணா நிதியே! அசுத்தப்படுத்துவாரைக் காண்டல் கூடவில்லை. இதனை நின் திருவருளால் ஒழித்தல் வேண்டும்” என்று வேண்டிச் சென்றார். அன்றிராவு, சிவபெருமான் அவர் கனவில் தோன்றி, ‘அன்ப! அசுத்தஞ் செய்பவனை வேடன் என்று நினைத்தல் வேண்டாம்; அவன் நமது அன்பன்; அவன் செயல்கள் நமக்கு இனியவை; நீ நாளை நமக்குப் பின்னே ஒளித்திரு; அவன் அன்புச் செயல்களைக் காண்பாய்’ என்றாருளி மறைந்தார். மறுதினமே சிவகோசரியார் ஆண்டவன் ஆணைப்படி பின்பக்கம் ஒளிந்திருந்தார்.

ஆராம் நாள், வழக்கம்போலத் திண்ணனார் இறைச்சி முதலானவற்றைக் கொண்று விரைந்து வந்தார்; வழியில் தூர்ச்சகுனங்களைக் கண்டார். “இறைவனுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ!” என்று கலங்கி ஒடி வந்தார். காளத்திப் பெருமான் கானவர் கோமானின் அன்பினைக் காட்டத் தமது திருக்கண்ணினின்றும் உதிராம் பெருகச் செய்தார். அதனைக்

கண்ட திண்ணனார் மயங்கினார்; பதை பதைத்து வீழ்ந்தார்; எழுந்து போய் இரத்தத்தைத் துடைத்தார். துடைத்தும் இரத்தம் நிற்கவில்லை. “யார் இது செய்தார்?” என்று ஓடிப் பார்த்தார்; வில்லை எடுத்தார்; அம்பைத் தொடுத்தார்; நெடுந்தூரம் சென்று பார்த்தார். ஒருவரையும் கண்டாரில்லை. அன்பர் திரும்பி விரைந்து வந்தார். காளத்தியப்பரைக் கட்டிக் கொண்டு கதறிக் கதறி அழுதார். பச்சிலைகளைப் பறித்து வந்தார்; கசக்கிக் கசக்கிச் சாற்றைப் பிழிந்து இறைவன் கண்ணில் வார்த்தார்; இரத்தம் நிற்கவில்லை. கலங்கினார்; “இனி என்ன செய்வது?” என்று நினைந்து நின்றார். அப்பொழுது, “ஊனுக்கு ஊன்” என்னும் பழமொழி அவர் நினைவுக்கு வந்தது. உடனே, அம்பால் தமது வலக்கண்ணை அகழ்ந்தெடுத்தார்; இறைவன் கண்ணில் அப்பினார்; இரத்தம் நின்றுவிட்டது. அன்பர் பெருமான் ஆனந்தக் கூத்தாடினார்; “நான் செய்தது நன்று நன்று” என்று கூறி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பின்னரும் சிவபெருமான் திண்ணனாரது அன்பின் உண்மையைக் காட்ட இடக்கண்ணிலும் உதிரம் பெருகச் செய்தார். அதுகண்ட அன்பர் பெருமான், “யான் இதற்கு அஞ்சேன்; மருந்து கண்டிருக்கிறேன்; இன்னும் எனக்கொரு கண் உண்டு. அதை எடுத்து ஆண்டவன் நோயைத் தீர்ப்பேன்” என்று கூறி, அடையாளத்தின் பொருட்டுக் காளத்தியப்பர் திருக்கண்ணில் தமது இடக்காலை ஊன்றிக் கொண்டார்; தமது இடக்கண்ணைத் தோண்ட அம்பை ஊன்றினார்; அப்பொழுது கருணைப் பெருங் கடலாகிய காளத்தியப்பர் சகிக்க முடியாதவாய், தமது அருமைத் திருவாய் மலரைத் திறந்து, “நில்லு கண்ணப்ப! நில்லு கண்ணப்ப! என் அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப!” என்று அருளிச்செய்து, அவர் கையைத் தமது திருக்கையால் பிடித்துத் தடுத்தார். தேவர்கள் கற்பகப் பூமாரி பெய்தார்கள். சிவகோசரியார் ஆனந்தவாரித்தியில் மூழ்கினார். சிவபிரான் கண்ணப்பரைப் பார்த்து, “மாறிலா அன்பனே! நீ என் வலப் பக்கத்தில் இருக்கக் கடவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

“அன்பிற்கு முன்டோ அடைக்குந் தாழ்”

4. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருநாவுக்கரசர்

திருநாவுக்கரசர், திருமுனைப்பாடி நாட்டில் உள்ள திருவாழூரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் பெயர் புகழனார். தாயார் பெயர் மாதினியார். அவர் - வேளாளர் குடியைச் சேர்ந்தவர். நாவுக்கரசருக்குத் தாய், தந்தையால் இடப்பட்ட பெயர் மருணீக்கியார் என்பது. இவர் சிறு வயதில் பெற்றோரை இழந்தார். தமக்கையாராகிய திலகவதியாரின் ஆதாவில் வளர்ந்தார்.

இவர், சைவ மதத்திலிருந்து சமண மதத்துக்குச் சென்றார். திலகவதியார் வருந்தினார். சிவபிரானிடம் முறையிட்டார். தமது தம்பியாரை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார். திலகவதியாரின் முறையீட்டுக்கிரங்கிய இறைவன் சூலைநோய் தந்து அவரை ஆட்கொண்டார். நாவுக்கரசர் சமணத்திலிருந்து சைவ மதத்துக்கு மாறினார். சிவபெருமான் திருவருள் பெற்று இனிய தேவாரங்கள் பாடினார். நாவுக்கரசரின் நிலையை உணர்ந்த சமனர்கள் கோபங்கொண்டனர்.

சமனர்கள், அரசனின் உதவியோடு நாவுக்கரசரைக் கொல்ல வழிதேடினார்கள். அதனால் நீற்றறையில் இட்டார்கள்; நஞ்சு கலந்த உணவைக் கொடுத்தார்கள். யானையை ஏவினார்கள். இத் துன்பங்கள் அனைத்தையும் நாயனார் பொறுத்தார். சிவபெருமான் திருவடி யொன்றையே நினைந்து துதித்தார். அவருக்கு ஒரு துன்பமும் உண்டாகவில்லை. அதை அறிந்த அரசன், நாயனாரை ஒரு கருங்கல்லுடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கடலிலே போடுவித்தான். அப்பொழுதும் நாயனார் சிவபிரானை

நினைந்து தேவாரம் பாடினார். கருங்கல் தோணியாக மிதந்து நாயனாரைக் கரையிற் சேர்த்தது. நாயனார் கரை சேர்ந்தார். பதிகம் பல பாடிப் பரமனை வழிபட்டார். இறந்தவர்களை எழுப்பினார்.

சிவதலங்கள் தோறும் யாத்திரை செய்து, இனிய தேவாரங்கள் பாடி இறைவனை வணங்கினார். சிவபிரானே நேரில் வந்து உணவு கொடுக்கப்பெற்றார். நாவுக்கரசர் ஒரு சித்திரை மாதச் சதய நன்னாளில் “என்னுகேன் என்சொல்லி” என்ற தாண்டகத்தைப்பாடி, “புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” எனப் புகன்று சிவானந்த ஞானவடிவாகிச் சிவபிரான் சேவடிக் கீழ் அமர்ந்து இனிதிருந்தார்.

(1)

நாலாந் திருமுறை

பொது

பன் - காந்தாரபஞ்சம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாய்வே.

பொழிப்புரை : உயிர்களுக்கு உற்ற துணை என்று சொல்லப்படுபவரும், வேதங்களைத் திருவாய் மஸர்ந்தருளியவரும், ஒளி வடிவினையுடைய வருமாகிய சிவபெருமானது அழகிய இரண்டு திருப்பாதங்களையும் துணையாகப் பற்றி வணங்கும்பொழுது, என்னைக் கல்வோடு சேர்த்துக் கட்டிக் கடவில் இட்டாலும் நமக்கு உற்ற துணையாய் இருந்து பாதுகாப்பது நமச்சிவாய என்னும் இறைவன் திருநாமமேயாகும்.

குறிப்புரை : சொற்றுணை - ஆகமங்களினால் சொல்லப்படுகின்ற உற்ற துணை (சொல் + துணை). வேதியன் - வேதங்களை அருளிச் செய்த இறைவன். பெரற்றுணைத் திருந்தடி - அழகிய இரண்டு பாதங்கள் (பொன் + துணை). கற்றுணைப் பூட்டி - துணையாகாத கல்லைத் துணையாக இழுத்துக் கட்டி, பாய்ச்சினும் - வீழ்த்தினாலும்.

பதிக வரலாறு : திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமன மதத்தைவிட்டுச் சைவசமயத்தைக் கொண்டார். அதையறிந்த சமனர்கள் பல்லவராசனிடம் சென்று முறையிட்டனர். பல்லவராசன் சமனர்களுடைய வேண்டு கோளின்படி திருநாவுக்கரசரை ஒரு கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டுவித்துச் சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடச் செய்தான். அப்பொழுது நாயனார் எம்பெருமானே துணையென்று நினைந்து சிவபெருமானைத் துதித்து, “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும் நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். உடனே கட்டிய கமிறு அறுந்தது. கல் தெப்பமாக மிதந்தது. அப்பர் பெருமான் அக்கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு திருப்பாதிரிப்புவிழூர் அடைந்தார்.

(2)

ஐந்தாந் திருமுறை

பொது

தனித்திருக் குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீக்தென்றலும் வீங்கிள வேணிலும்
முச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

பொழிப்புரை :- நீற்றறையில் எமக்கிறைவனுந் தந்தையுமாகிய சிவபெருமானுடைய இரண்டாமினைந்த திருவடி நிழல், இன்பம் பெருகும் இளவேளிற் பருவத்திலே மாலைப் பொழுதிலே நிலாவொளி படரத் தென்றற் காற்று மெல்லென வீசாநிற்கக் குற்றமில்லாத யாழிசையைச் செவிமடுத்துக்கொண்டு மொய்க்கும் வண்டொலிக்கும், மலர் மணம் வீக்கம் பொய்கைக்கரையில் இருந்தாற் போலுமின்பந் தருவதாயிற்று.

குறிப்புரை : மாசில் - குற்றமற்ற, மாலைமதி - முன்னிரவு நிலா, வண்டு அறை - வண்டுகள் ஓலிக்கின்ற, பொய்கை - தடாகம், (எம் + தந்தை - எந்தை).

பதிக வரலாறு :- நாயனார் சமன மதத்தைக் கைவிட்டுச் சைவ மதத்தைச் சேர்ந்தார் என்பதை அறிந்த சமனர்கள் பல்லவராசனிடன் சென்று முறையிட்டனர். அவன் ஆணைப்படி சமனர்கள் சுவாமிகளை நீற்றறையில் அடைத்து வைத்தனர். அப்பொழுது நாயனார் சிவபிரானுடைய திருவடி நிழலே துணையெனக் கொண்டு “மாசில வீணையும்” என்னும் தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். சிவபெருமானுடைய திருவடி நிழலாகப் பாவித்த நீற்றறை வீணையின் ஓலியும், முழுமதியும், தென்றற்காற்றும், இளவேளிலும், தடாகமும் போவக் குளிர்ந்தது.

(3)

நாலாந் திருமுறை

பண் - காந்தாரம்

திருவையாறு

மாதாரப் பிறைக்கண்ணி யானை
மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்க்கமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல்
ஜயா நடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடும்
களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே எவர் திருப் பாதம்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

பொழிப்புரை :- அழகு பொருந்திய பிறைச் சந்திரனை மாலைபோற் சூழ்யசிவபெருமானை, இமயமலை அரசன் மகளாகிய உமாதேவியாரோடும், பாடல்களால் துதித்துப் பூக்கனுடன் நீருங்கொண்டு சாத்தித் திருமுழுக் காட்டி, இறைவனை வணங்கக் கெஸ்லுகின்றவர்களாகிய தொண்டர்களின் பின்கெஸ்லுகின்ற யான், எனது அடிச் சுவடு பதியாமல் மெல்ல நடந்து திருவையாறு என்னுந் தலத்தை அடைகின்றபோது, அன்பும் இளமையும் பொருந்திய பெண்யானையோடு ஆண்யானையும் வருவதை நல்லடையாளமாகப் பார்த்தேன். சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடி கண்ணயும் கண்டேன். நான் முன்னொருபோதும் பார்த்தறியாத அற்புதக் காட்சியையும் அங்கு பார்க்கலாணேன்.

குறிபு : மாதார் - அழகு. பிறை - முன்றாம் பிறைச் சந்திரன். கண்ணி - மாலை. மலையான் மகள் - இமயமலை அரசன் மகளாகிய உமாதேவியார். போது - மஸர். சுவடு - காலடிப்பட்ட தழும்பு. ஜயாறு - திருவையாறு. காதல் - அன்பு. மடம் - இளமை. பிடி - பெண்யானை. களிறு - ஆண்யானை. பாதம் - திருவடிகள்.

பதிக வரலாறு : திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருக்கமிலாயக் காட்சியைக் கண்டு தரிசிக்க விரும்பி நெடுந்தூரம் யாத்திரை செய்தார். அவர் உடம்பில் உள்ள சக்தி மழுவதும் நீங்கியது. அதனால் நடக்க இயலாது தேகத்தினால் உருண்டு சென்றார். உடம்பும் தேயப்பெற்றதனால் இளைத்து, செவ்வதற்கு இயலாமல் இருந்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான், ஒரு முனிவர் போல் அவர் முன் தோன்றி அவரைத் தடுத்தார். அதற்கு நாயனார் “திருக்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் திருக் கோவத்தைத் தரிசித்தாலன்றி அழிந்து போகும் இவ்வடம்பைக் கொண்டு திரும்பேன்” என்றார். அவருடைய கலங்கா இலவசையக் கண்ட சிவபெருமான்

நாயனாருடைய இளைப்பையாற்றித் திருவையாற்றிலே கைலாயக் காட்சியைக் கொடுத்தருளினார். அக்காட்சியைத் தரிசிக்கிறபோது, “மாதரப்பிறைக் கண்ணியானை” என்னுந் தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பார்யருளினார்.

(4)

ஐந்தாந் திருமுறை

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தோகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னுடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பனி செய்து கிடப்பதே.

பொழிப்புரை : கடம்பமாலையை அனிபவராகிய முருகக் கடவுளைப் பெற்ற உமாதேவியாரைப் பாகத்தில் உடையவர் திருக்கடம்பூர் என்னும் திருத்தஸ்ததில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் ஆவர். அவர் கடமை அடியவனாகிய என்னையும் பாதுகாத்தருளவாகும். அப்பெருமானுக்கு நாள்தோறும் தொண்டு புரிந்து வழிபடுதல் என் கடமையாகும்.

குறிப்புரை : கடம்பன் - கடப்பமாலை அனிபவன், முருகப்பெருமான். பெற்றவள் - பெற்றவராகிய உமாதேவியார். கரக்கோயில் என்பது திருக்கடம்பூர் ஆலயத்தின் பெயர், பங்கினன் - பாகத்திலுடையவர். கடன் - கடமை. பனி - தொண்டு. தாங்குதல் - பாதுகாத்தல். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் பெயர் அமிர்தகடேகவர். தேவி - சோதிமின்னம்மை.

(5)

ஆறாந் திருமுறை

பொது

தனித் திருத்தாண்டகம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஜயனும்நீ
அன்புடைய மாமஜும் மாமி யும்நீ
இப்புடைய மாதரும் ஒன்பொரு சூம்நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு கும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மனிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன்நீ ஏ(ரு) ஹரந்த செல்வன் நீயே.

பொழிப்புரை :- இறைவனே ! எமக்குத் தந்தையும் நீயே, பெற்ற தாயும் நீயே. தமையனும் நீயே, அன்புடைய மாமனும் மாமியும் பொருத்தமுடைய அன்பும் நல்ல பொருளும் நீயோகும். ஒரே சாதியும், உறவினரும், ஒக்குருமாய் இருப்பவனும் நீயோகும். நான் அனுபவிக்கும் பொருள்களையும் பிறர் அனுபவிக்க நான் கொடுக்கும் பொருள்களையும் உண்டாக்கித் தருபவன் நீயோகும். தோன்றாத துணை யாயிருந்து எனது மனத்தைப் பற்றுநீங்கச் செய்பவனும் நீயே. பொன்னாகவும், மாணிக்க இரத்தினமாகவும், முத்தாகவும் விளங்குபவனும் நீயோகும். ஒப்புயர்வில்லாத பரம்பொருளும் நீயே. இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டருளிய செல்வனும் நீயே ஆகும்.

குறிப்புரை :- ஜயன் - தமையன். ஒப்புடைய மாதர் - பொருத்தமுடைய அன்பு. ஒன்பொருள் - சிறந்த செல்வம். துய்ப்பன - அனுபவிக்கும் பொருள்கள். உய்ப்பன - கடத்தேறச் செய்யும் பொருள்கள். துறப்பிப்பாய் - பற்றுநீங்கச் செய்வாய். ஏறு - இடபம் (தருமசுபமாகிய எருது).

5. நம்பியாண்டார் நம்பி

சோழநாட்டிலே திருநாரையூர் என்னும் ஓர் ஊர் உண்டு. அவ்வூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் விநாயகப் பெருமானைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் என அழைப்பார். அங்கே அப் பிள்ளையாருக்குப் பூசை செய்யும் ஆத்திசைவப் பிராமணர் ஒருவர் இருந்தார். பிள்ளையார் திருவருளால் அவருக்கு ஒரு சுற்புத்திரை பிறந்தார். உரிய வயது வந்ததும், அப்புதல்வர் வேதம் முதலான கலைகளை விதிப்படி ஒதிவரலாமினார். ஒருநாள், அவர் தந்தையனார் அயலூருக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ஆதலால் அவர் தும் மகனை அழைத்தார்; பொல்லாப் பிள்ளையாருக்குப் பூசனை செய்து வரும்படி கட்டளையிட்டார்.

நம்பியும் தந்தையின் ஆணைப்படி பிள்ளையாருக்குத் திருமுக்காட்டினார்; பூசனை புரிந்தார்; பெருமான் திருமன்னர் நைவேத்தியம் வைத்தார்; அதனைத் திருவழகு செய்யுமாறு வேண்டினார்; பிள்ளையார் திருவழகு செய்யாதிருப்பதைக் கண்டார். நம்பி, பிள்ளையார் முன்னிலையில் நின்று, “சுவாமி அடியேன் ஏதும் பிழை செய்ததுண்டோ? சிறியேன் படைத்த அழைத்த திருவழகு செய்யாததென்னை?” என்றார்.

நெவேத்தியம் அப்படியே இருந்தது. நம்பி மனம் மிக வருந்தினார். கல்லில் தலையினை மோதப்புகுந்தார் அப்பொழுது பொல்லாப் பிள்ளையார் “நம்பி ! பொறு ! பொறு !!” என்று தடுத்தார். நெவேத்தியத்தை உவந்து திருவழுது செய்தருளினார். நம்பியும் மிகக் மகிழ்ச்சியுடையவரானார்.

நம்பி மறுபடியும், “எந்தையே ! அடியேன் பாடசாலைக்குச் சென்றால் ஆசிரியர் தண்டிப்பார். ஆதலினால் வேதம் முதலிய கலைகளைத் தேவரீரே ஒதித்தருதல் வேண்டும்” என்று விண்ணப்பித்து வேண்டினார். பிள்ளையார், “அப்படியே ஆகுக” என்று சொல்லிக் கொடுக்க நம்பி படித்து இன்புற்றார். இவ்வாறு சில தினங்கள் நிகழ்ந்து வந்தன. யாவரும் இச் செய்தியை யறிந்து வியப்படைந்தனர். அக்காலத்தில் அரசுபுரிந்த அபய குலசேகா மன்னன் இதனைக் கேள்வியற்றான். உடனே மன்னன், திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கும் பொருட்டு வாழைப்பழும், தேன், அவல், எள்ளுண்டை, பால், இள் நீர், கரும்பு முதலியவற்றுடன் அங்கு வந்தான். அங்ஙனம் வந்த அரசன், நம்பியின் பாதங்களை வணங்கிப் பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கு நிவேதிக்கும்படி கொண்டுவந்த பொருள்களை அவரது கையில் கொடுத்தான்.

நம்பியும் பிள்ளையார் திருவடிகளை வணங்கி, நெவேத்தியத்தை அவர் முன்னிலையில் படைத்து, ”எம்பெருமானே ! அரசர் நிவேதித்து இப் பொருள்களைத் திருவழுது செய்தருளுக” என்று பிரார்த்தித்தார். ஆனைமுகக் கடவுள் அவற்றைத் துதிக்கையினால் ஏற்றுத் திருவழுது செய்தருளினார். இதனைக் கண்ட மன்னன் மனம் நெகிழ்ந்தது ; கண்ணீர் சொரிந்தது ; உடம்பெல்லாம் உரோமம் சிலிரத்தது ; கைகள் சிரசிற்குவிந்தன ; நாடாஞ்சுமன்னன் நம்பியின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். அரசன் நம்பியை நோக்கி, “மறையவரோ ! மூவர் தமிழும், அவர் செய்தியும், உலகில் விளங்கச் செய்தருளுக” என்று விண்ணப்பித்தான். நம்பியும் அரசன் வேண்டு கோருக்கிசைந்தார்.

பிள்ளையாரின் திருவடிகளைத் தியானித்து வணங்கினார். அரசன் உரைத்தவற்றை அவருக்கு விள்ளைப்பித்து நின்றார். அப்பொழுது பிள்ளையார் “ நம்பி ! தேவாரத் திருமுறைகள் சிதம்பாத்தில் உள் ; அவை மூவர் கையடையாளத்துடன் ஓர் அறையில் உள்ளன ” என்று திருவாய் மஸர்ந்தகுளினார்.

நம்பியாண்டார் நம்பி அதைச் சோழ மன்னனுக்குத் தெரிவித்தார். அப்பொழுது அரசர் பிரான் நம்பியிடன் சிதம்பாத்தை அடைந்தார். நடாசப் பெருமானைத் தரிசித்தார் ; விசேட பூசைகள் செய்தார். அதன் பின்னர் அரசர் தில்லைவாழந்தனரை இறைஞ்சி அவர் ஆணைப்படி நாயனார் மூவரையும் திருவுலாச் செய்து, அவர் கையடையாளமுள்ள அறையின் பக்கத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார். நம்பியும், அரசனும் கதவைத் திறந்தனர் ; திருமுறைகளைப் பற்று மூடியிருப்பதைக் கண்டனர் ; அரசன் மிக்க கவலையில் ஆழந்தான். அப்பொழுது திருவருளால், “அரசனே ! இக்காலத்துக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் வைத்தோம் ; ஏனையவற்றை மன்முடச் செய்தோம் ; கவலையொழிக ” என்று ஓர் அசரிரி வாக்கு ஆகாயத்தில் எழுந்தது. அம்மொழி கேட்ட மன்னன் மனத்துயர் ஒழிந்தான். நம்பியாண்டார் நம்பி அங்கிருந்த திருமுறைகள் யாவையும் எடுத்தார். தேவாரத் திருப்பதிகங்களையும், திருவாசகம் முதலியவற்றையும் திருமுறையாக வகுத்தகுளினார். அரசனும் அளப்பரு மகிழ்ச்சி அடைந்தான். திருமுறைகள் அனைத்தையும் செப்பேட்டில் எழுதுவித்தான். அவற்றைத் திருவாரூர்த் தியாகராசப் பெருமான் திருமுன்னர் வைத்து வணங்கினான். நம்பியாண்டார் நம்பி சிவபெருமானை வணங்கித் திருவருள் பெற்றுச் சிவபதம் அடைந்தார்.

குறிப்பு :- பொள்ளார் என்பது பொல்லார் என மருவி நின்றது. உளி முதலியவற்றால் போழ்ந்து செய்யப்படாதவர் என்பது கருத்து. எனவே சுயம்புமர்த்தி எனபதாகும்.

6. ஆற்றிலிட்ட பொன்னைக் குளத்தில் எடுத்தமை

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், பல சிவதலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருமுதுகுன்று என்னும் திருத்தலத்துக்கு வந்தார். அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானை வணங்கினார். “பொன்செய்த மேனியினர்” என்னுந் தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். பன்னீராயிரம் பொன் தருதல் வேண்டுமென இறைவனை இறைஞ்சினார். சுவாமி திருவளமிரங்கி, அவருக்குப் பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தார். அப்பொழுது நாயனார் பெருமானை நோக்கி, “கருணாநிதியே ! தேவரிர் தந்தருளிய இப் பொன்னெல்லாம், திருவாரூரில் உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும் வண்ணம், அங்கே வரச் செய்தல் வேண்டும்” என்று வணங்கி நின்றார். அப்பொழுது “அன்பனே ! இப்பொன்னையெல்லாம் இங்குள்ள திருமணிமுத்தாற்றில் இடுவாயாக ; அதனைத் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுப்பாயாக” என ஒர் அசரீரி எழுந்தது. அதனைக் கேட்ட சுந்தரர் வியப்புற்றார். “என்னை அடிமைகொண்ட இறைவன் பேரருளை இதில் அறிவேன்” என்று எண்ணினார். பொன்னில் ஒரு துண்டு வெட்டி அடையாளமாக வைத்துக் கொண்டு, பொன் முழுவதையும் மணிமுத்தாற்றில் இட்டார்.

பின்பு நாயனார், அங்கிருந்து சிதம்பரத்தையடைந்தார். திருப்பதிகங்கள் பாடித் தில்லைக் கூத்தனைத் தொழுதார். அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பல தலங்களையும் தரிசித்து வணங்கித் திருவாரூரை அடைந்தார். திருவாரூர்ப் பெருமானை இறைஞ்சினார். அவர் திருவருளால் பரவையார் மனைக்கேகி ஆங்கு இன்புற்றிருந்தார்.

ஒருநாள், சுந்தரர் பரவையாரை நோக்கி, “ உனக்கு முதுகுன்றப் பெருமான் திருவளமிரங்கிப் பன்னீராயிரம் பொன் தந்தருளினார். அதனை மணிமுத்த நதியில் இட்டேன். இப்பொழுது அப்பொன் முழுவதையும் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுக்கலாம் ; உடன் வருவாயாக” என்றார். அதுகேட்ட பரவையார், “ இது என்ன அதிசயம் !” என்று நகைத்தார். அப்பொழுது சுந்தரர், பரவையே !

இறைவனருளால் பொன் முழுவதையும் குளத்தில் எடுத்துத் தருவேன். இது சத்தியம்” என்று உரைத்தார்.

நாயனார் திருவாரூர்க் குளத்துக்கு வந்தார். பரவையாருடன் திருக்குளத்தில் இறங்கிப் பொன்னைத் தேடினார். தேடும்போது பொன் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது பரவையார் “ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுகிற்களா?” என்று நகைத்தார். இதனால் நாயனார் மனம் நொந்து “சுவாமி! முன்னே முதுகுண்றில் வேண்டிக்கொண்டபடி பொன் கிடைக்கவில்லையே! பரவையார் நகைக்காவண்ணம் பொன்னைத் தந்தருஞ்சுல் வேண்டும்” என்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடத் தொடங்கினார். “எத்தாதிருந்தறியேன்” என்ற திருப்பாடலை அருளவும், சிவபிரான் திருவருளால் பொன் திரள் கிடைத்தது.

இதனைக் கண்ட விண்ணவர் பூமழை பொழிந்தனர். மண்ணைவர் “என்னே அதிசயம்” என்று வியந்தனர். நாயனார் பொன்திரளை எடுத்து, ஏவலாளரிடம் கொடுத்து விட்டுக்கு அனுப்பினார். பின்னர் நாயனார், சிவபிரான் திருவருளை நினைத்து, வியந்து வியந்து துதித்தார். பதிகங்கள் பல பாடிப் பரவினார், இறைவன் கருணையால், பரவையாருடன் மனைக்கேகி இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தார்.

7. கல் தோணியாக மிதந்தது

திருநாவுக்கரசர் திருவருள் பெற்றுச் சிவபிரான்டியவர் ஆயின செய்தி, பாடவிபாத்திற் பரவிற்று. ஆங்குள்ள சமணர்கள் அஞ்சினார்கள். “இனி நமது சமயம் ஒழிந்தது” என்று தளர்ந்தார்கள். யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்தார்கள். “இதைப் பல்லவ அரசன் அறிவானாயின் அவனுஞ் சைவனாவன். நமது சமயவிருத்தியும் கெடும்” என்று மனங்கலங்கி, நாவுக்கரசரைக் கொலை செய்வதற்கு உபாயந் தேடினார். அரசனிடஞ் சென்று, பலவாறு கூறி நாவுக்கரசர்மீது பழி சுமத்தினர். பல்லவ அரசன் அழுக்காற்ற சமணருடன் சேர்ந்து, திருநாவுக்கரசரை அழைத்துவரச் செய்தான்.

தீய சமணர்கள் விருப்பின்படி தீங்கிழூக்கக் கருதி அவரை நீற்றறையில் இடும்படி கட்டளையிட்டான். நஞ்சுட்டனார்கள். யானையை அவர்மீது ஏவினார்கள். இவ்வாறு பல தீங்குகள் புரிந்தும் நாவுக்கரசர் சிறிதும் அஞ்சினாரில்லை. சிவன் கழலைச் சிந்தித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடினார். தீய சமணர்கள் புரிந்த தீமைகளினின்றும் நீங்கினார். அவர் நிலைமை கண்டு சமனாரும், பல்வானும் மானமழிந்து மயங்கினர். அதன்பின்னர் அரசன் தீமைக் கருசாத் தீயசமனாரை நோக்கி, “இனிச் செய்வதென்னை?” என்றான். என்றதும், சமணர்கள், “மன்னவ, தருமசேனனைக் கல்லுடன் பினித்துக் கடலுள் ஏறிக” என்றார்கள். அரசன் அங்கிருந்த ஏவலாளர்களை நோக்கினான். அவர்கள் அவ்வாறே செய்தனர்.

அஃதுணர்ந்த நாவுக்கரசர், “எப்பரிசாயினுமாகுக; யான் எந்தையை ஏத்துவன்” என்று “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும் நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அப்பொழுது கடல்மீது கல் மிதந்தது; கட்டிய கமிழும் அறுந்தது; கருங்கல்லே தோணியாகச் சென்றது. எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் திருவருளால் அக்கருங்கல் மிதந்து சென்று திருநாவுக்கரசரைத் திருப்பாதிரிப்புவியூரின் அருகே கரையிற் சேர்த்தது.

சுவாமிகள் அங்கேயுள்ள திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். இறைவனைப் புகழ்ந்து தமிழ் மாலை சாத்தினார். பிறவிக் கடல் கடந்தேறிய அன்பர் பெருமான், திருப்பாதிரிப்புவியூரை விடுத்துப் பல சிவத்தலங்களையும் கண்டு தொழுது, திருவதிகையை அடைந்தார். அப்பகுதியில் உள்ள அடியவார்கள் நகரை அலங்கரித்து, அன்பரை எதிர்கொண்டு பணிந்தார்கள். பல்வானும் நல்லறிவு பெற்று உண்மை தெளிந்தான். திருவதிகையடைந்து நாவுக்கரசரை வணங்கிச் சிவனடியவனானான். அவன் சமணப் பள்ளிகளை அழித்து, திருவதிகையில் குணபரவீச்சரம் என்னும் சிவாலயத்தைக் கட்டினான்.

சிவமயமாக விளங்குந் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், திருவெண்ணெய் நல்லூர், சிதம்பரம் முதலிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடித் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார்.

8. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுனைப் பாடி நாட்டில் உள்ள திருநாவலூரில் அவதரித்தார். அவர் தந்தையார் சடையனார். தாயார் இசை ஞானி யார். ஆதிசைவ அந்தனர் குலத்தினர். சிவபிரான் திருவருள் ஆணையின்படி சொற்றமிழ் பாடும் திருத் தொண்டை மேற் கொண்டார். சிவபெருமானைத் தமது தோழனாக நினைந்து, பல தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டார். பல பதிகம் பாடிப் பரவினார். தமது தேவைகளை எல்லாம் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டார். இறைவனும் அவர் முறையிட்டுக்கிரங்கிக் குறைகளைப் போக்கினார்.

சுந்தரமூர்த்தி

சிவபெருமான் அருளால் பரவையாலை மனைந்தார். குண்டையூரில் மிகுதியான நெல்லைப் பெற்றார்; பொன்னை ஆற்றிலிட்டுக் குளத்தில் எடுத்தார்; பொதி சோறும் தண்ணீரும் பெற்றார்; சங்கிலியாரை மனைந்தார்; முதலையுண்ட பாலனை அழைத்தார்; கண் இழந்து கண் பெற்றார். இத்தகைய அதிசயங்கள் அனைத்தையும் சுந்தரர் விரும்பியவாறே சிவபிரான் கருணைசெய்து மகிழ்வித்தார்.

சேரமன்னாகிய சேரமான் பெருமான் நாயனார் சுந்தரரோடு வந்து நட்புப் பூண்டார். அவ்விருவரும் பல தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கினர். ஒருநாள் சுந்தரர் திருவஞ்சைக் களத்துத் திருக் கோயிலுக்குள் சென்று சிவபிரானை வணங்கினார். உலக வாழ்க்கையில் தமக்கிருந்த வேறுப்பைத்

தெரிவித்தார். சிவபெருமான் தேவர்களோடு வெள்ளையானையை அனுப்பினார். நாயனாரைக் கைலாயத்துக்கு அழைத்து வருமாறு செய்தார். ஆடித்திங்கள் சுவாதித் திருநாளில் சுந்தரர் கைலையை அடைந்தார். இவர் பதினெட்டாண்டுகள் பூவுலகில் வாழ்ந்திருந்தாரா.

(1)

ஏழாந் திருமுறை

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண் - பழம்பஞ்சராம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற மூம்பிறந் தேன்ஜி ஸிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
ழூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவா உனை நான்ம ரக்கினும்
சொல்லு நாநமச் சிவாயவே.

பொழிப்புரை :- அறிவுநூல்களைக் கற்றுள்ளர்ந்த நல்லோர்கள் வணங்கிப் போற்றுகின்ற சிறப்பினையுடைய திருக்கறையூரின் கண் உள்ள திருப்பாண்டிக் கொடுமுடித் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நல்ல தவத்தையுடைய பெருமானே ! அடியேன் சிவவேளை உன்னை மறந்து விட நேரினும், எனது நாவானது நமச்சிவாய என்னும் உன் திருப்பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். அதனால் அடியேன் பற்று வேறில்லாமல் நின் திருவடிகளையே மனதில் பதித்துக் கொண்டேன். இதனாற் பிறவிப்பயனைப் பெற்றேன். இனிமேலும் பிறப்பெடுக்காத நிலையை அடியேன் அடைந்துள்ளேன்.

குறிப்புரை :- பற்று மற்று இன்றி - பற்று வேறு இல்லாமல், நின்பாதம் - உமது திருவடிகளை, பாவித்தேன் - நினைத்தேன், பெற்றலும் - நினைக்கப் பெறுதலும், பிறந்தேன் - பிறவிப் பயனை அடைந்தேன், நற்றவா - நல்ல தவத்தையுடையவரே, சொல்லும் நா - நாவானது சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்.

(2)

ஏழாந் திருமுறை

திருக்கூடலையாற்றூர்

பண் - புற்றீர்மை

வடிவடை மழுவேந்தி மதகரி உரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழல் உமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகளில் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

பொழிப்புரை :- அழகு பொருந்திய மழுவாயத்தைக் கையிற் கொண்டு, மதம் பொருந்திய யானையின் தோலைப் போர்த்துத் திருமேனியில் விபூதியை அணிந்து, சுருண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும், கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த மாளிகைகள் விளங்குகின்ற திருக்கூடலையாற்றூர் என்னும் இடத்தில் இறைவனாகிய நீர் வழிகாட்டியாக வந்த அதிசயத்தை யான் அறியாது இருந்தேனே.

குறிப்புரை :- வடிவடை - அழகு பொருந்திய, மழு - மழுப்படை, மதகரி - மதம் பொருந்திய யானை, உரி - தோல், பொடி - விபூதி, புரிகுழல் - சுருண்ட கூந்தல், கொடியணி - கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, நெடு மாடம் - பெரிய மாளிகை, அடிகள் - சிவபிரான்.

பதிக வரலாறு :- சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கூடலையாற்றூருக் குச் சமீபித்தும், அதற்குப் போகாமல் திருமுதுகுன்றை நோக்கிச் சென்றார். அங்கே சிவபிரான் ஒரு வேதியர் வடிவுடன் நின்றார். நாயனார் அவ்வேதியரை நோக்கி, “திருமுதுகுன்ற செல்வதற்கு வழி யாது?” எனக் கேட்டார். இறைவர், “இது கூடலையாற்றுக்குப் போகும் வழி” என்று சொல்லி, அவருக்கு வழிகாட்டி உடன் சென்று திடீரென மறைந்தார். அப்பொழுது நாயனார், வந்தவர் சிவபெருமானே என்று உணர்ந்து “வடிவடை” என்னுந் திருப்பதிக்கத்தைப் பாடினார்.

(3)

ஏழாந் திருமுறை

திருக்கோளிலி

பண் - நட்டராகம்

நீள நினைந்தடியேன் உமை நிததலும் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்

[பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெருமா னவை யட்டுத் தரப்பணியே.

பொழிப்புரை :- திருக்கோளிலி என்னுந் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே ! உம் அடியவனாகிய யான், இடைவிடாது நினைந்து உம்மை எப்பொழுதும் வணங்குவேன். வாள் போலுங் கண்ணையுடைய வளாகிய பரவையார் வாட்டமுற்று வருந்தாமல், குண்டையூரில் சில நெற் குவையைப் பெற்றேன்; அவற்றைக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லை. ஆதலின் அவற்றைக் கொண்டு வந்து தருதற்குக் கட்டளையிடுவீராக.

குறிப்புரை :- நீல - நெடிது நேரம், நெடுகவும், நித்தலும் - எப் பொழுதும், வாளன் கண்மடவாள் - வாள் போலுங் கண்ணையுடைய வளான பரவை, இலை - இல்லை, அட்டித்தர - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க, பனி - கட்டளையிடுக.

பதிக வரவாறு :- சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவையாரை மனந்து திருவாளுரில் இருந்தார். இருக்கும்போது, குண்டையூரிலிருந்த வேளான் செல்வாகிய குண்டையூர்க்கிழார் நாயனாரிடம் அளவற்ற அன்புடையராய் அவருக்கு வேண்டிய செந்தெல், பருப்பு முதலியவற்றை அனுப்பிவந்தார். சிலநாளாக மழுமின்மையால் வளம் பொய்ததுப் பஞ்சம்பவரவே, அவ்வாறு செய்ய முடியாமல் அவர் வருந்தினார். சிவபெருமான் அவர் கனவில் தோன்றி, “ஆஹரனுக்காக நெல்லுத்தந்தோம்” என்று குஷியல் குவியலாக அவர்பால் நெல் திரம்பும்படி அருள் செய்தார். குண்டையூர்க்கிழார் பெருமானது திருவருளை வியந்து தொழுது நாயனாருக்குச் செய்தியைக் கூறினார். நாயனார் வந்து, நெல் குவிந்திருப்பதைக் கண்டு வியப்பெய்தி அருகேயுள்ள திருக்கோளிலிக்கு வந்து நெல்லை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஆன இல்லை என்று பெருமானை வேண்டி “நீல நினைந்தடியேன்” என்னுந் திருப் பதிகத்தைப் பாடவே சிவபெருமான் ஓர் இராவில் தம் பூதகணங்களைக் கொண்டு அத்தனை நெல்லையும் பரவையார் திரு மாளிகையில் சேர்க்கக் கூடியது என்று நீர்த்து விட்டார்.

(4)

எழாந் திருமுறை

திருமழுபாடு

பண் - நட்டராகம்

பொன்னார் மேனியனே புவித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர் கொன்றை யனிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழு பாழ்யுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

பொழிப்புரை :- பொன்போன்ற திருமேனியை உடையவரே ! புவித்தோலை அரையில் தரித்து, விளங்குகின்ற சிவந்த சடையில் கொன்றை மாலையை

அனிந்தவரே ! ஒப்புயர்வற்ற பரம்பொருளே ! திரும்பாடியென்னுந் திருத்தல்த்தில் எழுந்தருளியுள்ள மாணிக்க இரத்தினம் கேள்வவரே ! தாய்க்கு ஒப்பானவரே ! யான் நிததமும் நும்மையேயன்றி வேறு யாரை நினைத்துத் துதிப்பேன்.

குறிப்புரை :- பொன் ஆர் மேனியன் - பொன் போன்ற திருமேனியை உடையவர். செஞ்சடை - சிவந்தசடை, பிளிட - விளங்குகின்ற, கொன்றை - கொன்றைமாலை, அரைக்கு அசைத்து - அரையிலே கட்டி, மன்னே - நிலையானவரே, நினைக்கேன் - நினைப்பேன்.

பதிக வரவாறு :- சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பல தலங்களையும் தரிசிப்பாராகித் திருவாலம்பொழிலுக்கு வந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்தார். அன்று அவ்விடத்தில் தங்கி இரவில் நித்திரை செய்கையில் சிவபிரான் கனவில் எழுந்தருளி, “மழபாடிக்கு வர மறந்தாயோ” என்றருளினார். நாயனார் நித்திரை விட்டு எழுந்து, திருமழபாடியடைந்து இறைவனைத் தரிசித்தார். தரிசனம் செய்து “பொன்னார் மேனியனே” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். (பாட்டின் இறுதிதோறும் “மழபாடியுள் மாணிக்கமே, உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே” என்று பாடியிருத்தல் அறியத்தக்கது.)

9. சம்பந்தர் பொற்றாளமும் முத்துப் பல்லக்கும் பெற்றமை

திருஞானசம்பந்தர், ஒருநாள், திருக்கோலக்கா என்னும் திருப்பதியை அடைந்தார். கோயிலை வரவேங்கும் சிவபிரானை வணங்கினார். அன்பே உருவாக விளங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார் இறைவன் திருமுன்னே நின்று, திருக்கையினால் தாளமிட்டு, “மடையில் வாணை” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் திருவருளால் பஞ்சாட்சரம் (ஜன்நெதமுத்து) பொறிக்கப்பெற்ற பொற்றாளம் பிள்ளையார் திருக்கையில் வந்து இறங்கியது. பிள்ளையாருக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கித்ததுமியில் வழி நிதது. ஞானசம்பந்தர் தாளத்தைத் திருமுடியில் வைத்து வழுத்தினார். ஏழிசையும் தழழுத்தோங்கப் பாடினார். பின்னர் சீகாழிநோக்கி நடக்கலானார். அங்கு சென்று இறைவனை வழிபட்டார்; அனலிடைப்பட்ட மெழுகென உருகினார்; பதிகம் பாடித் துதித்தார்.

ஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு, திருநெல்வாயில் அரத்துறை என்னுந் தலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பினார். சிறிய திருவடிகள் நோவ மெள்ள மெள்ள நடந்தார். ஐந்தெழுத்தை ஒதிக்கொண்டு மாறன்பாடி என்னும் பதியை அணைந்தார். இராக்காலமானதால் அன்றிரவு அப்பதியிலேயே தங்கினார்.

திருநெல்வாயில் அரத்துறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமாள், பிள்ளையார் காலால் நடந்துவந்த வருத்தத்தைத் திருவளத்திற் கொண்டார். அத்தலத்தில் உள்ள ஒவ்வோர் அந்தணர் கனவிலும் தோன்றி, “ஞானசம்பந்தன் நம்பால் அணைகிறான் ; முத்துச் சிவிகையும், முத்துச் சின்னமும் முத்துக் குடையும் எடுத்துச் சென்று அவனுக்குக் கொடுங்கள்” என்று அருளினார். வேதியர் எல்லாரும் விழித்தெழுந்தனர் ; எழுந்த எல்லோரும் ஆஸ்யத்தில் திரண்டனர். ஆஸ்யத்தில் உள்ளவரும் அக் கனவுகண்டு எழுந்தனர். யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஆச்சரியமுற்றனர். திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலம் வந்தது, அன்பர்கள் திருக் காப்பு நீக்கினார்கள். முத்துச் சிவிகையும், முத்துச் சின்னமும், முத்துக்குடையும் காணப்பட்டன. எல்லாரும் அளவிலா ஆனந்தம் ஆடைந்தனர்.

வேதியர் வேதம் ஒதிக்கொண்டு முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கியவராய், மாறன் பாடிக்குப் புறப்பட்டனர். அன்றிரவு ஆண்டவன் ஆளுடைய பிள்ளையார் கனவிலுந் தோன்றினார். “நம் ஆணைப்படி முத்துச் சிவிகை முதலியன உனக்கு வரும். அவைகளை ஏற்றுக்கொள்” என்று அருளிச் செய்தார். ஞானசம்பந்தர், தாம் கண்ட கனவை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்து. வெண்ணீரனிந்து ஐந்தெழுத்து ஒதியிருந்தார்.

சிவநாம தோத்திரத்துடன் அரத்துறை அந்தணர், முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்தனர். பிள்ளையாரைக் கண்டு வணங்கினார். “இவை ஆண்டவன் திருவருளால் உமக்குத் தரப்பட்டன. ஏற்றருள்க” என்று முறையிட்டனர். திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் “எந்தையிசன்”, என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்

பாடி திருவருளை வியந்தார் ; அருள் வடிவாகிய முத்துச் சிவிகையை வலம்வந்தார் ; அதை வணங்கினார் ; அதிலே ஏறியருளினார் ; முத்துக் குடை நிழற்றியது . முத்துச் சின்னங்கள் , “திருஞான சம்பந்தர் வந்தார் ; உலகும்யத் தோன்றிய ஒருவர் வந்தார் ; ஒதாது உணர்ந்தவர் வந்தார் ; பாலறா வாயர் வந்தார் ; பரசமய கோளரியார் வந்தார்” என்று முழங்கின . பின்னையார் திருத் தொண்டருடன் திரு அரத்துறை சேர்ந்தார் . முத்துச் சிவிகை விட்டிறங்கினார் . திருக்கோமிலுள்ளே நுழைந்தார் . கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரிந்தது ; கரங்கள் உச்சிமேற் குவிந்தன ; பின்னையார், பெருமான் திரு முன்னே நின்று பதிகம் பாடினார் ; பரவினார் ; பணிந்தார் . அப்பகுதியில் சில தினங்கள் தங்கியிருந்து அரத்துறை ஆண்டவனைத் தொழுது வந்தார் .

10. நரியைப் பரியாக்கியது

திருக்கைலாசபதியாகிய பரமசிவன் தமது அன்பராகிய மாணிக்கவாசகர் அடையுந் துன்பத்தை நீக்கத் திருவளங் கொண்டார் . அதனால் தேவர்கள் அனைவரையும் தமது திருச்சந்திதிக்கு வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தார் . அப்பொழுது தேவர்கள் யாவரும் எம்பெருமான் சந்திதியை அடைந்தனர் . சென்னிமேற் கைகள் கூட்பி வணங்கினர் . அவர்தன் பெருமான் திரு முன்னே நின்று, “முழுமுதற் பதியே ; கருணாநிதியே ! தேவரீ ! என்னு எங்களை அழைத்த காரணம் பற்றி மொழிந் தருள்வீராக ” எனப் பிரார்த்தித்தனர் .

சிவபிரான் அவர்கள் மேல் திருவருள் பாலித்து, “தேவர்களே ! நமது பக்தசிரோமணியாகிய திருவாதவூரன் பொருட்டுக் குதிரை கொண்டு வருவோம் என, யாம் முன்னே திருப்பெருந்துறையிற் கூறினோம் . குதிரையின் நிமித்தமாய் அரிமர்த்தன பாண்டியன், வாதவூரை வெயிலிடை நிறுத்தி மிகவும் வருத்துவிக்கிறான் . எமது குழந்தையாகிய மாணிக்கவாசகன் வேதனையினால் உருகி அழுகின்றான் ; அதனை யாம் சுகியேம் . எமது குழந்தையின் சிறையை விர்கவிலே விடுவிக்க வேண்டும் . இன்று ஆவணி மூல நட்சத்திராம் . ஆதலின், அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்கு இத

தினமே குதிரை எல்லாம் செலுத்துதல் வேண்டும். ஆதவினால், நீவீர் அனைவரும் வனத்திற்கு விரைந்து செல்லுங்கள். அங்கு சஞ்சரிக்கும் நரிகள் யாவற்றையும் பிடித்துப் பரிகளாக்குங்கள். நீவீர், பரிகளைச் செலுத்தும் பாகர்களாய் அவைகளைச் செலுத்தி முன்னர் செல்லுங்கள். யாழும், குதிரை வணிகர் தலைவனாய் உங்கள் பின் வருவோம்” எனப் பணித்தருளினார். இவ்வாறு சிவபெருமான் பணித்தருளும், நந்தி பகவான் முதலிய தேவர்கள், அக்கணமே ஆராணியத்தில் சஞ்சரிக்கும் நரிகள் யாவும் பரிகளாய் அமையும் வண்ணம் செய்தனர். தாங்களும் குதிரைப் பாகர் வடிவம் பூண்டனர்.

தயாந்தியாகிய பரமசிவன் தமது சதாசிவ மூர்த்தத்தை மறைத்தார். குதிரை வணிகப் பிரபுபோல வேடம் பூண்டார். நான்மறைகளாலும் அமைந்த ஒரு பரிமின்மேல் அமர்ந்தார். தேவர்களாகிய பாகர்கள் முன் செல்ல, சிவபிரானும் பின்னே சென்றார். பாண்டி நாட்டின் தலை நகராகிய மதுரையை நோக்கிப் பட்ட சென்றது. குதிரைக் கூட்டத்தின் ஒலியும், பாகர்களின் ஆஸ்பரிப்பும், எங்கும் நிறைந்து எவர்க்கும் அச்சத்தை உண்டாக்கின. இவ்வாறு நிகழும் காலையில், மதுரையின் புறத்தே நின்ற சிலர், வாடு வேகமும் பின்னிட, விரைந்து முன்னோடி, அரசன் சமுகத்திற் சென்று வணங்கினர். வணங்கி நின்று, சிரங்கள் மேல் கரங்கள் கூப்பி, “மகாராசாவே! ஊழிக்காலத்துச் சமுத்திரம்போலக் குதிரைப் பட்டெயான்று உமது நகருக்கணித்தாய் வருகின்றது; யாம் இது கண்டோம்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அது கேட்ட பாண்டியன், தான் ஆராய்ந்தறியாது திருவாதவூராடிகளை வருத்தியமைப்பறி, அளப்பாரிய துயரமடைந்தான். அவர்மேல், மிக்க அபிமானங் கொண்டான். அவரைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைப்பித்தான். இரத்தினாபரணம், பீதாம்பரம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, அவர் மனத்தை மகிழ்வித்தான். அவரை நோக்கி, “அமைச்சரே! நீர் என் பொருட்டாகக் கொண்ட குதிரைகள், இன்று நகரின் புறத்தே வந்துள்ளன. அவைகளைக் காணும் வண்ணம் வருவீராக” என்றான். அப்பொழுது பாண்டியன், அமைச்சருடன் விவிக்கையில் ஏறிப் பரிகளைக் காணும் பொருட்டுச் சென்றான்.

பேரிகை முதலிய வாத்தியங்கள் ஒவிக்கப் பரந்துவரும் சமுத்திரம் போலக் குதிரைப் படை வருவதை அரசன் கண்ணுற்றான். அவன் வாதவூரரை நோக்கி, “அமைச்சரே! இப்பரிகளை நடத்திக் காட்டுமாறு, வணிகர் தலைவரிடத்தில் தெரிவிப்பீராக” என்றான். வாதவூர் அவ்வாறே சென்று கூறினார். வணிகர் தலைவராகிய சிவபிரான், பாண்டியன் நன் றாகப் பார்க்கும் வண்ணம் குதிரைகளுக்குரிய நடையெல்லாம் இனிதாக நடாத்திக் காட்டினார். மன்னன் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தான். மதிக்கப்படாத விலையைர்ந்த ஆடையொன்றை வணிகர் தலைவனுக்குப் பரிசாக அளித்தான். அதனை வணிகர் தலைவர் சென்டினால் ஏற்றுப் புன்னகை புரிந்தார். அரசன் குதிரைகள் கிடைத்தமையால் மிக்க மகிழ்ச்சியடையவனானான். அவன், வணிகர் தலைவனைப் பார்த்து, “இக் குதிரைகளையெல்லாம் கயிறு மாறித்தரல் வேண்டும்” எனக் கூறினான். அப்படியே குதிரைப் பாகர்களில் ஒருவர் கயிறு மாறிக் கொடுத்தார். பாண்டியனுடைய பரியாளர், குதிரைகளைக் கொண்டுபோய்ப் பந்தியில் சேர்த்தார்கள். அரசரும் அமைச்சரும் தத்தம் அரசர்மனையை அடைந்தனர்.

“கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்”

11. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

மாணிக்கவாசகர் பாண்டி நாட்டில் உள்ள திருவாதவூரிற் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் சம்புபாதாசிரியர். தாயார் சிவனூனவதி அம்மையார். இவரது அறிவின் திறனையும், பெருமையையும் அறிந்த பாண்டிய மன்னன் இவரைத் தன் அமைச்சராக்கிக் கொண்டான். திருப் பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலில் சிவபிரானால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றார்.

பக்திச் சுவையிக்க இனிய திருவாசகத்தை இவர் பாடியருளினார். சிவபெருமான் திருவருளினால் நரியைக் குதிரையாக்கிக் கொண்டுவந்து உதவி செய்யப் பெற்றார். புத்தர்களை வாதில் வென்று சைவ சமய உண்மையை நிலை நிறுத்தினார். ஊமைப் பெண்ணைப் பேசுவித்தார். இத்தகைய அற்புதங்களைச் செய்து ஊர் ஊராகச் சென்று சிவபிரானை வணங்கி வந்தார்.

பல சிவதலங்களையும் தரிசித்து வணங்கிய மணிவாசகர், சிதம்பரமே எவற்றினும் மேலான தலமெனக்கண்டு அங்கு சென்றார். அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நடராசப் பெருமான், பக்த சிகாமணியாகிய மணிவாசகர் திருவாசகம் முழுவதையும் சொல்லத் தம் அருமைத் திருக்கரங்களால் ஓர் ஏட்டில் வரைந்தருளினார்.

ஒருகால் கேட்டினும், உருகாமனமும் அழல் வாய்ப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகும் திருவாசகத்தை இயற்றிய மணிவாசகப் பெருமான் எல்லாருங் காணக் கணக்கைபயின் உள்ளே புகுந்து தில்லையில் உள்ளார் யாவரும் ஆனந்த பரவசமடையச் சிவசாய்ச்சிய பதவியை அடைந்தார்.

(1)

திருப்பெருந்துறை

வாழாப்பத்து

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தாசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டந் அருளிலை யானால்
 வார்க்டல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என் றருள்புரி யாயே.

பொழிப்புரை :- மன்னும் விண்ணுமாய் எங்கும் வியாபித்த எம் மேலோனே ! நான் வேறு ஆதாவில்லாதவன் என்பதைக் கண்டருள்க. சிவலோக மன்னனே ! சிறப்பாய் விளங்குபவனே ! திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே ! என்னை ஆட்கொண்ட நீ வீட்டின்பத்தைத் தந்தருள வில்லையானால் உன்னோடு தவிர யான் யாரோடு நொந்து கொள்வேன்? வேறு யாரிடம் இக்குறையை எடுத்துப் பேசுவேன்? நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழுந்திருக்க இயலாத என்னை உன்பால் வருகவென்று அருள் செய்வாயாக.

குறிப்புரை :- பார் - பூமி; விண் - ஆகாயம்; பற்று - ஆதாவ; சிவபுரத்தாசே - சிவலோகநாயகனே; ஆர்க்கெடுத்துறைக்கேள் - உன்னைவிட வேறு யாருக்கு நான் என் துன்பத்தைச் சொல்லுவேன்; வார் - நீண்ட; கடல் உலகு - கடல் சூழ்ந்த பூமி; பரந்த - வியாபித்து; ஆண்ட - ஆட்கொண்ட.

(2)

திருவாரூர் - திருப்புலம்பல்

உற்றாரை யானவேண்டேன் ஜார் வேண்டேன் பேர்வேண்டேன் கற்றாரை யானவேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும் குற்றாலத் தமாந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவேனே.

பொழிப்புரை :- திருக்குற்றாஸத்திலே விரும்பி வீற்றிருக்கும் கூத்தப்பெருமானே ! உறவினரை யான் வேண்டுவேண்டலேன். ஊரும் பேரும் எனக்கு வேண்டுவனவல்ல. கலைஞரானமுடையாரை யான் விரும்பேன். கற்கவேண்டியனவும் இனிப் போதுமானவையே. கழல்கள் ஒலிக்கின்ற உந்து திருவடிக்கே கன்றையுடைய பசுவின் மனம் போலக் கனிந்து உருகுவதையே யான் என்பால் வேண்டுகின்றேன்.

குறிப்புரை :- உற்றார் - உறவினர்; கற்றார் - கலைஞரானமுடையவர்; கற்பனவும் இனியமையும் - கற்கவேண்டியனவும் இனிப் போதுமானவையே; குற்றாலம் - திருக்குற்றாலம்; (கன்று + ஆ = கற்றா) - கன்றையுடைய பசு; குரை - ஒலிக்கின்ற.

12. சைவ சமயம்

இவ்வுலகத்தில் பல சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் நமது நாட்டிலே நான்கு சமயங்கள் உண்டு. சைவ சமயம், புத்த சமயம், கிறிஸ்து சமயம், முகம்மது சமயம் என்பன அவை. சைவ சமயம் எக்காலத்தில் உண்டானதென்பது எவராலும் சொல்லிக்கொள்ளுதல் இயலாது. இற்றைக்கு ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் இருந்தவர்கள் சைவசமயிகளாய் இருந்தார்கள். பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட இராமாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. இராமபிரான், பாண்டவர்கள் முதலியோர் சைவ சமயிகளே. இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன் ஒரு சிவபத்தன். இதனை, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கூறியருளிய தேவாரத்தில் காணலாம். “இராவணன் மேலது நீறு” என்பது அத்தேவாரத்தின் முதலடியாகும். ஆதலால் சைவசமயம் சரித்திர காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தென்பது நன்கு தெளிவாகும்.

புத்த மதம் கௌதம புத்தரால் வட இந்தியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்து சமயம், கிறிஸ்து என்பவரால் பலஸ்தீன் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முகம்மது சமயம், முகம்மது என்பவரால் அராபியாவில் தொடங்கப்பட்டது.

சைவ சமயம் என்பது, சிவத்தை அடையச் செய்யும் சமயம் எனப் பொருள்படும். சிவம் என்பது கடவுள். சைவ சமயம், மற்றைய எல்லாச் சமயங்களிலும் மிக மேலானது. சைவ சமய நெறிப்படி நடப்பவர்கள், தவறாது இறைவனை அடைவார்கள். சைவ சமயம் எல்லா அறங்களையும் கூறுகின்றது. “எச் சமயத்த வராயினும், தமது சமயக் கடவுளை வழிபடும் போது, அவ்வழி பாட்டை எமது கடவுள் ஏற்று அருள்புரிவார்” என்று சொல்வது சைவசமயம் மாத்திரமே. மோட்சம் அடைதற்குச் சாதனமாகச் சமய நெறியைப் படிப்படியாக நிரைப்படுத்தி உள்ளது சைவசமயம் ஒன்றேயாம்; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன அவை. மற்றைய சமயங்களில் இவ்வாறான படிகள் இல்லை. எல்லாவிதமான தீமைகளையும் விலக்குவது

சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம். கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், புலாலுண்ணல் முதலிய பாதகங்களைச் சைவசமயம் கண்டித்து விலக்குகின்றது.

“சைவ சமயமே சமயம்” என்பது ஞானிகளின் வாக்கு. நம்மைப் பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீக்கிக் கடவுளோடு சேர்க்கத்தக்கது சைவசமயம் ஒன்றே. ஆதலால் நாம் ஓவ்வொருவரும் சைவசமய நெறிப்படி ஒழுகிவருவோமாக.

“மேன்மைகாள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

13. சிவபெருமான்

இவ்வுலகத்தையும், உலகத்திலுள்ள சகல பிறப்பின் உயிர்களையும் உண்டாக்கினவர் சிவபெருமான். மலை, கடல், நதி, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன் முதலிய இயற்கைப் பொருள்களையும் உண்டாக்கியவர் அவரே. அரிதாகிய மாணுடப் பிறவியை அளித்து, நம்மைக் காத்து வருபவரும் அவர்ஸ்வவா? ஆதலால், நாம் தினந்தோறும் அவரை நினைத்து வழிபடுவது மிக அவசியமாகும். கடவுள் தம்மை வழிபடுவதற்குப். பல திருவருவங்களைக் கற்பித்தருளி யிருக்கிறார். அவை சிவவிளங்கமும், உமாதேவியார், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வீரபத்திரர், வைவார் முதலியவர்களைக் குறிக்கும் திருவருவங்களுமாம். இவ்வாறு பல பெயர்கள் இருந்தாலும் கடவுள் ஒருவரோயாம். அவரை நாம் காணுதல் இயலாது. அவருடைய இயல்புகள் திருவருவங்களில் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை நாம் ஆலயங்களிற் காணலாம். சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்று அருள் செய்யும் இடம் திருக்கோயில்கள் எனப்படும். ஆதலால் ஆலய வழிபாடு ஆன்மாக்களுக்கு மிக இன்றியமையாதது. ஆன்மாக்களின் மும்மலங்களை நீக்கி, மோட்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்

என்னும் பெருங் கருணையினால் சிவபெருமான், மூவகையான திருமேனி களைக் கொண்டருளினார். அவை அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பன. அருவத் திருமேனியில் சிவன் என்னுந் திருநாமத்தைப் பொருந்துவர். அருவுருவத் திருமேனியில் சதாசிவன் என்னுந் திருநாமம் பெறுவர்; உருவத் திருமேனியைக் கொள்ளும்போது, மகேஸரன் என்னுந் திருப்பெயரால் வழங்கப்படுவர்.

சிவபெருமான் அங்கிங்கெணாதபடி எங்கும் வியாபகமாய் நிற்பினும், ஆஸயங்களில் மாத்திரமே தயிரில் நெய்போல் விளங்கி நிற்பார். மற்றைய இடங்களிலெல்லாம் பாலில் நெய்போல் வெளிப்படாது நின்று அருள்புரிவார். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் ஆகிய பகுச கிருத்திய (ஜநதொழில்) நடனமே உருவத் திருமேனியாகும். ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தை ஊட்டி, வினைகளை நீக்கி, முத்தி கொடுப்பவர் சிவபெருமான் ஒருவரே. சிவபெருமானை, நாம் ஆன்ம நலத்தின் பொருட்டுத் தினந்தோறும் தவறாது வழிபட வேண்டும். கடவுள்மேல் பற்று வளர் வளர், எமது உலக இன்ப ஆசைகள் வலிமை கெடுகின்றன. நாம் கடைசியாய் அடையவேண்டிய பொருள் இறைவன் திருவடிகளே ஆதலால் நாம் நாடோறும் இடையறாது அவரை வழிபட்டு வருவோமாக.

அருளிய நூல்கள் :

சிவபெருமானாலும் அவர் திருவருள் பெற்ற ஞானிகளாலும் அருளிச் செய்யப்பட்ட சைவ நூல்கள் பல. நூல்கள் பலவாயினும் அவை கூறும் உண்மை ஒன்றே. வேதம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், மெய்கண்ட சாஸ்திரம் முதலியன சைவ சமய நூல்களாம். இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்பன நான்கு வேதங்கள். காமிகம் முதல் வாதுளம் வரையுள்ள இருபத்தெட்டும் ஆகமங்கள். இவை சிவபிரானால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை. தேவாரம் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் மூவராலும் பாடப்பட்டவை. திருவாசகம் மாணிக்கவாசக

சுவாமிகளால் பாடப்பெற்றது. திருமந்திராம் திருமூல நாயனாரால் அருளப்பட்டது. மெய்கண்ட சாஸ்திரம் பதினான்கும் உமாபதி சிவாச்சாரியார், மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், உய்யவந்ததேவநாயனார் முதலிய ஞானிகளால் பாடப்பெற்றவை இவை யாவுக்கு சைவ சமயத்திற்குப் பிரமாணமாய் உள்ளன. இவை ஞானநூல்களாம். இந்நூல்கள் தவிர, புராணங்கள் இதிகாசங்கள் என இரு வகையான சைவ நூல்கள் உண்டு.

புராணங்கள் கடவுளுடைய திருவருட சிறப்பைச் சொல்வன். இவைகளைப் படிப்பதால் சிவபக்தி வளரும். பெரியபூராணம், திருவிலையாடற் புராணம், கந்தபூராணம் முதலியன் புராணங்களிற் சிறந்தன. இவை முறையே சேக்கிழார், பரஞ்சோதி முனிவர், கச்சியப்ப சிவாசாரியார் முதலியோராற் பாடப்பட்டவை. சைவ இதிகாசங்கள் அடியார்களுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லுவன். இவைகளைப் படிப்பதால் அடியார் பக்தி உண்டாகும். ஆதலின் நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்மை பயக்கும் நூல்களைக் கற்று நற்பயன் அடைவோமாக.

“நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்து(ம) நினை என்றும் சிவன்தானினை”

14. திருக்கேநீச்சரம்

திருக்கேதீச்சரம் என்னுந் திருத்தலம் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. இத்தலம், மாதோட்டத்தில் உள்ள பாலாவியின் கரையில் உள்ளது. இது நெடுங்காலம் அறியப்படாமல் மறைந்திருந்தது. பின்னர் சில அடியார்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் மிகச் சிறியது. ஈச்சரம் என்பது சிவன் ஆலயம். இராகு, கேது என்னும் சிரகங்கள் சிவபெருமானை வழிபட்டு அவர் திருவருள் பெற்றமையால் திருக்கேதீச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றது. இத்தலம் மிகவும் புனிதமானது. இவ்விடத்தில் கண் டெட்டுக்கப்பட்ட

புதைபொருள்களால், இங்கே யிகச்சிறந்த ஓர் ஆலயம் முன்னர் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று புலனாகின்றது.

எழுநாட்டில் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்களூள் இதுவும் ஒன்றாகும். இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “பாலாவியின் கரைமேல்” என்று தாம் பாடிய திருப்பதிகத்தில் பாடல் தோறும் சூரிச்செல்கின்றார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் “மாதோட்டத்தன்னால் நன்னூகேதீச்சரம்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றால் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் தலம், மாதோட்டத்தில் உள்ள பாலாவியாற்றின் கரையில் உள்ளது என்பது தெளிவாம். மாதோட்டத்தை மாந்தை என்றும் சூறுவர். கிறிஸ்துவக்குப் பின் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இத்தலம் மனற்றிடர் ஆகிவிட்டது.

பூர்வகாலத்தில் ஆதிசேடனும் வாயுபகவானும், “யானே வலியவன் ; யானே வலியவன்” என்று இறுமாப்புக் கொண்டு பெரும்போர் புரிந்தனர். ஆதிசேடன் தன்னுடைய படங்களால் மேறுவின் சிகரங்களை மறைத்தான். வாயுபகவான் சினங்கொண்டு, மேறுவின் சிகரங்களைப் பிடித்து ஏறிந்தான். அவற்றுள், இரண்டாவது சிகரமே திருக்கேதீச்சரம் என்பார். இது, “மயன்” என்பவனால் சிவாலயமாகக் கட்டப்பட்டது. அத்தலத்தில் சிவபிரான் எழுந்தருளியிருந்து அடியவர்கட்டு அருள்புரிவின்றார். அத்தலத்தில் தேவர்கள் அர்த்தசாம்பஸ்தை செய்து வணங்குவார்கள்.

மயன் என்பவன் பாலாவித் தீர்த்தத்தில் நீராடிச் சிவபிரானைத் தியானித்து வந்தான். அவன் அங்கே அநேக திருப்பணிகளைச் செய்தான். சிலகாலம் அவ்விடத்திலேயே தங்கியிருந்து இறைவன் திருவடி நிழலை எய்தினான்.

இப்பொழுது இவ்வாலயத்தைப் புதுப்பிக்க ஒரு திருப்பணிச் சபையைச் சைவ மக்கள் நிறுவியுள்ளார்கள். இச்சபையே இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது.

எழாந்திருமுறை

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்டபாடை

வெய்யவினை யாய அடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி வின்றகடல் மாதோட்டநன்னகாரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யச்சை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

-- சந்தரர்

பொழிப்புரை :- அடியார்கள் மீது வருந் தீவினைகளை நீக்கியருளுகின்றவர் யாவரெனில், பூமியிலுள்ள பல தேசமக்கள் வந்து நிறைந்திருக்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள மாதோட்டமென்னும் சிறந்த ஊரிலுள்ள பாலாவி எனப்படும் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கும் திருக்கேதீச்சரமென்னும் ஸ்தலத்தில் கெளரியமிகையோடு வீற்றிருக்கின்ற சிவந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே.

குறிப்புரை :- வெய்ய - கொடிய; வையம் மலிகின்ற - வையத்து மக்கள் கேதீச்சவரரை வணங்குவதற்கு வந்து நிறைவின்ற; வையேரிடை மடவாள் - பாம்புப் படத்தைப்பாத்த இடையினையுடைய கெளரியம்மை; செய்ய ச்சை முடியான் - சிவந்த சடாமுடியை யுடையவர்.

இறைவன் பெயர்: கேதீச்சவர்

இறைவி பெயர்: கெளரியம்மை

15. திருவிசைப்பா

திருவீழி மிழலை

பண் - பஞ்சமம்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணையா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றங்ம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந்த னவே.

- சேந்தனார்

பொழிப்புரை :- ஞான நூல்களைக் கற்றவர்கள் கடித்து உண்ணாது விழுங்குகின்ற கற்பகக்கனி போன்றவனை, எல்லையில்லாத கருணைக்கடல் போன்றவனை, கல்லாதார் அறிய மாட்டாத மாணிக்கமலை போன்றவனை, நினைப்பவர்கள் மனத்தில் ஒளி வீசுகின்ற இரத்தினத் தீபம் போன்றவனை, கோபத்தால் பகைவர்களாகிய மூவரது திரிபுரங்களையும் பொடியாகும்படி அழித்த எம்முடைய சிவபெருமானை, திருவீழிமிழலையென்னுந் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைனைப் பார்த்துப் பார்த்து மனமானது மகிழ்ச்சியால் குளிர் என் கண்களும் குளிர்ந்தன.

குறிப்புரை :- கற்றவர் - ஞான நூல்களைச் சர்க்குரு முகமாகப் படித்தவர்; கற்பகக் கனியை - தேவலோகத்தின் தருவான கற்பக மரத்தின் பழத்தை; மற்றவர் - நூல்களைக் கல்லாதவர்கள்; மதிப்பவர் - தன்னை மனத்துள் வைப்பவரின்; செற்றவர் - பகைத்தவர்; புரங்கள் - திரிபுரங்கள்; செற்ற - அழித்த; திருவீழிமிழலை - காவிரியாற்றுத் தென் கரையிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்று.

16. நல்வினை, தீவினை

சிவபெருமான் எல்லா உயிர்களுக்கும் பாம தந்தை யாவார். ஆதலால் மற்றைய உயிர்கள் எல்லாம் நமக்குச் சுகோதாங்களாகும். இவ்வாறு இருந்தும் நாம் சில உயிர்களை வருத்துகின்றோம். சிலவற்றைக் கொலை செய்கின்றோம். நாம் இவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணம் நமது ஆசையேயாகும். ஆசையானது எல்லையைக் கடக்கும்போது நாம் செய்வது தீவினையாகும். வினைகள் இருவகைப்படும். அவை நல்வினை, தீவினை என்பன. உலக இனப்பத்தைக் கெடுத்து ஆன்ம நலத்தைக் கெடுக்கும் செயல்கள் தீவினைகள் எனப்படும். ஆசை, கோபம், பொறாமை, செருக்கு, நீதியீனம், வன்சொல் முதலியன தீவினைகளாகும்.

தீவினை செய்தோர் இம்மையிலும், மறுமையிலும் துண்பத்தை அடைவர். குருடர், செவிடர், முடவர், வறியவர், அறிவீனர், நோயால் வருந்துவோர் முதலிய இவர்கள் முற்பிறப்பில் தீவினை செய்தோராவர். நாம் தீய செயல்களைச் செய்யாதவாறு ஒழுகுதல் வேண்டும். இளமைப் பிராயத்தில் இதனை மேற்கொள்ளுதல் எனிது. நேரமை, சத்தியம், அடக்கம், மன

உறுதி, மனத் திருப்தி ஆகிய நற்பண்புகளை நாடோறும் கைக்கொண்டு ஒழுகுதல் மிக இன்றியமையாதது. அவ்வாறு கைக்கொண்டு ஒழுகி வருவோமாயின் நாம் தீவினை களைச் செய்யமாட்டோம்.

பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிதல், நீதிநூல்களைக் கற்றல், அடியார் சரித்திரங்களை வாசித்தல், ஆசிரியர், குரு முதலியோருக்குப் பணிந்து நடத்தல், பிற உயிர்களுக்கு இரங்குதல் ஆகியன தீவினை புரியாதிருப்பதற்குத் துணையான ஏதுக்களாம். அல்லும் பகலும் ஈசனை வணங்கிப் பணிந்து நடத்தலே தீவினையினி ஸ் நும் நீங்குதற்குச் சிறந்த சாதனமாகும்.

ஆணவத்தை அடக்கி ஆன்மாவுக்கு நன்மை பயக்கும் செயல்களைப் புரிதல் நல்வினைகளாகும். நல்வினை செய்பவர்கள், இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பத்தை எய்துவர். நாம் செய்யும் நல்வினைகள் நமக்கு நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். தீயசெயல்கள் புரிவோமாயின், அவை துன்பத்தைக் கொடுக்கும். இவ்வினைகள் மனம், மொழி, மெய் என்னும் மூன்றினாலும் செய்யப்படும். கடவுள் வழிபாடு, ஏழைகளுக்கு இரங்குதல், பிறர் பிழை பொறுத்தல், இன்சொல், நற்போதனை புரிதல் ஆதியன நல்வினைகளாம்.

நாம் நான்தோறும் நல்வினை செய்து வருவோமாயின், அதில் உள்ள பற்று மேலும் மேலும் ஓங்கும். அப்பொழுது ஆணவம் வலிமை குன்றும். உண்மையறிவு உண்டாகும். இறைவன் திருவருள் பாலிப்பான். ஆதலின், நாம் தீவினைகளை ஒழித்து, நல்வினைகளைச் செய்துவருவோமாக.

“நன்மை கடைப்பிடி” “தீவினையகற்று”
“பால்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்”

17. திருநீறு

திருநீறு சிவசின்னங்களில் ஒன்று. சைவ சமய ஒழுக்கங்களில் இன்றியமையாதது திருநீறனிதல். வெண்ணிற விபூதி யே அனியத் தக்கதாகும். திருநீற்றை வடக்கு முகமாக வேஞ்ஞும், கிழக்கு முகமாக வேஞ்ஞும் இருந்து கொண்டு தரித்தல் வேண்டும். அதனை அனியும்போது சிவபிரானை நினைத்தலும், திருவைந் தெழுத்தை உச்சரித் தலும் அவசியமானவை, திரு நீறு தரிக்கும் போது, நிலத்திலே சிந்தாவன்னம் அண்ணாந்து வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் தரித்தல் வேண்டும். தரையிலே சிந்தினால், சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு அவ்விடத்தைச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். திருநீறனியாதவர்களின் முகம் சுடுகாட்டுக்குச் சம்மாகும்.

திருநீற்றை உத்தாளனமாக வேஞ்ஞும் திரிபுண்டரமாக வேஞ்ஞும் தரிக்கலாம். பரவப்பூசுதல் உத்தாளனம் எனப்படும். மூன்று குறியாகத் தரிப்பது திரிபுண்டரம். திரிபுண்டரந் தரிக்கும் பொழுது மேல்வரும் விதிகள் கவனித்தற்குரியன. வளையா திருத்தல், இடையராதிருத்தல், ஒன்றையொன்று தீண்டாதிருத்தல், மிக அகலாதிருத்தல், ஒவ்வோர் அங்குல இடை வெளியிருத்தல் என்பன அவையாகும். சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பழ், முழந்தாள்கள், புயங்கள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், விலாப்புறங்கள், முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறு இடத்தும் குறி தரிக்கலாம்.

திருநீற்றுக்கு மேலே சந்தனமேனும் சூங்குமேனும் அனிதல் ஆகாது. இவற்றைத் திருநீற்றுக்குக் கீழே புருவ நடுவில் தரிக்கலாம். காலையிலும், மத்தியானத்திலும், மாலையிலும், தந்தசுத்தி செய்த பின்னும், நீராடிய பின்னும், பூசை போசனம் நித்திரை என்பவற்றுக்கு மூன்றும் பின்னும் திருநீறு அனிதல் அவசியமாகும். திருநீற்றின் மகிழை, திருகுஞானசம்பந்த சவாமிகள் பாடியருளிய திருநீற்றுப் பதிகத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. திருநீறனிவதால் முத்தியும் சிவகுஞானமும் உண்டாகுமென ஞான நூல்கள் கூறுகின்றன. “முத்தி தருவது நீறு” “போதந்தருவது நீறு” என்பன திருகுஞானசம்பந்தர் திருவாக்

காகும். ஒருவன் திருநீறு அணியம் பொழுது, அத்திருநீறு படிகின்ற ஒவ்வோர் இடமும் சிவலிங்கமாகின்றதென்றும் உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“நீரில்லா நெற்றி பாழ்”

18. திருக்கோணஸ்வரம்

ஈழநாட்டில் உள்ள பாடல்பெற்ற திருக்தலங்களில் திருக்கோணஸ்வரமும் ஒன்று. இதைக் “தக்கின்கைலாசம்” என்றும் கூறுவர். இத்தலம் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. முன்னொரு காலத்தில் ஆதிசேடனுக்கும், வாயு பகவானுக்கும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. அதனால், அவர்களில் யார் அதிக வலிமையுடையவர் என அறிய நேர்ந்தது. ஆதிசேடன் கைலையங்கிரியை வளைத்து இறுகப் பற்றிக்கொண்டான். வாயுபகவான் மிக்க வலிமையோடு வீசினான். அப்பொழுது கைலையங்கிரியில் உள்ள முன்று சிகரங்கள், வாயுபகவானால் பிடிந்தி எறியப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறிடத்தில் விழுந்தன. அவைகளில் ஒன்று திருக்கோணமலை. இது முக்கோண பழவுள்ளது. திருக்காளத்தி, திருச்சிரப்பள்ளி என்பன மற்றைய இரு சிகரங்களாம்.

மனுநீதிகண்ட சோழமன்னின் மகன் வரராமதேவன், திருக்கோணமலையையடைந்து சிவாலயத் திருப்பணிகள் பலவற்றைச் செய்வித்தான், சிலகாலத்தின் பின் வரராம தேவன் மகனாகிய குளக்கோட்டு மன்னன் ஆங்கு வந்தான். அவன் தனது தந்தையின் விருப்பப்படி கோணசர் ஆலயத் திருப்பணிகளைச் செய்து முடித்தான். அவனால், அவ்விடத்தில் ஒரு திருக்குளமும் அமைக்கப்பட்டது.

அதன் பின்பு, முன்னர் இலங்கையையாண்ட போர்த்துக் க்ஷரால் அவ்வாலயம் இடிக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தில் அவர்கள்

கற்கோட்டையான்றைக் கட்டினார்கள். அவ்வூர்ச் சைவமக்கள் மீண்டும் அவ்விடத்தில் ஓர் ஆஸயம் அமைக்க எண்ணினார்கள். அதன் பொருட்டுத் திருப்பணிச் சபை யொன்று நிறுவப்பட்டது. ஏறக்குறைய முந்தாறு வருடங்கள் வரையில் இல்லாதிருந்த கோணேசர் ஆஸயம் அவ்விடத்தில் மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

சில வருடங்களின் முன் அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட அழகிய மூன்று விக்கிரகங்கள் அவ் ஆஸயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டன. இப்பொழுது அடியார்கள் பலர், அங்கு சென்று காணிக்கை செலுத்தி வழிபட்டு வருகின்றனர். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று ஒருங்கே அமைந்த திருத்தலங்களில் இவ்வாலயமும் ஒன்றாகும். இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானின் பெயர் கோணேஸ்வரர்; அம்பானின் பெயர் மாதுமையாள்.

மூன்றாந் திருமுறை

திருக்கோணமலை

பண் — புறநீர்மை

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்முடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைத்து நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுணையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

—சம்பந்த சுவாமிகள்

பொழிப்புரை :— தாயினும் நல்லன்புடைய பெரியவரென்று அடியார் பலரும் போற்றிப் புகழ்வர். சிவபெருமான் அடியார் உள்ளத்து என்றும் நீங்காது உறைபவர். பலவேறு வடிவில் காணப்படுவார். நோய் வந்துற்ற காலத்தும் அடியாரைவிட்டு அகலாத தன்மையுடையவர். விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் காட்சி கொடுப்பவர். நீரவாம், நிலவாம் பொருந்திய கோணமாமலையைக் கோயிலாகக் கொண்டுள்ளவர்.

குறிப்புரை :— போற்றிசைப்பார்கள் - வணங்கித் துதிப்பார்கள், மருவி - பொருந்தி. நின்றகலா மாண்பினர் - நின்று நீங்காது பெருமையுடையவர்.

19. திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார்

கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே சிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் ஸாதுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பொழிப்புரை :— பாலைப் பெறுவதற்கு விரும்பிச் சிறு குழந்தையான உபமன்னியு முனிவர் அழுவும் அவருக்குத் திருப்பாற்கடலையளித்த பெருமானும் திருமாலுக்கு அந் நாளில் சக்கரப்பட்டைய அளித் தருளியவனும், நிலைபெற்ற தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தின்கண் சிவானங்துக் கடவில் மூழ்கிக் களிக்கின்ற அந்தணர்களாகிய தில்லை மூவாயிரவர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலத்தையே விரும்பியேற்று நடம் புரிபவனுமாகிய நடராசப் பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு கூறி வணங்குவோமாக.

குறிப்புரை :— பாலகன் - வியாக்கிரபாத முனிவருடைய புத்திராகிய உபமன்னியு முனிவர். ஆவிக்கும் - களிக்கின்ற. இடமாகப் பாலித்து - இடமாகக்கொண்டு. நட்டம் - திருநடனம். மால் - விட்டுணு.

(அ) உபமன்னியு முனிவர் குழந்தைப் பருவத்திலே பால் - வேண்டி அழுதபொழுது, நடராசப் பெருமான் திருப்பாற்கடலை அழைத்து அவருக்கு உண்ணுமாறு கொடுத்தருளினார்.

(ஆ) திருமால் சிவபெருமானை வேண்டிப் பூசை செய்து சக்கராயுதம் பெற்ற வரலாறும் இச் செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளது. “மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று ‘அருள் செய்தவன்’ என்று உணரத் தக்கது.

20. நித்திய கரும்

“அரிது அரிது மானுடாதல் அரிது” என்றார் ஓளவையார். இத்தகைய கிடைத்தற்காரிய மானுடப் பிறவியை நாம் பெற்றுள்ளோம். நமக்கு இப்பிறவியை அளித்தவர் பரம் பொருளாசிய சிவபெருமான் அன்றோ? அவரை நாம் தினந்தோறும் வழிபடக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆதலின், நாம் நாள்தோறும் கடவுளை நினைப்பதற்காகச் சில வழிகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை நித்திய கரும் என்று சொல்லப்படும். அவைகளை நாம் நன்கு தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

நாம் தினந்தோறும் சூரியன் உதிப்பதற்கு முன் நித்திரை விட்டெட்டமுதல் வேண்டும். எழும் போது “சிவ சிவ” என்று சொல்லிச் சிவபிரானை மனதில் திட்டானித்தல் வேண்டும். அதன்பின்னர், அவசிய கரும் முடித்துத் தந்தசுத்தி செய்து, ஆடை முதலியவைகளைத் தோய்த்து, நீராடி, உலர்ந்த வஸ்திரம் துரித்தல் வேண்டும். இவற்றை முடித்தபின், திருநீறனிந்து சிவத் தியானம் செய்தல் வேண்டும். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள், சந்தியாவந்தனம் செய்தல் மிகவும் முக்கியமாகும். பின்பு ஆவுயனு சென்று சிவபிரானை வழிபடல் நன்று.

போசனம் அருந்தத் தொடங்குமுன் கடவுளைத் தியானித்து உண்ணுதல் வேண்டும். நாம் சாப்பிடும் பொழுது, உணவு கீழே சிந்தாதபடி கவனித்தல் அவசியமாகும். வீன் வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், நாய், கோழி, காகம் என்பவைகளைப் பார்த்தல் ஆகாவாம். உண்ணும்போது அன்னத்தில் மயிர், ஈ, ஏறும்பு முதலியன காணப்படுன் அவைகளைச் சிறிது அன்னத்துடன் புறத்தே நீக்கி, நீரினாற் சுத்தி செய்து உண்ணுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். உண்ணும் போது விளக்கவியின் போசனம் பண்ணாது, அவ்வுணவை வலக்கைய... முடி விளக்கேற்றி வருமளவும் பஞ்சாட்சரத்தை மனத்திற் செபித்திருந்து விளக்கேற்றியபின் நீரினாற் சுத்தி செய்து இதனை உண்ணல் வேண்டும்.

உணவுறந்தியபின், திருநீறனிந்து சிவபெருமானை மனத்தில் தியானித்தல் வேண்டும். வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும்

போதெல்லாம் திருநீறு அணிதல் மிகவும் நன்றாகும். திருநீறு தரிக்கும் பொழுதெல்லாம், சிவபிரானை நினைத்து தரித்தல் வேண்டும். செல்லும் வழிகளில் கோயில்களைக் கண்டால் வணங்கிப் போதல் மிக இன்றியமையாதது.

நாம் நாள்தோறும் புரியும் கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்குமுன் கடவுளை வணங்கித் தொடங்குதல் வேண்டும். செய்து முடிந்தபின் வீடு திரும்பி வீண் வார்த்தைகள் பேசாமலும், வீண் செயல்களில் ஈடுபடாமலும் இருத்தல் நலமாகும். அன்றேல், தேவாரம், திருவாசகம், அடியார் சரிதை போன்ற நூல்களைப்படித்தல் வேண்டும். நித்திராக்குப் போகும்பொழுது திருநீறு தரித்துச் சிவத் தியானத்துடன் நித்திராக்குச் செல்லல் வேண்டும். நாள் தோறும் நாம் இவ்வாறு ஒழுகிவரின் கடவுளைப் பற்றிய எண்ணம் மேன்மேலும் உண்டாகும். மெய்யறிவு வளரும். அப்பொழுது நாம் எடுத்த பிறவியின் பயனை அடைந்தவர்களாவோம்.

“காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்கு”

21. கோயில்களுக்குச் செல்லுதல்

முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை வழிபடுஞ் சமயம் சைவசமயம் எனப்படும். சிவபெருமானை வணங்குபவர்கள் சைவசமயிகள் எனப்படுவர். சைவசமயிகளுக்கு ஆலயவழி பாடு மிகவும் இன்றியமையாதது. சிவபெருமான் எழுந்தருளி அருள் புரியும் இடம் சிவன் கோயில் எனப்படும்.

நாம் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது தோய்த்துலர்ந்த ஆடைதரித்து, திருநீறு அணிந்து இளநீர், பால், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, பூக்கள் ஆகிய பூசைக்குரிய பொருட் களுடன் பக்தியோடு செல்லுதல் வேண்டும். கோயிலைச் சமீபித்தவுடன் கால், கை கழுவி சுத்தமாகச் செல்லுதல் வேண்டும். கோயிலுக்கு முன்னர் நமக்கு முதலில் தெரிவது அதன் கோபுரமாகும். நாம் அதனை ஒதுவில் வணங்க வேண்டும்.

கோயிலுக்கு உள்ளே சென்றதும் நாம் பலிபீடத்தைக் காணலாம். அப்பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நின்று அமைதியுடன் அட்டாங்க, பஞ்சாங்க வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். ஆனால் தலை, மோவாய், இரு தோள்கள், இரு கைகள், இரு காதுகள் ஆகிய எட்டுறுப்புக்களும் தரையில்பட விழுந்து வணங்குதல் வேண்டும். இது அட்டாங்க வணக்கம் எனப்படும்; பெண்கள் தலை, இரு கைகள், இரு முழந்தாள்கள் ஆகிய ஐந்துறுப்புக்களும் தரையிற் படும்படி விழுந்து வணங்குதல் தக்கது. இது பஞ்சாங்க வணக்கம் எனப்படும். தரையில் விழுந்து வணங்கும்போது மூன்று முறை, ஐந்து முறை அல்லது ஏழு முறை இவைகளில் ஒரு முறையைக் கொண்டு தவறாமல் வணங்குதல் நல்லது.

இப்படி வணங்கிய பின் இரு கைகளையும் குவித்து, பூசு பஞ்சாட்சாத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, உள்ளே சென்று பூசைத்திரவியங்களைக் கொடுத்துப் பூசை செய்வித்து இறைவனைத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். வணங்கி முடிந்த பின் கோயிலை வலம்வர வேண்டும். வலம் வரும்போது மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும் கோயிலை வலம் வருதல் தக்கது; அதன் பின்னர் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியார், விநாயகர், முருகப்பெருமான் முதலிய தெய்வங்களையும் வணங்குதல் இன்றியமையாததென்க. வணங்கிய பின், சிவசந்திதியில் நின்று மனங்கசிட்டு உருகித் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புராணம், திருப்புகழ் முதலிய பாடல்களைப் படித்து வழிபடல் வேண்டும். அதன் பின்பு கோயில் வெளி வீதியையும் வலம் வந்து வணங்கி வீட்டுக்குத் திரும்புதல் வேண்டும்.

நாள் தோறும் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்குதல் விகவும் நன்றாகும். இவ்வாறு செல்ல இயலாதவர்கள் சோமவாரம், செய்வாய்க் கிழமை, வெள்ளி க்கிழமை, அமாவாசை, பெளர்ணமி, பிரதோஷம், திருவாதிரை, கார்த்திகை, வருடப்பிறப்பு, சிவராத்திரி, நவாத்திரி முதலிய புண்ணிய தினங்களில் தவறாது சென்று வழிபடல் வேண்டும்.

கால்கழுவாது போதல், எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல், பாக்கு வெந்றிலை உண்டல், முக்குநீர் சிந்தல், மயிர்கோதி முடித்தல், சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், வீணவார்த்தை பேசுதல், சன்னடையிடல், தோனில் உத்தரீயம் இட்டுக் கொள்ளுதல் என்பனவும் இவைபோன்ற பிறவும் கோயிலில் செய்யத் தகாத குற்றங்களாம்.

“ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று”

22. கோயிலைச் சுத்தங்கு செய்தல்

நாம் நமது உடம்பையும், உபயோகிக்கும் பொருள் களையும் சுத்தமாக வைத்திருக்கின்றோம் அல்லவா? இவை அனைத்தையும் நமக்குத் தந்தருளியவர் முழுமுதற் பொருளாகிய சிவபெருமானேயாவர். அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக் கோயிலையும் நாம் தூய்மையாக வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியமல்லவா?

கோயில் வீதிகளில் இருக்கும் புஸ்பன்டுகளைக் களைந்து அசுத்தப்பொருள்களை அகற்றுதல் வேண்டும். கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் கிடக்கும் குப்பை கூளங்களையும், அணில், எலி, வெளவால், பூணை, நாய் முதலிய பிராணிகள் இட்டிருக்கும் எச்சங்களையும் நீக்கிச் சுத்தங்கெய்தல் வேண்டும். கோயில் மண்டபங்களைக் கிழமைக்கு இரண்டு முறை, அல்லது மூன்று முறை நீரினால் கழுவிச் சுத்தப்படுத்துதல் அவசியமாகும்; மன் தரையாயின், பசுவின் சாணத்தால் மெழுகிச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

கோவிலின் திருமுற்றத்தைத் திருவலைகு கொண்டு சுத்தப் படுத்துதல் நன்று. இவ்வாறு தினமும் திருக்கோயிலைச் சுத்தப்படுத்தி வருவோமாயின், கடவுள் திருவருளை எனிதிற பெறலாம். இத்தகைய திருப் பணிகளைச் செய்து பயணடைந்தோர் பலராவர். அவருள் மிகச் சிறந்தவர், மைய

குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய அப்பர் சுவாமிகள் ஆவார். அவர் தமக்கையார் திலகவதி அம்மையாரும் இத்திருப்பணி களைப் புரிந்தே சிவபதம் அடைந்தனர். அப்பர் சுவாமிகள் திருக்கோயில் திருத் தொண்டை இடையறாது மிக்க பக்தியுடன் புரிந்து வந்தார். பிறகும் அவ்வாரே திருத்தொண்டாற்றித் திருவருள் பெறவேண்டுமென அவர் விரும்பினார்.

அதனால், அவர் பாடியருளிய திருவாரூர்த் திருத் தாண்டகத்தில், திருக்கோயில் சுத்தங்கு செய்து வழிபடும் நெறிகளை விளக்கிப் பாடியுள்ளார். அத்தேவாரம் வருமாறு :-

“நிலை பெறுமா ரெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும்மெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கும் இட்டுப்
ழுமாலை புனைந்தேத்திப் புகற்றந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெய் ஆதீ என்றும்
ஆகுரா என்றென்றே அலறா நில்லை”

- அப்பர்.

ஆதலின், நாமும் இறைவன் திருத்தொண்டுகளை மனமுவந்து, மிக்க பக்தியுடன் புரிந்து நற்பயன் அடைவோமான .

“ பக்திக் கடுத்தது பரிசுத்தம் ”

23. பூந்தோட்டத் தொண்டு

நாம் கடவுளுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டுகளுள் பூந்தோட்டத் தொண்டும் ஒன்றாகும். கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருப்பது அவசியமாகும். பூந்தோட்டம், வசதியும் புனிதமுமான இடத்தில் அமைக்கப் படல் இன்றியமையாதது. தோட்டத்தைச் சுற்றி வேலி அல்லது சுவர் இடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். நிலத்தை ஆழமாகக் கொத்தியேனும் உழுதேனும் பண்படுத்துதல் நன்றாகும்.

அதன் பின்னர், இறைவனுக்கு வேண்டிய மஸ்லிகை, மூல்லை, செவ்வரத்தை, கொன்றை, தும்பை, இருவாட்சி, விஸ்வம், பாதிரி, பன்னர், கோங்கு, ஆத்தி, வன்னி, மந்தாரை முதலிய கொடி செடி வகைகளையும் தருக்கனையும் நாட்டி. வளர்த்தல் வேண்டும்.

கடவுளைப் பூசை செய்வதற்குப் பத்திரம், புட்பம் முதலியன எடுத்தலும் வழிபாடேயாகும். இத்தொண்டு புரிபவர் சமயத்தைச் செய்வாய், ஒழுக்கம் உடையவராய், சைவாசாரம் உள்ளவராய் இருத்தல் மிக்க அவசியமாகும்.

வாடிய மஸரும், உதிர்ந்த பூவும், கீழே விழுந்த பூவும் கடவுள் பூசைக்கு ஆகாவாம். பூக்களை, பூக்குடலைச்சில் பறித்து வருதல் உத்தமமாகும். கொண்டுவந்த பூக்களை, ஓரிடத்தில் இருந்து, சிவபிராண மறவாத சிறந்தையுடன் மாலைகள் தொடுத்து இறைவனுக்குச் சாத்தி வழிபடலாம். தனிப்பூக்களாக வைத்து அருச்சனை புரிந்தும் வணங்கலாம்.

சோழநாட்டில் இருந்த சிவகாவியாண்டாரென்னும் சிவனடியார், நாள்தோறும் பூத்தொண்டு புரிந்து, இறைவனை வழிபட்டுத் திருவருள் பெற்றார். திலகவதி அம்மையாரும் இத்தொண்டுகள் புரிந்து சிவபத ஏடைந்தார். ஆதலின் நர்மும் ஷந்தோட்டத் தொண்டு புரிந்து, கடவுள் திருவருளைப் பெற்று இனிது வாழ்வோமாக.

24. திருவிளக்கிடுதல்

திருக்கோயில்களில் திருவிளக்கிடுதல் சரியைத் தொழில்களுள் மிக விசேடமுடையது. தீபம் ஏற்றுபவர்கள், தீபந் தாங்குபவர்கள் தீபத்துக்கு நெய் உதவுபவர்கள் பாவம் நீங்கிக் கடவுள் திருவடியை அடைவார்கள்.

திருவிளக்கிடுவதற்குப் பசு ரெங்கி விலங்கு உத்தமமானது. அது பேற இயலாதவர்கள் கீழ்க்காய் நெய், இலுப்பை நெய்

முதலியவற்றால் திருவிளக்கிடலாம். திருவிளக்கு ஏற்றுவதற்கு நூலால் அமைந்த திரிகளே உத்தமமானவை. பருத்தி நூல், தாமரை நூல், வெள்ளெருக்கு நூல் இவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றால் திரி சமைத்து இடுதல் விசேஷமுடையது.

பக்.நெய் ஊற்றி எரிக்கப்படுகின்ற விளக்குகளே, திருவிளக்கு என்னும் சிறப்புப்பெயரால் அழைக்கப்படுவன ஆகும். விளக்குகள் யாவற்றையும் நன்கு விளக்கி சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். திருக்கோயிலின் பிரதான வாயிலில், இரவு முழுவதும் விளக்கேற்றி, வெளிச்சம் இருக்கக் கெய்வது நல்ல தொண்டாகும்.

திருவிளக்கிடுதல் உடம்பால் செய்யும் சரியை வழிபாட்டில் ஒன்றாகும். ஆதலால், நமது அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்கும் பேரொளி வடிவின்னாகிய சிவபெருமானைத் திருவிளக்கேற்றி வழிபடுதல் நல்ல திருத்தொண்டாகும்.

தினந்தோறுப் அவ்வாறு செய்து வருவோமானால், கடவுளும் நமது வழிபாட்டை ஏற்றுத் திருவருள் புரிவார். எவ்விதத் துன்பமும் எம்மை அணுகமாட்டது. சோழநாட்டில் இருந்த நமிநந்தியடிகள் திருவிளக்கிடும் திருப்பணி புரிந்தே சிவபதமடைந்தார்.

மாவலி என்பான முற்பிறப்பில் எலியாகப் பிறந்து, திருக்கோயிலில் உள்ள திருவிளக்கில் இடப்பட்ட திரியைத் தூண்டி ஒங்கி எரியச் செய்த காரணத்தாலன்றோ, புவனம் புரக்குத் வாழ்வையும், ஈற்றில் முத்தியையும் பெற்றான்.

ஆதலின் மாணவர்களாகிய நாமும் தூய உளாத்துடன் திருவிளக்கேற்றி வழிபாடாற்றித் திருவருள் பெறுவோமாக.

“திருவிளக்கிட்டாறைத் தெய்வம் அறியும்” .

25. திருப் பூரணம்

(1)

[இப்பாடல் கந்த பூராணத்தில் உள்ளது. இது கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரால் பாடியுள்ளப் பெற்றது.]

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளரு சரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

பொழிப்புரை :- இம் மண்ணுலகம் முழுவதும், தவறாமல் மழை பெய்வதாக. வளம் பொருந்திய செல்வம் யிருவதாக. அரசன் செங்கோல் முறைப்படி ஆட்சி புரிவானாக. எல்லா உயிர்களும் குறைவின்றி வாழ்ந்திருப்பனவாக. நான்கு வேதங்களும் அவற்றிற் சொல்லிய அறங்கஞ்சும் யிருக. முனிவர்கள் ஆற்றுந் தவங்களும், உயிர்க்கொலையற்ற யாகங்களும் பெருகுக. எல்லாச் சமயங்களிலும் மேலான நெறியைக்கொண்ட சைவ சமய ஒழுக்கமுறை எங்கும் நிலவுவதாக.

குறிப்புரை :- வான் - ஆகாயம். மலிவளம் - நிற்றந்த செல்வம். கோன்முறை - செங்கோல் செலுத்தும் முறைப்படி. நான்கு வேதங்கள்: (இருக்கு, யக்ர, சாமம், அதரவாம). வேள்வி - யாகம். ஓங்க - யிருவதாக. மல்க - பெருகுவதாக. விளங்கு: - நிலவுவதாக.

(2)

[இப்பாடல் விருத்தாசல பூராணத்தில் உள்ளது. இது ஞானக்ஷத்தர் என்னும் துறவியால் பாடப்பெற்றது.]

பிள்ளையார் வணக்கம்

திருவுங் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீக்மயைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழக்கவும்
பெருகும் ஆழுத்துப்பிள்ளையைப் பேசுவாம்.

பொழிப்புரை :- செல்வமும், கல்வியும், அவைகளால் வரும் கீர்த்தியும் பெருகவும், அருளானது மலரவும், தீவினைகளை அழிக்கவும், பக்குவமாக நமது மனமானது கனிவெகாள்ளவும், நில அறைக்கோயிலுள் விளங்குகின்ற விநாயகக் கடவுளைப் போற்றி வரவாங்குவாம்.

குறிப்புரை :- திரு - செல்வம். சீர் - சிறப்பு. தழைக்கவும் - உண்டாகவும். காய்க்கவும் - அழிக்கவும் பருவமாய் - பக்குவமாக. பழக்கவும் - கனிவெகாள்ளவும். பெருகும் - வளர்கின்ற. ஆழத்துப் பிள்ளையை - (விருத்தாசலத்தில், பாதாள [-நிலவறை]க் கோயிலுள் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையார் பெயர்.) ஆழத்துப் பிள்ளையார் என்பவரை பேணுவாம் - வழிபடுவாம்.

26. முன்னேஸ்வரம்

தமிழ் நாட்டில், பாடல்பெற்ற திருத்தலங்கள் பல உண்டு. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் ஒருங்கமைந்து சிறந்து விளங்குவனவே பெருமை வாய்ந்த திருத்தலங்களாம். அத்தகைய திருத்தலங்கள் நமது ஈழநாட்டிலும் உண்டு. திருக்கோணமலை, திருக்கேத்சசராம், முனீஸ்வரம், கதிர்காமம் என்பன அத்தகைய திருத்தலங்களாகும்.

�ழநாட்டில் வட்டேல் மாகாணத்தில் உள்ள சிலாபப் பகுதியில் உள்ளது முனீஸ்வரம் என்னும் திருத்தலம். சிவமகாபுராணத்தில் சூறப்படும் அளகேஸ்வரம் என்னும் திருத்தலம் இந்த முனீஸ்வரமேயாகும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு. இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானுக்கு முன் னேசுவரன், சுவாயம்புவேசுவரன் என்னுந் திருநாமங்கள் உண்டு. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகையின் திருநாமம் வடிவாம்பிகை. இத்தலத்தில் நல்ல விநாயகர், சுந்தரசண்முகர் என்னுந் திரு வுருவங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பல அடியார்கள், இங்கு சென்று இறைவனை வழிபட்டு நற்பயன் அடைந்துள்ளனர்.

இராமர், வியாசர், முதலாவது பராக்கிரமபாகு, ஆறாவது பராக்கிரமபாகு, கயபாகு முதலான அரசர்களும், முனிவர்களும்

இத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வழிபட்டுப் பெறலரும் பேறு பெற்றுள்ளனர். இலங்கையிலுள்ள திருத்தலங்களுள் மிகப் பழைமை வாய்ந்த திருத்தலம் இதுவாகும். இத் தலத்தின் பெருமை தக்கின கைலாசபூராணத்தில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

இங்கு சிவதீர்த்தம், சித்தாயிரத தீர்த்தம், விநாயக தீர்த்தம், விட்டுணு தீர்த்தம், துவட்டா தீர்த்தம், தூர்க்கா தீர்த்தம், பைராவ தீர்த்தம், சீரகுண்ட தீர்த்தம் என்னும் தீர்த்தங்கள் உண்டு. தீர்த்தங்களால் மிகச் சிறந்தது இத்தலம். இத்தீர்த்தங்களில் நீராடித் தமது நோய் நீங்கப் பெற்றார் பலர்.

சோழநாட்டில் உள்ள திருவாகுரை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களில் ஒருவர் வராமதேவன். இவன் மனுநீதிகண்ட சோழ மன்னன் மரபில் உதிர்த்தவன். இவனுக்குப் “பாலசிருங்கன்” என்னும் மைந்தன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு “குளக் கோட்டு மகாராசன்” என்னும் மற்றொரு பெயரும் உண்டு. அவன் சிவபக்தியிற் சிறந்தவன்; திருக்கோணமலையில் உள்ள கோணேசர் ஆலயத் திருப்பணிகளைச் செய்தவன் இவ்வரசனேயாகும். இம்மன்னன் முனீஸ்வரத்தில் உள்ள தீர்த்தங்களைச் செப்பனிட்டுப் பல திருப்பணிகளையுன் செய்வித்தான். தன் குலகுருவான நீலகண்ட சிவாச்சாரியாரையும், அவர் வாழ்க்கைத் துணைவியான விசாலாட்சி அம்மையாரையும், அவர்கள் புத்திரர்களையும் முனீஸ்வரத்திற் குடியேற்றினான்.

அவர்களுடன் வேறு சில அந்தணர்களையும், பல்வேறு குடிமக்களையும் அங்கு குடியேற்றி, அவரவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை அளித்தான். முனீஸ்வர ஆலயத்திற்கு அநேக கிராமங்களையும் கொடுத்து, நாள் தோறும் தவறாது நித்திய பூசைகள் நடந்துவரச் செய்தான்.

இலங்கையை அரசுபுரிந்த கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் என்னும் மன்னன், முனீஸ்வரர் ஆலயம் சிதைந்திருப்பதைக் கேள்வியற்று

மனம் மிக வருந்தி, அத்திருப்பணிகளைச் செப்பணிட்டான். தொண்டை நாட்டில் உள்ள காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த குமாரசவாமிக் குருக்கள் “நீரிழிவு” என்னும் கொடிய நோயினால் வருந்தி அது தீராது, இத்தலத்தின் பெருமையைக் கேள்வியற்று இங்கு வந்து அடைந்தார். அவர் அங்கு எழுந்தருளி மிருக்கும் இறைவனையும், அம்பாளையும் தவறாது வழிபட்டு வந்தார். அவர் நோய் நீங்கியது.

அதன் பின்னர், அவர் அத்தலத்திலேயே தங்கியிருந்து, பெருமானை வழிபடும் நியமம் பூண்டவாய் நாள் தோறும் வணங்கி வந்தார். பல திருப்பணிகளையும் செய்தார். இவ்வாறு சிலகாலம் வாழ்ந்து, சிவபிரானை வழிபட்டுத் திருவருள் பெற்றுச் சிவபதமெய்தினார்.

“கோயில் இல்லா ஊரில் தூடியிருக்க வேண்டா.”

27. கதிர்காமம்

எழுநாட்டில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்து அருள் புரியும் ஆஸ்யங்களே அதிகம். அவ்வாலயங்களுக்குச் சென்று, முருகன் திருவருளை வேண்டி வழிபடும் அடியார் தொகை மிக அதிகம். முருகன் ஆஸ்யங்களில் மிகப் பிரசித்திபெற்றது கதிர்காமம் என்னும் திருத்தலம். அது எழுநாட்டின் தென் பகுதியில் உள்ளது. “திசமகாராம” என்னும் இடத்திலிருந்து பன்னிரண்டு கல் தொலைவில் இருக்கின்றது. இதன் பக்கத்தில் மாணிக்க கங்கையெனும் நதி, வளங்கெடாது பெருக கெடுத்துப் பாய்கிறது. நாற்றிசையும் காடுகள் சூழ, அதன் நடுவில் மிக்க மகிழ்மையுடன் அமைந்திருப்பது முருகன் ஆஸ்யம்.

கொடிய மிருகங்கள் வசிக்கும் காட்டின் மத்தியில் ஆஸ்யம் இருந்தாலும், யாதோர் அச்சமுமின்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான

அடியார்கள், அங்கு யாத்திரை சென்று, முருகன் திருவருள் பெற்றுத் திரும்புகின்றனர். இங்கு சைவமதத்தினர் மாத்திர மன்றிப் பல சமயத்தவர்களும் வந்து முருகப்பெருமானை வழி பட்டுப் பெரும்பயன் அடைகின்றனர். இவ்வாஸயத்தின் கட்டிடம் மிகச் சிறியது. இது மூலத்தானந்ததையும், சிறு மன்றபத்தையும் கொண்ட ஒரு சாதாரண சிறு கட்டிடம். மூலத்தான் வாயில் ஒரு போகும் திறக்கப்படுவதில்லை. எப்பொழுதும் திரைச் சீலையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். அம்மூலத்தானத்தில், எமக்குப் புலனாகாத ஓர் இயந்திரப் பெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது முத்துவிங்க சுவாமிகளால் அமைக்கப்பட்டதெனக் கூறப்படுகிறது.

முருகன் ஆலயத்துக்குப் பகுத்தில் தெய்வயானை அம்மன், வள்ளியம்மன், பிள்ளையார், முத்துவிங்க சுவாமி ஆகிய வர்களின் கோயில்கள் உண்டு. கோயில் வீதி, முருகப் பெருமானின் திருக்காத்தில் உள்ள வேல்போல முக்கோண வடிவுடையதாய்க் காட்சி தருகிறது. இவ்வாஸயத்தில் வேடரின் சந்ததியினரான சிங்கவரே பூசை செய்கின்றனர். இங்கு நடைபெறும் பூசை முறை, ஏனைய சைவக்கோயில்களில் நடைபெறும் பூசை முறைக்கு மாறுபட்டது. இக்கோயிலில் “கப்புறாளை” எனப்படும் சிங்களப் பூசகர்களே பூசை செய்வது வழக்கமாக இருக்கின்றது.

இங்கு ஆடிமாதத்தில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆடித் திங்களில் வரும் திருவோன் நாளில் தீர்த்தத் திருவிழா நடைபெறும். இஷ்மாதத்தில் நடைபெறும் திருவிழா, கொடியேற்றத் திருவிழா என்று சொல்லப்படும். திருவிழாக் காலங்களில், அலங்கரிக்கப்பட்ட யானையின்மீது, ஓர் இயந்திரப்பெட்டி வைக்கப் பட்டு, முக்கோண வடிவாய் அமைந்த வீதி வழியே வலமாகக் கொண்டுவரப்படும். அங்குள்ள ஏனைய கோயில்களில் பூஜை செய்வர்கள், முன்னர் காசியிலிருந்து வந்த பிராமணச் சந்தியாசிகளாவர். இங்குவரும் அடியார்கள். நேனுந்தினைமாவுங்

கொண்டு மாவிளக்கிட்டும், கர்ப்பூர தீபச்சட்டியேந்தி வழிபாடு செய்தும், காவடி எடுத்தும் முருகப்பிரானை வழிபடுகின்றனர். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றுள் தீர்த்த விசேஷத்தால் சிறந்தது இத்தலமாகும். இத்தலத்திற்கு வரும் பல்லாயிரக்கணக்கான அடியார்கள், மாணிக்க கங்கையில் நீராடி, முருகப் பெருமானை வணங்கி வேண்டிய பயனைப் பெறுகின்றனர்.

கதிர்காமத்தை தரிசிக்க வரும் அடியார்கள், முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பெறுதற்குக் கதிரைமலைக்குச் செல்வார்கள். அம்மலை ஆஸ்யத்திலிருந்து அரைக்காச் சொல்லவில் இருக்கின்றது. மயையுச் சியை அடைய இரண்டு கல் தொலைவரையில் அடர்ந்த காட்டின் ஊடே ஏறிச் செல்லஸ் வேண்டும். மலையின் உச்சி சமதரையானது. அதில் ஏறக்குறைய இருநூற்றெழுப்பு பேர் வரையில் தங்கிநின்று வழிபாடு புரியலாம். கதிர்காம யாத்திரையின் பெறுபேறு கதிரமலைத் தரிசனமேயாகும்.

செல்லக்கதிர்காமம், இவ்வாலயத்திலிருந்து நான்கு கல் தொலைவில் உண்டு. அடியார்கள் அங்கு சென்று, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மாணிக்கப்பிள்ளையாரையும் தவறாது வழிபடுவார். சைவசமயிகளாகிய நாம், ஒருமுறையாதல் கதிர்காமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானைத் தரிசித்து அவர் திருவருள் பெறல் வேண்டும். திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரி நாதர், கதிர்காமப் பெருமானைக் குறித்துப் பல திருப்புகழ் பாடி வணங்கி, அவர் பேரநூள் பெற்றுள்ளார். நாமும் முருகப்பிரானை வழிபட்டு அவர் அருள் பெற்று உய்வோமாக.

28. திருப்புகழ்

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமானிடம் மிக்க பக்தியடையவர். இவர் திருவண்ணாமலை என்னும் திருத்தலத்தில் பிறந்தார். இளமையில் தீய ஒழுக்கங்களில் முழுகியிருந்தார். அதனால், இவருக்குக் கொடுநோய் உண்டானது. நோயினால் துன்பற்று வருந்தினார். பின்பு முருகக் கடவுள்ள திருவருளினால் நோய் நீங்கப் பெற்றார்.

முருகன் கருணைபெற்ற அருணகிரியார் அதிமதுரமும் அற்புதமும் நிறைந்த பாடல்களினால் அக்கடவுள்ளடைய திருப்புச்சூழ்த் துதித்தார். சமய குரவர்கள் எப்படிச் சிவதலங்கள் தோறும் சென்று பாடினார்களோ, அப்படியே அருணகிரியாரும் முருகன் ஆலயங்கள் தோறும் சென்று பாடிப் பரவினார். அப்பாடல்களுக்குத் “திருப்புகழ்” என்று பெயர். அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பதினாறாயிரம் என்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர்.

திருவகுப்பு, கந்தாந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுழூதி என்பன இவர் இயற்றிய பிற நூல்களாம். இவருடைய பாடல்கள் மிக அற்புதமான வாக்காய் இருப்பதனால், “வாக்கிற் கருணகிரி” என்று ஆன்றோர் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

இவர் ஈழநாட்டில் உள்ள கதிர்காமம் எஸ்ருந் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமான் மீதும் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றுள், “திருமதஞாலாவும்” எஸ்ரு திருப்புகழும் ஒன்றாகும்.

(1)

சத்திர்காமம்

தனதனை தான் தனதனை தான்
தனதனை தானத் தனதானா.

திருமகளு ஸாவு யிருபுயமு ராரி
 திருமகுக நாமப் பெருமாள்காண்
 செகதலமும் வானும் மிகுதிபெற பாடல்
     தெரிதருகு மாரப் பெருமாள்காண்
 மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு
     மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்
 மணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
     மருவுகதீர் காமப்பெருமாள்காண்
 அருவரைகள் நீறு படஅகரர் மாள
     அமர்பொருத வீரப்பெருமாள்காண்
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
     அமஸர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
 இருவினையி வாத *தருவினை விடாத
     இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
     இருதனவி நோதப் பெருமாளே.

பொழிய்புரை :- விளங்குகின்ற வில்லையுடைய வேடர் குலமகளாகிய வள்ளி நாயகியாரின் தலைவராக விளங்குபவராகிய முருகப்பெருமான் இலக்குமி விளங்கும் இரண்டு தோள்களையுடைய முராரி என்னுந் திருமாலுக்கு அழகியமருகனாம். தேவர்களும், மானுடரும் வணங்கித் துதிப்பதால் மிக்க புகழினையுடைய பாடல்லைக் கொண்டு யாவருக்கும் இலை ஞாய் இருப்பவன் முருகன். அடியார்கள் மனத்தில் விளையாடு பவனும் பச்சைமயிலை வாகனமாக உடையவனும் மணிகளையும், முத்துக்களையும் அவைகளாகிய கைகளினால் அள்ளி வீசும் அருவிகள் சூழ்ந்து, வளம் சிறந்து விளங்கும் கதிர்காமம் என்னுந் தலத்தில் ஏழந்தருளியிருப்பவனும், முருகன். கிரெள் ஞசம் முதலிய மலைகள் பொடிபடச் சூரபன்மன் முதலான அசரர்கள் அறியப் போர்ப்பினது

० பாடபேத : ‘அறுகுபிறை வாரி விரிவுசடையீசா அருள் செய்குரு’
 • பாடபேதம் : ‘திருவினைவிடாத’.

வீரன் முருகன். அரவு, பிறைச்சந்திரன், கங்கை முதலியன விளங்குகின்ற சடையைடைய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவத்தை உபதேசித்த குமரன் முருகன். நல்வினை தீவினை இல்லாட விரும்பியவற்றை அளிக்கும் கற்பகம் முதலிய தருவினை விட்டு நீங்காத தேவர்கள் குலத்திற்கு இறைவன் முருகனாகும். (இத்தகைய மகிழமைகள் வாய்ந்த முருகனை, மனமே, நீ உணர்ந்து வழிபடுவாயாக.)

குறிப்புரை :- திருமகள் - இலக்குமி, உலாவும் - தழுவுகின்ற, முராரி - திருமால், மருகன் - மருமகன், செக்தலம் - பூதி, வான் - தேவர் உலகம், மாகத மழூரம் - பச்சை மயில். மனி - இராத்தினம், தாளம் - முத்து, அருவி - நதி, வரை - மலை, அமர் - போர், அரவு - பாம்பு, வாரி - கங்கை, வேணி - சடை, அமலர் சிவபெருமான், குல + ஈசன் - குலேசன், சிலை - வில்லு, வேடர் கொடி - வள்ளி நாயகி, இருவினை - நல்வினை, தீவினை, தரு - அரிசந்தானம், மந்தாரம், சந்தானம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஜீவகை மரங்கள்.

(2)

யுணி

வசனமிக வேற்றி	மறவாதே
மனதுதுய ராற்றி	ஹழலாதே
இசைபயில்ச டாட்ச	ரமதாலே
இகபரசௌ பாக்கிய	மருள்வாயே
பசுபதிசி வாக்ய	முணர்வோனே
பழநிமலை வீற்ற	ஞஞாம்வேலா
அசுரர்கிளை வாட்டி	மிகவாழ
அமரர்சிறை மிட்ட	பெருமாளே.

பொழிப்புரை :- ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவபிரானால் அருளிச் செய்யபட்ட வேதசிவாகமங்கள் முழுவதையும் தாமேயுணர்ந்து, பகைவர்களைக் கிளையோடும் வோறுத்து, தேவர்களின் சிறையை மீட்டு அவர்க்கட்டுத் திருவருள் புரிந்து பழநி மலையில் வீற்றிருக்கும் வேலோனே! உனது திருமந்திரமாகிய சடாட்சரத்தை அடியேன் ஒருபோதும் மறவாது உருவேற்ற தியானிக்கவும், எனது உள்ளமானது துன்பக் கடவில் வீழ்ந்து அலையாது இருக்கவும் திருவருள் புரிவதோடு, இம்மை மறுமைக்குரிய பயன்களையும் அடியேனுக்கு அளித்தருள்வாயாக.

குறிப்புரை :- வசனமிகவேற்றல் - உருவேற்றச் செபித்தல், பசுபதி சிவாக்கியம் - வேதசிவாகமங்கள்; சி - ஸ்ரீ என்பது சி என்றாகிக் குறுகியது. பழநி என்னுந் தவத்துக்குச் சிவகிரி, சிவமலை, திருவாவினன்குடி எனவந் திருநாமங்கள் உண்டு.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தார், பழநி, திருவேராகம், குன்ற தோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலைமலை என்பன முருகப் பெருமானின் ஆறு படைவீடுகள்.

29. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்

நல்லூர் என்பது ஒரு சிறிய நகரம். அது ஈழநாட்டின் வடபகுதியில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ளது. முற்காலத்தில் இலங்கையின் வடபகுதியைத் தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கு நல்லூர் என்னும் நகராமே இராசதானியாக இருந்தது.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய என்னுரு வருடங்களின் முன், சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் அரசன், யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு வந்தான். அவனால், நல்லூரில் ஒரு கந்தசுவாமி கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் நல்லூர்க் கந்தன் ஆஸயம் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கியது.

அதன் பின்பு, இலங்கை போர்த்துக்கீசர் என்னும் சாதியனால் ஆளப்பட்டது. அவர்கள் வேறு மதத்தினர் ஆகையால், சைவக் கோயில்களை எல்லாம் இடித்து அழித்தார்கள். அப்பொழுது நல்லூரில் இருந்த கந்தசுவாமி கோயிலும் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. (இது நிகழ்ந்தது கி. பி. 1621இல் எனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.) முருகனை வழிபட்டு வந்த அடியார்கள் அச்செயல் கண்டு உளம் வருந்தினார்கள். முருகப் பெருமானிடம் முறையிட்டு அழுதார்கள். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் முருகன் அவர்கள் மீது கருணை சூர்ந்தான். பெருமான் அருளால், அவ்வூர் அடியவர்கள் மீண்டும் அவ்விடத்தில் ஓர் கோயிலைக் கட்டினார்கள்.

அவ்வாலயம், இப்பொழுது மிகச் சிறந்த கோபாழும், சுற்றுமதிலுங் கொண்ட அழகிய கோயிலாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அவ்வாலயத்தின் மூலத்தானத்தில், முருகப் பெருமான் திருவுருவம் வைக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கலியுக வரதனாகிய கந்தனின் கரத்தில் இருக்கும் அழகிய “வேல்” வைக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளங் கனிந்து உருகி, அன்புடன் வழிபடும் அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பது அருள் நிறைந்த

அவ்வேலாகும். வீரவேல் முருகனுக்கு உரியது. அறந் திறம்பிய அசாரை அழித்தது முருகனின் வேல். கொடியவரை அழித்து அடியவரை ஆதரிக்கும் பெருமை வாய்ந்தது. கோலமா மயில் மீது குலாவும் முருகன் கைவேல்; பொய்மமையாளரை வென்று மெய்யடியாளரைக் காக்கும் படை செவ்வேள் திருக்கை வேல்.

இக்கோயிலில் முருகன் ஆறுமுகங்களோடும், பன்னிரு கரங்களோடும் எழுந்தருளியிருந்து அடியவர்கட்டு அருள் புரிகின்றான். தன்னை நாடி வரும் அன்பர்களின் மனத்துண்பம் ஒழிக்கின்றான். இக்கோயிலில் ஆவணி மாதத்தில் திருவிழா ஆரம்பமாகின்றது. இருபத்தைந்து நாட்கள் மிகவுன் சிறப்புடன் திருவிழாக்கள் நடை பெறுகின்றன. இவ்விழாக்களுள் கார்த்திகைத் திருவிழா, கைலாச வாகனம், சப்பாம், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம் என்பன அதிகச் சிறப்புடையன. இத் தினங்களில் அங்கு சென்று செவ்வேளின் அரூட்கோலங்கள்டு, வேண்டிய நன்மையைப் பெறும் அடியார் தொகை அளவிடற்காரியது.

நாள் தோறும் மிக்க சிறப்புடன், இங்கு பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை ஆகிய இரு தினங்களிலும், அங்கு சென்று கலியுகவரதன் சேவடியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பயனடையும் அடியார்கள் மிகப் பலர்.

முருகன் திருவுருவத்துடன், விநாயகர், தெய்வயானை அம்மன், வள்ளியம்மன், விஷ்ணு, பழநி ஆண்டவர் ஆகிய தெய்வங்களின் திருவுருவங்களும் இக்கோயிலில் வைக்கப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்படுகின்றன.

ஈசன்-மைந்தனாகவும், மாயோன் மருகனாகவும், யானை முகன் தம்பியாகவும் விளங்கும் முருகன், ஆங்கு எழுந்தருளி யிருந்து தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் மனத்துயரகற்றித் தீராப் பினியெல்லாம் தவிர்த்து, எஞ்ஞான்றும் இன்னருள் பாலித்து வருகின்றான்.

மாணவர்களே, நீங்கள் மிகப் பழமையும் புதுமையும் வாய்ந்த நல்லூர் ஆஸ்யத்திற்குச் செல்லுங்கள்; முருகனை உள்ளங்களின்து உருகி வணங்குங்கள்; முருகன் சந்நிதியின் முன் நின்று,

* * * * *

நண்ணினர்க் கிளியா யோலம் ஞானநா யகனே யோலம் பண்ணவர்க் கிறையே யோலம் பரஞ்சடர் முதலே யோலம் எண்ணுதற் கரியா யோலம் யாவையும் படைத்தாய் ஒலம் கண்ணுதற் பெருமா எல்குங் கடவுளே யோல மோலம்.

- கந்தபுராணம்

என்று இவ்வாறு துதித்து வானவர் வணங்கியது போல, நீங்களும் முருகன் தோத்திரப் பாக்களைப் பாடிப் பரவுங்கள். அப்பெருமான் உங்களுக்குச் சகல செல்வங்களையுந் தந்து, கருணை கூர்ந்து திருவருள் புரிவார்.

30. செல்வச் சந்நிதி

நமது தாய்நாடாகிய பாரத நாட்டில், சிவாலயங்களும், விஷ்ணு ஆஸ்யங்களும் மிகப் பலவுள். இயற்கை வளம் நிறைந்தது எமது ஈழ நாடு. இங்கு முருகக் கடவுளின் ஆஸ்யங்கள் அதிகமாக உண்டு. தமிழ் மக்கள் வதியும் பெரும் பகுதிகள் தோறும் முருகன் ஆஸ்யம் அமைந்திருப் பதைக் காணலாம். அவ்வாலயங்களுள் “செல்வச் சந்நிதி” யும் ஒன்று. அது யாற்ப பாணத்திலிருந்து ஏற்குறைய பதினெட்டாண்து கல் தொலைவில், தொண்டமான் ஆறு என்னுங் கிராமத்தில் உள்ளது.

அவ்வாலயம் மிகச் சிறியது. மூர்த்திகரம் மிக்கது. மூலத்தானத்தையும், ஒரு சிறிய மண்டபத்தையும் கொண்டு அக்கோயில் காட்சியளிக்கின்றது. மூலத்தானத்தில், அஞ்சேல என அபயமனிக்கும், அருள் நிறைந்த வேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும் முருகன் அத்

தலத்தில் இருந்து, அடியார் இடர் தீர்த்து அருள்புரிகின்றான். பின்னையார், வள்ளியம்மன் முதலிய தெய்வங்களின் திருவருவங்கள் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்படுகின்றன. கதிர்காமத்தைப் போலவே இங்கும் பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. பூசகர், மஞ்சள் துணியினால் வாயைக் கட்டிப் பூசை செய்வார்.

கோயிலுக்கருகில், தமிழ் வேர்த்தனாகிய தொண்டைமானால் வெட்டப்பட்ட ஒரு சிறிய ஆறு உண்டு. தொண்டைமானாறு என்பது அதன் பெயராகும். கோயிலின் பக்கங்களில் பல மடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவை, அடியார் பலர் செய்த திருப்பணிகளாகும். அங்கு ஆவணி மாதத்தில் திருவிழா ஆரம்பமாகின்றது. அவ் விழாக்களுள் தேர், தீர்த்தும் என்பன மிக்க விசேட மானவை. அத் தீணங்களில் முருகனைத் தரிசித்து அவன் அருட்கோலங் காண விழைந்து நற்றும் அடியார் தொகை பல்லாயிரக்கணக்காகும்.

அடியார்கள், கர்ப்பூரத்தீபச் சட்டி ஏந்தியும், காவார எடுத்தும், அங்கப்பிரதட்சினம் செய்தும், அன்னதானம், அளித்தும் தங்கள் தங்கள் நேர்த்திக்கடன்களைப் புரிந்து, முருகனை வழிபாடு செய்வார்.

தீராநோய் தீர்த்தருளும் வேலனிடம், வெள்ளிக்கிழையை தோறும் பல அடியார்கள் சென்று, மிக்க பக்தி சீரத்தையுடன் வணங்கிப் பயன் பெற்று வருகின்றனர். இத் தினத்தில், அங்குள்ள அன்னதான மடத்தில் விசேடமாக அன்னதானம் அளிக்கப்படுகின்றது. ஏறக் குறைய நூற்றை நம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், அவ்வூரில் உள்ள சில செட்டிமாராவு அக் கோயில் கட்டப்பட்டது. சில ஆண்டுகளின் பின், இப்பொழுது பூசை செய்துவரும் பூசகர்களின் முதாதையினர் ஒருவர், அவ் வாலயப் பூசையை ஏற்று நடத்தி வந்தார். பத்தியிற் சிறந்த அவ்வடியார், முருகப்பெருமான் அந்திய வண்ணமே அப்பணியை அன்படன் ஆற்றி வந்தனர் என்பது பாரம்பரிய வரலாறாகும். இன்றும் அவ்வடியாரின் சந்ததியினரே கோயிலைப் பரிபாலித்து வருகின்றனர்.

முருகப் பெருமானைக் கலியுகவரதன் என்றும், கண்கண்ட தெய்வம் என்றும் மெய்யனர்வு பெற்ற மேலோர் பாடிப் பரவியள்ளார்கள். அவ்வுண்மையை ராம் அவ் விடத்திற் காணலாம். “பேராதரிக்கும் அடியவர்தம் பிறப்பையொழித்துப் பெருவாழ்வும் பேறும் கொடுக்கும் பெருமானை” நாழும் மனமொழி மெய்களால் அன்புடன் வழுத்தி, அவர் திருவடி சேர்தலாகிய பிறவிப் பயனை அடைவோமாக.

முருகன் குமரன் குகளென் நுமொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் நருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கல்வெண் குண்பஞ் சரனே.

-கந்தானுபூதி

பதவரா:- பொரு - (அசரர்களோடு) போர் செய்கின்ற, புங்கவரும் - தேவரும், புவியும் - பூமியிலுள்ளவரும், பரவும் - துதிக்கும், குருபுங்கவ - குருக்களுக்கெல்லாமுயர்ந்த குருவே, எண்குண பகுசானே - எண் குணங்கட்கும் இருப்பிடமானவேனே, முருகன் - முருகன், குமரன் - குமரன், குகன் - குகன், என்று மொழிந்து - என்று அன்போடு கூறி, உருகும் - மனம் கசியும், செயல் தந்து - செய்கையை எனக்குத் தந்து, உணர்வு - தத்துவ ஞானத்தை, என்று அருள்வாயு - எப்போது நீ எனக்கு அருள் செய்வாய். [என்று பிரார்த்தித்து வணங்குவோம்.]

31. நீதிப் பாடல்கள்

நல்வழி

நல்ல வழிகளை மக்களுக்கு அறிவுறுத்துதலால், இதற்கு நல்வழி என்ற பெயர் அமைந்தது. இந்நால் ஒளவையாரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றது. நாற்பது வெண்பாக்களால் ஆனது. ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன், முதுரை என்பனவும் ஒளவையாரால் பாடியருளப்பட்டவை. இது சிறுவர்களுக்கென எழுதிய நூலாகும். நல்வழி வெண்பாக்களில் பன்னிரு வெண்பாக்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

(1)

பதவுரை :- கோலஞ்செய் - அலங்கார ஞ செய்த, துங்கம் - மேன்மை பொருந்திய, கரிமுகத்து - யானை முகத்தையுடைய, தூமணியே - பரிகத்தமாகிய இரத்தினம் போலும் விநாபகக் கடவுளே ! நான் உனக்கு - அடியேன் உயக்கு, தேனும், பாகும் - வெஸ்லப் பாகும், பருப்பும் - பயறு, கடலை முதலியவற்றின் பருப்புக்களும், இவை நாலும் - (ஆகிய) இந்த நான்கையும், கலந்து - ஒன்றாகச் சேர்த்து, தருவேன் - நிவேதிப்பேன், நீ எனக்கு - நீர் அடியேனுக்கு, சங்கத் தமிழ் மூன்றும் - சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழழுயம், தா - தந்தருள்வீராக.

கருத்து :- விநாயகப் பெருமானே ! அடியேன்து பூசையை ஏற்றுக்கொள்க இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழுக் கெல்வத்தையும் எனக்கு அருள் செய்க.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்துவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - என்னுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர்சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

(2)

பதவுரை :- புண்ணியம் ஆம் - புண்ணியமே செய்யத் தக்கது. பாவம் போம் - பாவம் ஒழியத்தக்கது, போன அப்புண்ணிய பாவங்கள், மண்ணில் பிறந்தார்க்கு - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு வைத்த பொருள் - (இப்பிறப்பில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைக்கப்பட்ட பொருளாகும், என்னுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, எச்மயத்தோர் சொல்லும் - எந்தச் சமயத்தார் சொல்லும், ஈது ஒழிய - இந்தப் பொருளேயெல்லாமல், வேறு இல்லை - மற்றொன்றுமில்லை (அ தஸால்,), தீது ஒழிய - பாவச் செயலை நீக்கி, நன்மை செயல் - புண்ணியத்தையே செய்க.

கருத்து :- இன்பத்திற்குக் காரணம் புண்ணியமும், துன்பத்திற்குக் காரணம் பாவமுராதலால், பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தையே செய்க.

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயினென்றால் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தாரம் தாம்நினைந்து
துஞ்சவதே மாந்தர் தொழில்.

(3)

பதவரை :- வாராத - (நமக்கு) வராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - வருத்தப்பட்டு அழைத்தாலும் வரமாட்டா, பொருந்துவன - (நமக்கு) வருமவைகள், போயின் என்றால் - போய்விடுங்கள் என்று கூறினாலும், போகா - (நம்மைவிட்டுப்) போகமாட்டாவாம், (இவ்வுண்மை அறியாமல்) இருந்து ஏங்கி - இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக - மனம் புண்ணாகும்படி நெடுந்தாரம் தாம் நினைந்து - நீண்ட நாள்ளவும் தாம் நினைத்து வருந்தி, துஞ்சவதே - இறந்துபோவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாம்.

கருத்து :- இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயனை அனுபவிப்பது தப்பாதாதவின், அவற்றின் பொருட்டுக் கவலையுற்று வருந்துதல் கூடாது.

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதவினால் ஆங்கமலை நீர்போல்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

(4)

பதவரை :- எல்லாப்படியாலும் - எல்லா விதத்தினாலும், எண்ணினால் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், இவ்வுடம்பு - இந்த உடலானது, பொல்லா - கெட்ட, புழு - புழுக்களும், மலிநோய் - நிறைந்த வியாதிகளும் இருக்கின்றதான், புல் குரம்பை - மேன்மையில்லாத சிறு குடிசையாக இருக்கின்றது, நல்லார் - நல்ல அறிஞர்கள், அறிந்து இருப்பர் - (இவ்வுடம்பின் இழிவான தன்மையை) அறிந்து இருப்பார்கள், ஆதவினால் - ஆகையால், கமலம் - தாமரை இலையின்மேல், நீர்போல் - தண்ணீரைப்போல் (இலையில் இருந்தாலும் அதில் ஓட்டாமல் இருப்பதுபோல), பிறிந்திருப்பார் - இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) அதில் அபிமானங் கொள்ளாதி ருப்பார்கள், பிறர்க்கு - இதை உணராத மற்றவர்களிடத்தில், பேசார் - அதைப்பற்றிச் சொல்லாது இருப்பார்கள், ஆம் - அதை.

கருத்து :- உடம்பு வேறு : நாம் வேறு என்ற அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றவர்களாய் உலகில் இருப்பார்கள்.

ஆண்டான்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் நிட்டுண் டிரும்.

(5)

பதவரை :- மானிலத்தீர் - பெரிய பூமியில் உள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு தோறும் ஆண்டு - ஓவ்வொரு வருடமும் அவர் செத்தவிடத்திற் கிடந்து, அழுது புரண்டாலும் - அழுதுகொண்டு கீழே விழுந்து புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்துபோனவர்கள் திரும்பி வருவார்களோ, [வரமாட்டார்]. வேண்டா - (ஆதலினால் அழல்) வேண்டுவதில்லை, நமக்கும் -, அதுவழி - அதுவே வழியாக இருக்கின்றது, நாம் போம் அளவும் - நாம் இறந்துபோகும் வரையிலும், எமக்கு என் என்று - நமக்கு என்ன தொடர்பு என்று கருதி, இட்டு - ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து, உண்டு - நீங்களும் உணவு உண்டு, இரும் - வாழுங்கள்.

கருத்து :- இறந்து போனவர்களை நினைத்து அழுவதால் யாதொரு பயனும் இல்லை, ஆதலால், நாம் கவலையில்லாது தருமன்றசெய்து வாழ்வதே சிறந்தது.

சிவாய நமன்று சிந்தித் திருப்போர்க் (5)
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதி ஆகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

(6)

பதவரை :- சிவாய நம என்று சிந்தித்து - “சிவாய நம” என்று தியானித்துக்கொண்டு, இருப்போர்க்கு - இருப்பவர்களுக்கு, ஒரு நாளும் அபாயம் இல்லை - ஒரு நாளாயினும் துன்பம் உண்டாகாது ; இதுவே - இது ஒன்றே, உபாயம் - (விதியை வெல்லுவதற்கு) உபாயமாகும், மதியாகும் - இதுவே உண்மையாகிய அறிவும் ஆகும், அல்லாத எல்லாம் - இதுவல்லாத மற்ற எந்தச் செயலும், விதியே - ஊழே, மதியாய் விடும் - அறிவாக ஆகிப்போகும்.

கருத்து :- சிவத்தியானம் உடையவருக்கு, விதி இல்லை (துன்பம் இல்லை), அது இல்லாதவருக்குத் துன்பம் உண்டாகும்.

செய்தி விளையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எஷ்ட வருமோ விருந்தியம் - வையத் (து)
அறும்பாவம் என்னஅறிந் தன்றிடார்க் கிண்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

(7)

பதவரை :- வையத்து - மூழியிலே, பாவம் அறும் - (அறும் செய்வதனால்) தீமை நீங்கும். என்ன அறிந்து - என்றுணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு - முற்காலத்தில் தான் செய்யாதவருக்கு, செய்திவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு விததாக) இருக்கும்போது, இன்று - இப்பொழுது, தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியும் எஷ்ட வருமோ? - பெருந்திரவியம் பொருந்தக் கிடைக்குமோ? (வராது) பானை - தன் ணீர் ஊற் றி வையாத வெறும் பானையானது, மேல் பொங்குமோ - அடுப்பில் வைத்து எரித்தால் மேலே பொங்கிக்கொண்டு வருமோ? (வராது).

கருத்து :- வறியவர்கள் அவ் வறுமைக்கு நித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது, தெய்வத்தை நோவதால் யாதொரு பயனுமில்லை.

நிறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக் கழகுபாழ் - மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா உடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி இல்லா மனை.

(8)

பதவரை :- நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விழுதியில்லாத நெற்றி பாழாகும், நெய்யில்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத உணவு பாழாகும். ஆறில்லா ஊருக்கழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும், மாறு இல் உடற்பிறப் பில்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பும் பாழாகும், மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல்லறத்துக்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும்.

கருத்து : விழுதி இல்லாத நெற்றியும், நெய்யில்லாத உணவும், நதியில்லாத ஊரும், உடன்பிறப்பில்லாத உடம்பும், இல்லறத்துக்குத் தக்க மனைவியில்லாத வீடும் ஒருபோதும் சிறப்படைவதில்லை.

ஒன்றை நினைக்கின் அதுவொழிந்திட டொன்றாகும்
அன்றி அதுவினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையானும் ஈசன் செயல்.

(9)

பதவரை :- ஒன்றை நினைக்கின் - ஒரு பொருளை பெற என்னினால்,
அது - நினைத்த அப்பொருள், ஒழிந்திட்டு - கிடைக்காமல், ஒன்றாகும்
- வேறொன்று கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், அன்றி - அப்லாமல், அது -
அப்பொருளோ, வரினும் வந்து எய்தும் - கிடைத்தலும் கூடும், ஒன்றை -
ஒரு பொருளை, நினையாதமுன் - நினையாதிருக்கும்போதே, வந்து
நிற்பினும் நிற்கும் - அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும் (இவையெல்லாம்),
எனை ஆனும் - என்னை ஆண்டருனும், ஈசன் - கடவுள்கையை, செயல்
- செய்கைகள் ஆகும்.

கருத்து : நல்விளை தீவினைகளுக்கீடாக இன்ப துன்பங்களை ஊட்டும்
கடவுள்கையை கருத்தின்படி யேயல்லாமல் ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி
ஒன்றும் நடை பெறுவதில்லை.

உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழும்
எண்பது கோடி நினைந் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மன்னின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

(10)

பதவரை :- உண்பது - மக்கள் உண்பது, நாழி - ஒரு நாழி அளவு அரிசி
யன்னமோயாகும், உடுப்பது - (அவர்) உடுத்துக்கொள்வது, நான்கு முழும்
- நான்கு முழு வஸ்திரமோயாகும், (இவை இப்படியாக), நினைந்து
எண்ணுவன - நினைத்து என்னிப்பார்க்கின்ற காரியங்கள், எண்பது
கோடி - எண்பது கோடி யளவினவாம், (ஆதவினால்), கண்புதைந்த
மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர்கள், குடிவாழ்க்கை -
குடும்பத்திலிருந்து வாழும் வாழ்வு, மன்னின் கலம்போல் - மன்னினால்,
செய்த பாத்திரம் அழிவதுபோல, சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமேதான் -
(அவருடம்பு) இறக்கும் வரையும் துன்பமாகவே உள்ளது.

கருத்து : உள்ளதே போதும் என்ற மன்னிறைவே மக்களுக்கு நல்லது.
அவ்வாறன்றிப் பேராசை யுடையோர் தாம் இறக்கும் வரையும் துன்பமே
யடைவர்.

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழழப்பார் யாவருமங் கில்லை - சரந்தழுதம்
கற்றா தரல்போல்க் ரவா தளிப்பேரேல்
உற்றார் உலகத் தவர்.

(11)

பதவுரை :- மரம் பழுத்தால் - மரங்கள் பழமுடையனவாக இருந்தால், வெளவாலை வாவென்று கூவி - வெளவாலாகிய பறவையை வருக என்று கூப்பிட்டு, இரந்தழழப்பார் யாவரும் அங்கில்லை - வேண்டி அழைப்பவர் எவரும் அம்யாத்தருகில் இல்லை [கன்று+ஆ=கற்றா] கற்றா - கன்றையடைய பசுவானது, சரந்து அமுதம் தரல் போல் - (அக் கன்றி றகும் அதன் மூலம் பிறர்க்கும்) சரந்து பாலைக் கொடுத்தல் போல, கரவாது - மறைக்காமல், அளிப்பேரேல் - எல்லாருக் கும் கொடுப்பார்களானால், உலகத்தவர் - உலகத்தவர் யாவரும், உற்றார் - உறவினராவார்கள், (வெளவால் போலத்தாமே வலிய வந்து உறவுகொள்வார்கள்).

சருத்து : கொடையாளர்களுக்கு எல்லோரும் தாமே வந்து உறவினராவார்.

தேவர் குறஞ் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
திருவா சகமென் ரூணர்.

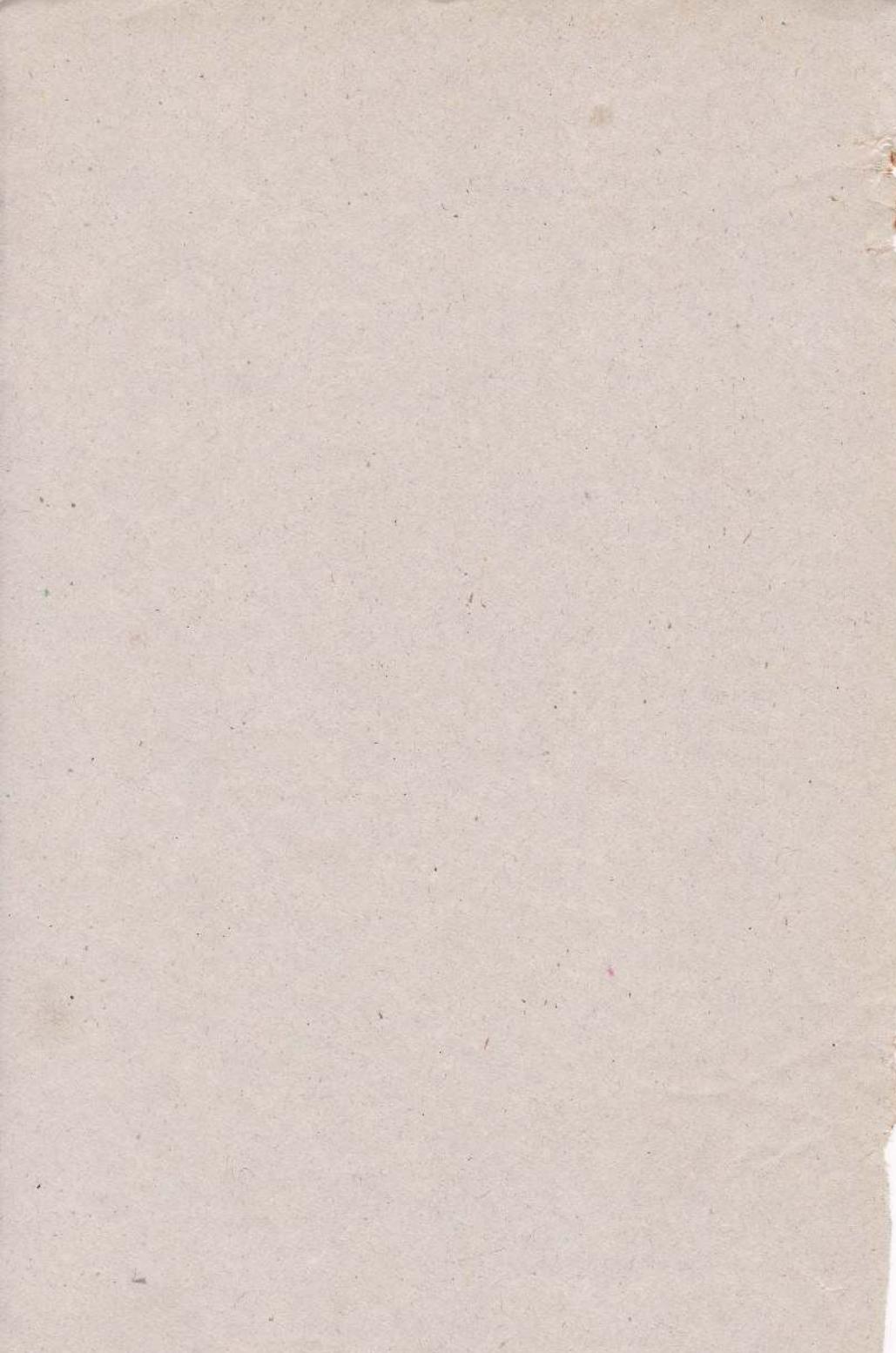
(12)

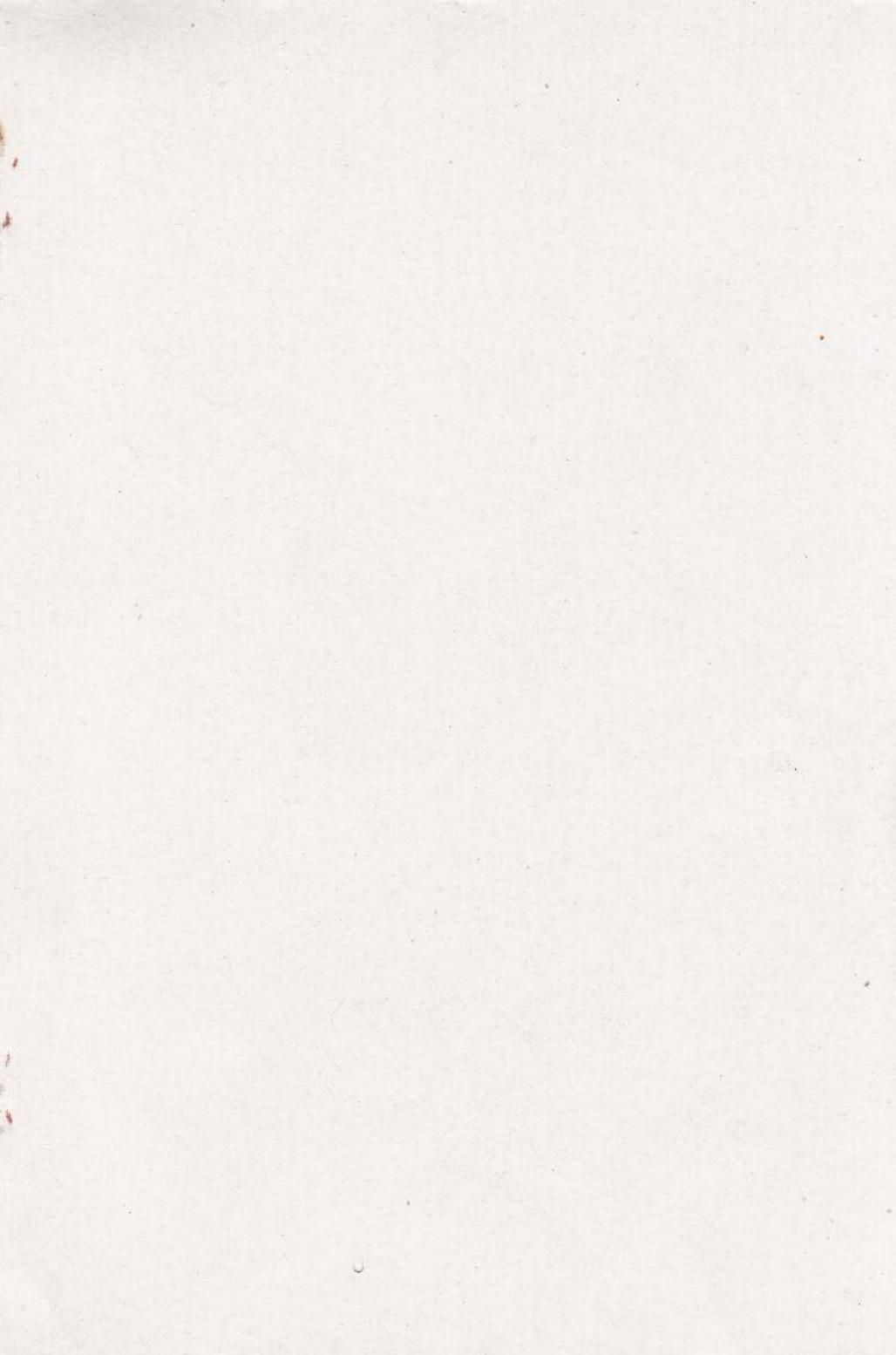
பதவுரை :- தேவர் குறஞ் - திருவளஞ்சுவநா:யனார் அருளிச்செய்த திருக்குறஞ், திரு நான் மறைமுடிவும் - சிறப்புமிக்க நான்கு வேதங்களின் முடிவான உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் - (திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய) முனி மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரங்களும், கோவை திருவாசகமும் - (மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த) திருக்கோவையார், திருவாசகம் ஆகிய மறைக்கரும், திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று - ஒரு பொருளையே கூறும் நூல்கள் என்று, உணர்(நீ) - அறிந்துகொள்வாயாக.

சருத்து : திருக்குறள், உபநிடதம், தேவாரம், வேதாந்த சூத்திரம், திருக்கோவையார், திருவாசகம், திருமந்திரம் ஆகிய நூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும் ஒரு பொருளையே உணர்த்தும் நூல்களாம்.

முற்றிற்று.

இவங்கை அரசாங்க அச்சுத் திலைக்களத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.